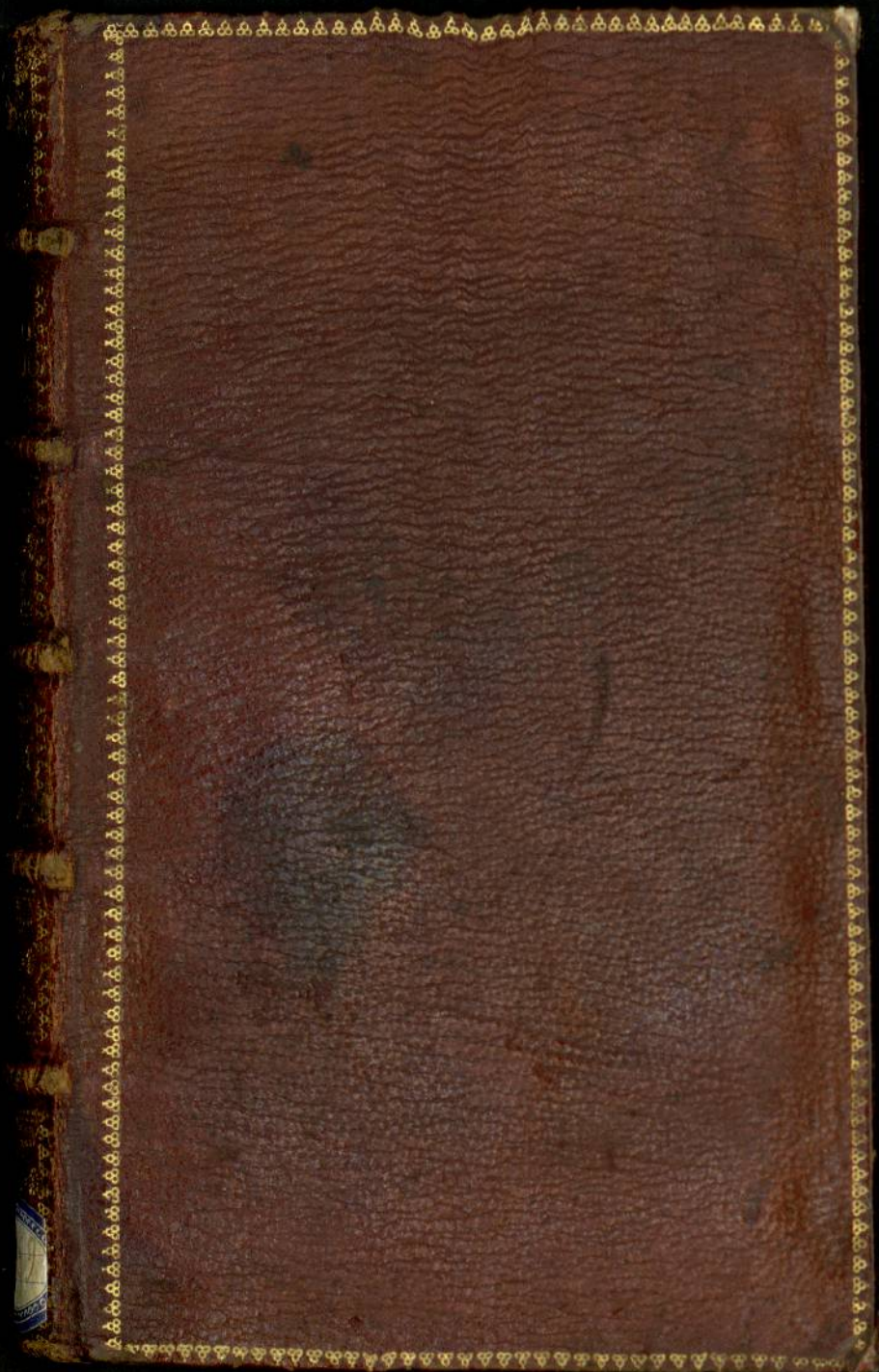
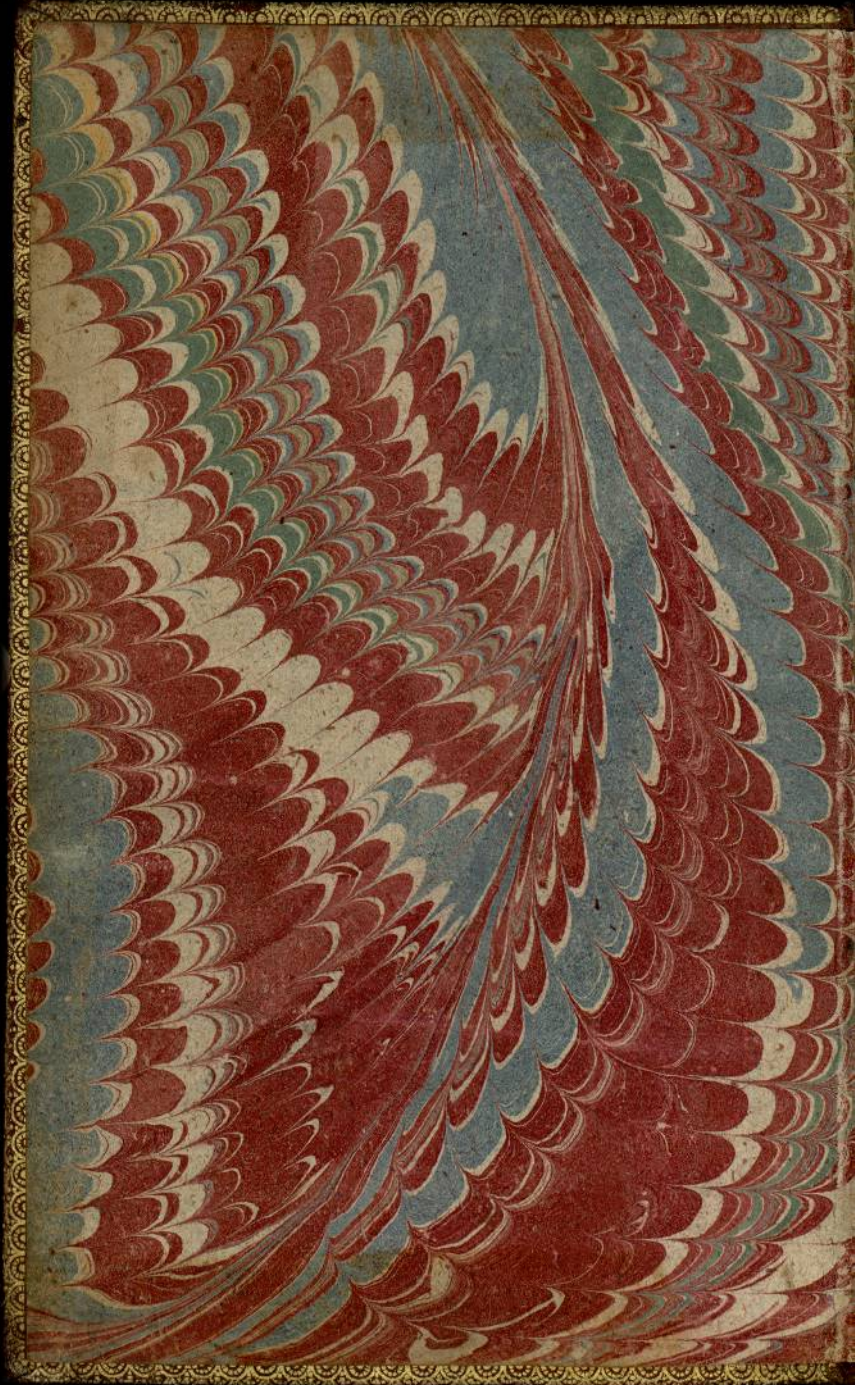

PROPR
SANTO

l.t
Sa -

9

fig 5e Ambrose - page 1
5e Barbé - 11
5e Guenée - 94
5e Elisabeth - 231

4.0
12

n° 104 xx ~~229~~..

129..

As. concha

nota

July

D. C. C. C.

Pf XVIII-177

OFFICIA
SANCTORUM
PROPRIA
ECCLESIAE ET DIOECESIS
TOLOSANÆ,

*Jussu Illustrissimi & Reverendissimi Domini
Dom. HENRICI DE NESMOND,
Archiepiscopi Tolosani edita.*

Quibus adjecta sunt Officia quæ nuper Sanctæ Sedis Aposto-
licæ auctoritate, partim ex præcepto, partim ad libitum
recitanda prodire.

B: cambes ystra

TOLOSÆ,
Apud CLAUDIUM-ÆGIDIUM LECAMUS, Regis,
Illustrissimi Domini Dom. Archiepiscopi, Clerique
Typographum.

M. DCC. XXIV.

OFFICIA
SANTORUM
PROPRIA
ECCLESIAE ET DIOECESIS
TOLOSAENSIS.

Imprimi curavit
Henricus de Marmont
Archidiaconus Tolosanensis
Cujus Officium est curare
ut in Ecclesia Dei
omnia recte fiant
et in honorem
Sanctorum
et in gloriam
Domini
et in salutem
animarum
peragantur.

TOLOSA.
Apud Claudium Reymondum Librarium, Regis
Archidiaconum Domini Domini, Archidiaconum, Clericum
Typographum.

PRÆFATIO.

HENRICUS DE
NESMOND, Dei &
sanctæ Sedis Apostolicæ gra-
tiâ, Archiepiscopus Tolosanus ;
Universis ac singulis has Litteras
inspecturis, salutem in Domino.
Quamquam Ecclesia Tolosana Ro-
manum Horas Canonicas recitandi
Ritum reverenter amplexa sit, nihil
tamen huic nostræ laudi detrabit,
quòd Sanctos quosdam præcipuo cul-
tu & peculiari Officio veneremur :
hoc enim fuit, & iusta de causa,
institutum, & longo usu ac immu-
tatâ consuetudine roboratum. Hac
Sanctorum propria Ecclesia Tolo-

*sana Officia uno volumine collecta
sapiùs edi curaverunt Illustrissimi
Decessores nostri. Sed quoriam tem-
porum diuturnitate effectum est, ut
hodiè nulla fermè supersint Exem-
plaria Officiorum hujusmodi, hac
eadem censuimus de novo typis esse
mandanda; atque hisce presentibus
Litteris mandandi copiam facimus;
illud insuper annuentes, ut quæ in
Breviariis hætenus editis deside-
rantur Sanctorum quorundam Offi-
cia, quorum recitatio recens fuit
præcepta, aut ad libitum permissa,
huic nostro volumini inserantur. Uti-
nam, FRATRES CHARISSIMI,
Sanctos illos aliosve, imitatione
virtutum, non minùs quàm oratio-
nis & psalmodiæ fervore veneremur!
memores hujus effati Divi
Augustini: Plus clamat ad Deum*

vita quàm lingua. Utinam quos
eorum Officiorum recitatio consociat,
ejusdem etiam Fidei unitas, idem
charitatis vinculum concordēs reti-
neat atque unanimes. Datum To-
lose, die sextâ Novembris, anno
Domini millesimo septingentesimo
vigesimo-tertio.

† HENRICUS, Archie-
piscopus Tolosanus.

*NOMENCLATURA SANCTORUM
Diœcesis & Ecclesie Tolosane peculiarium.*

NOVEMBER.

29. S. Saturnini Episc. & Mart. cum octav. pag. 1.

DECEMBER.

16. S. Honorati Episc. Conf. 23.

FEBRUARIUS.

17. S. Silvini Episc. Conf. 72.

MAIUS.

7. Translat. S. Steph. Protomart. 97.

16. S. Germerii Episc. Conf. 103.

20. S. Hilarii Episc. Conf. 114.

31. S. Silvii Episc. Conf. 120.

JUNIUS.

14. Translat. s. Exuper. Episc. Conf. 126.

JULIUS.

7. S. Martialis Episc. Conf. 129.

AUGUSTUS.

3. Invent. S. Stephani Protomart. cum octav. 142.

16. S. Rochi Conf. 164.

19. S. Ludovici Episc. Conf. 167.

SEPTEMBER.

28. S. Exuperii Episc. Conf. 201.

OCTOBER.

16. S. Bertrandi Episc. Conf. 215.

NOVEMBER.

3. S. Papuli Mart. 225.

NOMENCLATURA SANCTORUM
quorum Officia adjecta sunt.

DECEMBER.

4. S. Barbaræ Virg. & Mart. pag. 102

JANUARIUS.

Dom. 2. post Epiphan. Offic. de SS. No- mine Jesu , 26.

Missa ejusd. Officii, 50.

19. S. Canut. Mart. 53.

23. S. Raymund. de Pennafort Conf. 57.

FEBRUARIUS.

4. S. Andreæ Corsini Episc. Conf. 61.

8. S. Joannis de Matha Conf. 64.

9. S. Apolloniæ Virg. & Mart. 69.

MARTIUS.

8. S. Joannis de Deo Conf. 75.

17. S. Patritii Episc. Conf. 81.

APRILIS.

5. S. Vincentii Ferrer. Conf. 85.

21. S. Anselmi Episc. Conf. 88.

MAIUS.

5. S. Pii Quinti Pp. & Conf. 94.

11. S. Antonini Episc. Conf. 100.

17. S. Ubaldi Episc. Conf. 106.

18. S. Venant. Mart. 109.

25. S. Mariæ Magdal. de Pazzi Virg. 117.

JUNIVS.

10. S. Margaritæ Scotor. Regin. Viduæ, 123.

JULIVS.

8. S. Elizabeth Regin. Portug. Viduæ, 132.

15. S. Henrici Conf.	136.
20. S. Margarit. Virg. & Mart.	139.

AUGUSTUS.

7. S. Caſſerani Conf.	143.
12. S. Claræ Virg.	160.
23. S. Philippi Benit. Conf.	173.

SEPTEMBER.

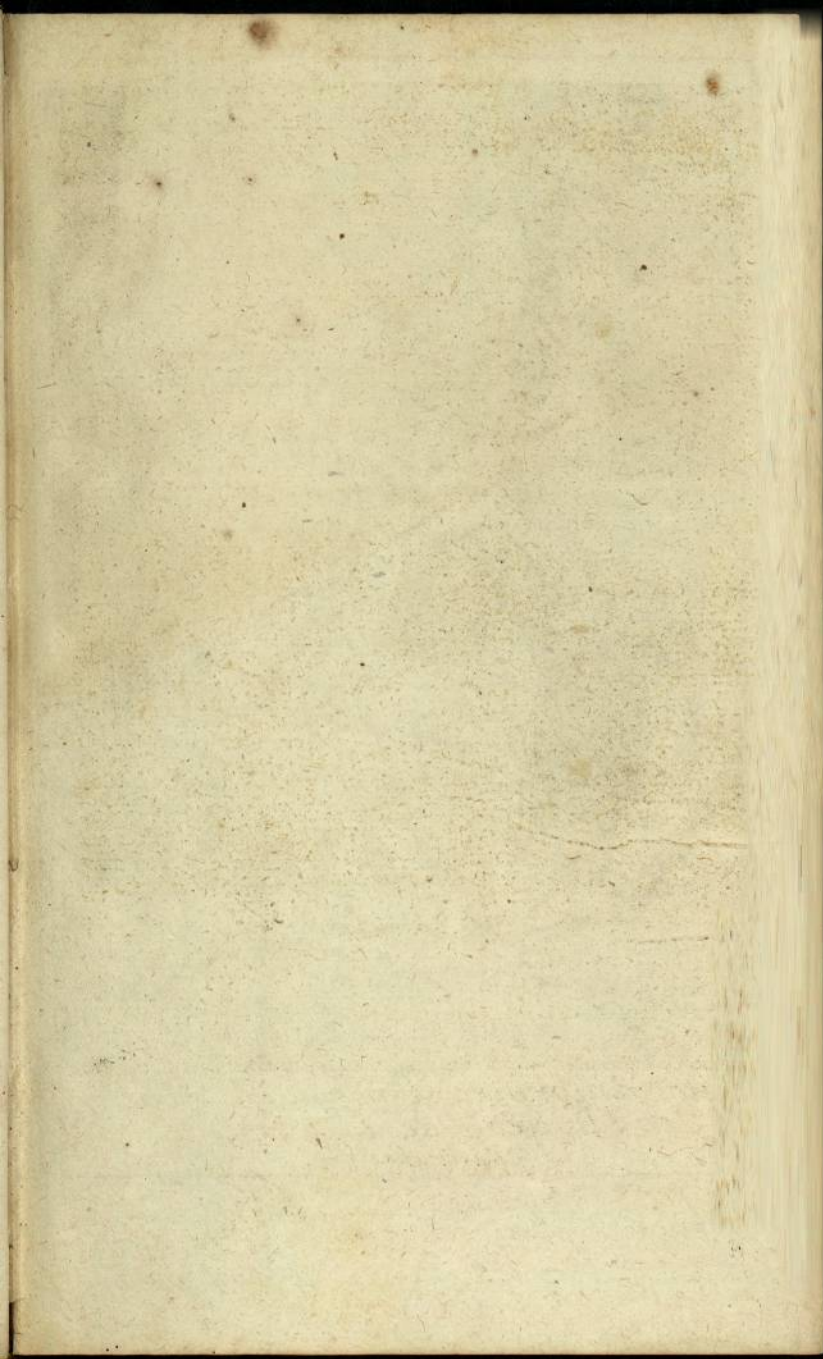
2. S. Stephan. Hungar. Regis Conf.	178.
5. S. Laurent. Justinian. Episc. Conf.	183.
Dom. infra Octav. Nativit. B. M. V. Offic. de SS. Nomine ejusdem,	188.
24. Offic. de B. Maria de Mercede,	197.

OCTOBER.

Dom. 1. Solemnitas SS. Rosarii B. M. V.	204.
10. S. Francisc. Borg. Conf.	207.
13. S. Eduardi Regis Angl. Conf.	211.
17. S. Heduvigis Vid.	218.
21. SS. Ursulæ & Sociar. Virg. & Mart.	221.

NOVEMBER.

13. S. Didaci Conf.	225.
19. S. Elizabeth Vid.	231.
20. S. Felicis Vales. Conf.	234.
Commemoratio S. Steph. inter Suffrag. SS.	238.
Orationes pro Rege dicendæ in Missa Assumpt. B. M. V.	239.

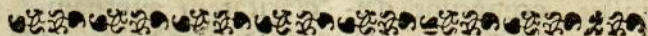

*Saint Ambroise Evêque de Milan
et Docteur de l'Eglise
A Paris chez Chiquet.*

OFFICIA
SANCTORUM
PROPRIA
ECCLESIAE ET DIOECESIS
TOLOSANÆ,

Jussu Illustrissimi & Reverendissimi D. D. HENRICI
DE NESMOND, Archiepiscopi Tolosani,
recognita.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI SATURNINI,
Proto-Presulis Tolosani, & Martyris, nec-
non Civitat. Patron. Duplex 1. clas.

Omnia de communi unius Martyris, præter
Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

ORATIO.

OMNIPOTENS que Pontificis passio-
sempiternæ, ne consecrasti: concé-
Deus, qui de propitius, ut cujus
hunc diem beati Sa- martyrii glóriam cele-

A

2 *In Feflo Sancti Saturnini Martyris.*

bramus in terris, ejus temporis parvulam ;
confortes fieri mereamur in cælis. Per Dominum nostrum, &c.

*Fit com. Ferie Adv.
fi occurrat.*

*Lectiones I. Nocturni,
A Milêto, de communi
unius Martyris.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Saturninus Tolosæ primus Episcopus, ad eam civitatem, Romam missus, cum pervenisset, cœperunt dæmonum, qui in ea urbe colebantur, vaticinia cessare, Cujus rei causam dum investigarent vanæ superstitionis Antistites, tandem intelligunt Saturninum Christi virtute dæmonum ora sic obturasse, nè possent consulentibus oracula reddere. Cum enim ipsi beato Pontifici ad Ecclesiam id

temporis parvulam ; juxta Capitolum, quod inter domum in qua habitabat, & ipsam domum Dei medium erat, frequens iter esset ac reditus, ejus præsentiam fallax dæmonum turba non potuit sustinere.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum : Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam : & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio V.

Quadam autem die, parato ad victimam Tauro, Saturninum ad officium sollemnne venientem quidam ex illa malignantium turba éminus agnoscens, exclamat ad él-

se Deorum adversarium. Comprehensus verò, cum dæmoniis immolare cogeretur, liberè respondit, unum se verum & solum Deum agnoscere; huic soli se laudes & hostias immolaturum; Deos autem illorum, dæmones esse, quos non tam hostiis pecudum, quam animarum suarum exitio honorabant; nec posse animum inducere ut eos coleret, quibus terrori se esse intelligeret.

℞. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine. Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio VI.

AD hujusmodi verba excandescens impia turba, Taurro illo, qui in victimam erat præparatus, ad ministerium suæ crudelitatis utuntur: postremâ enim funis parte, quæ ad posteriores Tauri defluëbat, sancti viri pedes alligant, ac tumque stimulis acrioribus Taurum, è superiori Capitoli parte in plana præcipitant, ac per ipsius Capitoli gradus lapideos, capite colliso, cerebro excusso, ac toto corpore lacerato, sanctam animam Christus accepit. Exanime verò corpus ad eum locum, Tauro furēte, rupto fune, perductum est, ubi Christianis ob furorem Gentilium illud humare metuētibz,

4 In Feflo Sancti Saturnini Martyris.

duæ mulieres sexûs imbecillitatem fidei virtute superantes, ligneo immiffum fêretro, quàm máximè profundo loco ita condiderunt, ut venerandas reliquias non tam fepe-
lire quàm abfcôndere videréntur. Quas post annos aliquot, in ipfius nóminis Ecclefia collocátas, unà cum aliis plurimórum Sanctórum reliquiis plebs fidelis piâ devotiône venerátur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dóminus: Et coronam pulchritudinis pofuit fuper caput ejus.

Y. Cibavit illum Dóminus pane vitæ & intellectus: & aquâ fapiéntiæ falutâris potavit illum. Et coronam, Glória Patri. Et Coronam.

In tertio Nocturno, Evang. Si quis venit ad me, cum Homil. S. Greg. Papa, ut in communi unius Mart. Nihil fit de vigil, S. Andree Apostoli, nec de S. Saturnino mart. fed fit com. feriæ Adventûs, fi occurrat.

Miffa Statuit, &c.

In fecundis vesp. com. S. Andree Apost. & fer. Advent. fi occurrat.

XXX. NOVEMB.

Secundâ die infra octavam, de Sancto Andree Apostolo, dup. sine comm. octavæ S. Saturn. nisi in fecundis vespers, modò die fequenti fiat officium de octav. Fit tamen comm. fer. Advent. fi occurrat.

DIE I. DECEMB.

Tertiâ die infra oct. Sancti Saturni, semiduplex.

Lectiões primi Nocturni de script. occur.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

De Sancto Cypriano

12.

Lectio IV.

Sermónem éxigit tam grata & religiôsa solémnitas, quâ passiónem beâti Martiris Saturnini celebrâmus. Tristis procul dúbio tunc Ecclesiâ fuit, non damno cadéntis, sed desiderio recedéntis: semper cúpiens vidére præsentem tam bonum rectórem atque doctorem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consolâta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristitia, verum étiam cum ingénti læticia, cuncta quæ tunc gesta sunt,

legéndo recólimus, diéque isto gaudére nobis concessum est, non timére. Neque enim formidâmus terribiliter veniéntem, sed expectâmus hiláriter redeúntem.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductóribus rutávit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam.

Y. Descenditque cum illo in foveam: & in vinctulis non dereliquit eum. Et dedit.

Paulò post.

Lectio V.

Vicinâ córporis morte, non moriebátur in ánimo Pastorís vigilántia Pastoralis, & cura tuéndo Domínici gregis. Usque ad extrémum vitæ hujus diem, mente só-

briâ tenebatur ; excu-
riēbat ab ánimo dili-
gētiā fidelissimi dis-
pensatoris , manus tam
próxima cruēti carní-
ficis. Ita se Mártirem
cogitábat futurum , ut
esse non oblivisceretur
Episcopum ; magis cu-
rans quam ratióem
Pastórum Príncipi de
commíssis sibi óvibus
rédderet , quàm quid
infidéli de fide própria
respondéret. Amábat
quippe eum qui Petro
dixerat : Amas me ?
pascce oves meas : &
pascébat oves ejus, pro
quibus sánguinem fún-
dere , illum ímitans ,
præparábat.

R. Desidérium áni-
mæ ejus tribuísti ei ,
Dómine : Et voluntá-
te labiórū ejus non
fraudásti eum.

Y. Quóniam præ-
venísti eum in bene-

dictiónibus dulcédinis :
posuísti in cápite ejus
corónam de lápide pre-
tíoso. Et voluntáte.

Circa finem.

Lectio VI.

PRæcésserant eum
multi Mártýres ,
quos flagrantíssimis ex-
hortatióibus suis ad
vincéndum diábolū
accéndemat : & erat úti-
que justum , ut quos ve-
ridicus loquéndū præ-
miserat , patiéndū in-
trépídus sequeretur.
Quid ad hæc dicámus ?
Quid ad hæc exulté-
mus tantâ conceptiōe
gaudiórū ? In quid
erúmpat cor nostrum ,
& os nostrum ? Habén-
tes memóriam præsen-
tis loci , festivitátem
solemníssimi diei , pro-
positiōem salubérrimi
exémpli , ómnibus me-
dúllis nostris dicámus ,
Deo grátias.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus : Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus : & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 14.

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me , & non odit patrem suum , & matrem , & uxorem , & filios , & fratres , & sorores , adhuc autem & animam suam , non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

SCimus quia cum de terra Philistinorum arca Domini ad terram Israelitarum rediret , plastro superimposita est , & vacca plastro subjuncta sunt ; quæ foetæ fuisset memorantur , quarum vitulos clausérunt domi. Et scriptum est : Ibant autem in directum vacca per viam , quæ ducit Bethsames : uno itinere gradiebantur , pergentes & mugientes , & non declinabant , neque ad dexteram , neque ad sinistram. Quid igitur vacca , nisi fideles quosque in Ecclesia designant ? Qui dum sacri eloquii præcepta considerant , quasi superimpositam sibi Dó-

mini arcam portant.

R. Coróna aurea super caput ejus : Expressa signo sanctitatis, glória honoris, & opus fortitudinis.

Y. Quóniam prævénisti eum in benedictionibus dulcedinis ; posuisti in capite ejus corónam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio VIII.

DE quibus hoc étiam est notándum, quòd fuisse factæ memorántur : quia sunt plerique qui in via Dei intrinsecus positi, foris carnalibus affectibus ligántur ; sed non declínant à recto itinere, quia arcam Dei portant in mente. Ecce enim vaccæ Bèthfames pergunt : Bèthfames quippe domus Solis dicitur, & Prophéta ait : Vobis autem, qui ti-

mécis Dóminum, oriétur Sol justitiæ. Si igitur ad æterni Solis habitationem tendimus, dignum profectò est, ut de Dei itinere pro carnalibus affectibus non declinémus ; totâ enim virtute pensándum est, quòd vaccæ Dei plauastro suppositæ pergunt, & gemunt : dant ab íntimis mugitus, & tamen de itinere non defléctunt gressus. Sic nimirum fideles quique esse debent, ut compatiántur proximis per charitatem, & tamen de via Dei non exórbitent per compassiónem.

R. Hic est verè Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit : Qui minas Judicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cælestia

cæléstia regna pervénit.

Ÿ. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio IX.

HOc ipsum verò ódium animæ quáliter exhibéri débeat, véritas subdéndó manifestat, dicens: Et qui non bájulat crucem suam, & cætera. Crux quippe à cruciátu dicitur: & duóbus modis crucem Dómini bajulámus, cùm aut per abstinéntiam carnem afficimus, aut per compassiónem próximi, necessitátem illius nostram putámus. Qui enim dolórem exhibet in aliénâ necessitáte, crucem portat in mente. Sciéndum

verò est, quòd sunt nonnùlli, qui carnis abstinéntiam, non pro Deo, sed pro ináni glória exhibent: & sunt plerique, qui compassiónem próximo non spiritaliter, sed carnaliter impéndunt, ut ei non ad virtutem, sed quasi miserádo ad culpas fáveant. Hi itaque crucem quidem videntur ferre, sed Dóminum non sequúntur: unde rectè hæc eadem véritas dicit: Qui non bájulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit commemor. feria Adventûs, si occurrat. In vespers à capitulo de S. Bibiana virg. & mart. commemor. octava & feria Adventûs, si occurrat.

DIE II. DECEMB. & feria Adventûs , si
occurrat.

Quartâ die infra oct. DIE III. DECEMB.
S. Saturnini , de S. Quintâ die infra oc-
Bibiana virg. & mart. tav. S. Saturnini , de
semid. In Laudibus S. Francisco Xaverio
commemor. octava & conf. non pont. duplex.
feria Adventûs , si oc- In Laudibus commem.
currat. In vesperis fit octava & feria Adven-
de S. Francisco Xave- tûs. In vesper. com-
rio conf. non pont. du- memor. S. Barbaræ
plex , cum commemor. virg. & mart. octava
S. Bibianæ , octava , & feria.

DIE IV. DECEMBRIS.

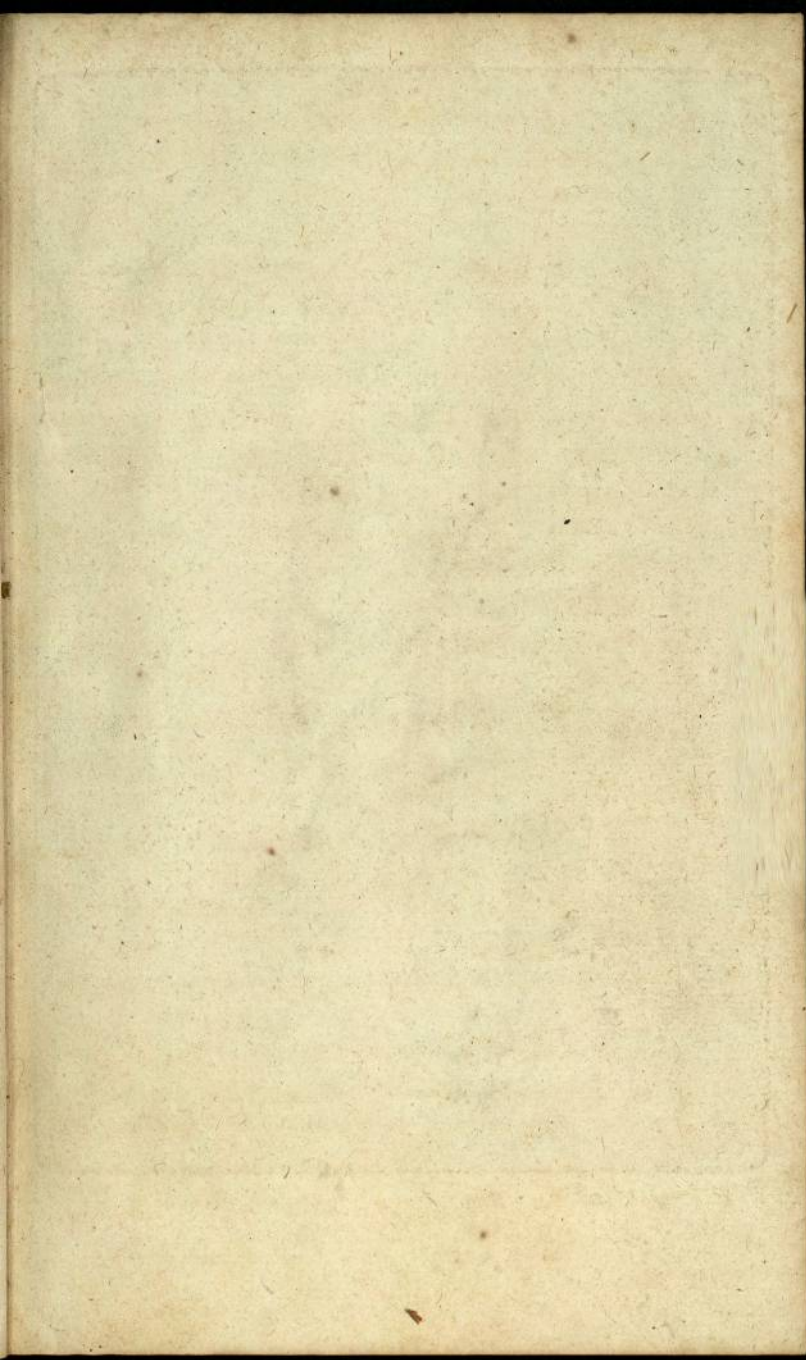
Sextâ die inf. oct. S. Saturnini.

IN FESTO SANCTÆ BARBARÆ
Virginis & Martyris , semid. in Diœcesi
Tolosana.

Omnia de comm. præter hac quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS , qui inter-
cætera potèntiæ
tuæ miracula , étiam
in sexu fragili victo-
riam martyrii contu-
listi : concède propi-
tius , ut qui beatæ
Barbaræ Virginis &
Martyris tuæ natalitia

SAINTE BARBE.

*Vous êtes comme cette Tour de David élevée, pour la
défense du Peuple de Dieu : vous lui fournissez des armes
contre tous ses ennemis.*

Paris Chez Cusquet rue St. Marc.

cōlimus, per ejus ad
te exēpla gradiāmur.

Per Dōminum, &c.

*In I. Noct. lect. de
script. occur.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

BArbara Virgo, in
Nicomēdiæ, in
persecutiōne Jūlii Ma-
ximini passa est. A pa-
tre siquidem Diōsco-
ro viro nōbili, sed
Gentili, in alta & mu-
nita turri, ob egrēgiam
ejus pulchritudinem
custodiēda inclūdi-
tur, ubi bālneum &
duas fenēstras quibus
lumen exciperētur in
ea fieri jubet. Bárba-
ra verò, absēnte patre,
tērtiam addi fenēstram,
& labri pavimētum
crucis imāgine ornāri
vōluit. Revērsus pater
de tērtia fenēstra quæ-
rit. Virgo occasiōnem
nācta, de Sacro-sāctæ

Trinitātis Mystērio
multa apértè & divinè
differit, ac pluribus
verbis ad salutārem
Christi fidem patrem
est cohortāta.

R. Propter veritā-
tem, & mansuetūdi-
nem, & justitiam: Et
deducet te mirabiliter
dēxtera tua.

✠. Spēcie tuā & pul-
chritūdine tuā, intēn-
de, prōsperè procēde
& regna. Et dedu-
cet te.

Lectio V.

AT pater non so-
lūm suæ impie-
tātis stimulis, sed etiā
māximo Cæsaris timō-
re addūctus, qui fidem
Christi immāniter per-
sequebātur, filiā mo-
dis omnibus nītitur ad
idololātriam revocāre.
Cūmque id cōsequi
non posset, Provinciæ
Præfidi eam tradit. Qui

primùm virginem blanditiis aggressus, ubi se vidit nihil efficere, nudam nervis bubulis crudeliter cædi, deinde præcûtis testulis vulnera perfricari imperat. Post hæc, in carcerem trûditur, ubi clarissimâ luce, & Christi Dómini præsentia, ad reliqua subeunda certamina mirificè confirmatur.

R. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ.

V. Propter vetitatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Sed cum iterum Præsidi sisteretur, & constantior in fidei confessione persisteret, ferreis ungulis dilaniatur, lateribus ardentes

faces admoventur, caput ferreis malleis contunditur, mamillæ præcinduntur, diréptis vestibus ignominia causâ, per pública loca perducitur. Quibus tormentis fortiter & invictè superatis, tandem à patre impietatis furóre amente, capite truncata, gloriosum martyrii agónem consummavit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus: Afferentur tibi in læticia & exultatione.

V. Spécie tuâ, & pulchritudine tuâ, intende, prospère procede & regna. Afferentur tibi.

Glória Patri. Afferentur tibi.

In III. Nocturno.

Evang. Simile est regnum cœlorum the-

Iairo , &c. de com.
non Virg.

In Laud. com. oct. & fer.

Mis. Loquébar , &c.
cum dicto Evang.

Vesp. à cap. de oc-
tav. com. præc. & S.
Sabbæ Abb.

DIE V. DECEMB.

Septimâ die infra oc-
tav. S. Saturnini, sem.

In primo Noct. Lectio-
nes de script. occ.

In secundo Nocturn.

Sermo Sancti Máximi
Episcopi.

De Sancto Cypriano:

Homilia 2.

Lectio IV.

IN martyrio beatís-
simi Saturnini, Fra-
tres charíssimi, univér-
sa nobíscum Christi
exúlat Eccléſia, quam
in omne gáudium &
cæléſtis eruditíone ſer-
mónis inſtrúxit, & mú-
nere triumphális ſán-
guinis decorávit. Fuit

enim in eo, ſicut com-
pértum habémus, &
contra erróres diabóli
ſpiritalís ſapiéntiæ ple-
nitúdo, & advérſum
perſecutiónes mundi,
Chriſtiáni péc toris in-
fatigáta conſtántia.
Quis non hujúſmodi
vírum, quantis valer
præcórdiis, proſequá-
tur, cujus eloquéntia
inſpiráta divínitús, &
Eccléſias dócuit, &
ſæculum confutávit?

¶. Honéſtum fecit il-
lum Dóminus, & cuſ-
todívit eum ab inimí-
cis, & à ſeductóribus
rutávit illum: Et dedit
illi claritátem ætér-
nam.

¶. Descenditque cum
illo in fóveam: & in
vínculis non derelíquit
eum. Et dedit.

Lectio V.

VErè hic mirábí-
lis, atque óm-

nium ubique studiis celebrandus, quem sanctitas Sacerdotem, peritia Doctorem, fides Martyrem consecravit. Pretiosa, inquit David, in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Videte, charissimi, in quantum venerabilis Saturninus etiam propheticam supergressus est laudem, cujus in conspectu Domini non solum mors, sed & vita extitit pretiosa. Moriendo namque proprium Christo sanguinem dedit, vivendo nihilominus cohortatione fortissima, innumeros coelo Martyres acquisivit.

R. Desiderium anime ejus tribuisti ei, Domine. Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Y. Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcibus: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio VI.

Quid hoc clarius Sacerdote, qui inter hominum turbas gloriam celestis conversationis emicuit, atque inter Angelicos coetus, & sua factus est, & aliorum morte conspicuus. Justissime hic cum Patriarcha David cantavit Domino Deo suo dicens: Cor meum & caro mea exultaverunt in Deo vivo. Exultavit itaque cor ejus in Deo vivo, cum morientis ac morituri seculi vanitate desperta, totum se divinis mancipavit obsequiis. Exultavit & caro ejus in Deo, quæ de hoc

mundo , non miseri
corruptione languoris,
sed piis pro religione
suppliciis consecrata
migravit.

℞. Stola jucundita-
tis induit eum Dómi-
nus : Et coronam pul-
chritudinis posuit su-
per caput ejus.

℥. Cibavit illum Dó-
minus pane vitæ & in-
tellektus : & aqua sa-
piëntiæ salutáris potá-
vit illum. Et coronam.
Glória Patri. Et coró-
nam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangé-
lii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. 14.

IN illo tempore, Di-
xit Jesus turbis : Si
quis venit ad me , &
non odit patrem suum,
& matrem , & uxó-
rem , & filios , & fra-
tres, & soróres , adhuc

autem & animam suam,
non potest meus esse
discipulus. Et reliqua.

De Homilia Sancti
Joannis Chrysostomi.
*Ex Hom. 36 in Matth.
longè post initium.*

SI quis venit ad me,
& non habet odio
patrem suum , & ma-
trem , & uxórem , &
liberos , & fratres , &
adhuc animam suam ,
non potest meus esse
discipulus. Non sim-
pliciter jussit te con-
junctos tibi homines
insequi ; id enim iní-
quum omnino , atque
pestíferum est ; sed
quando plús me petit
aliquis diligi , odio ip-
sum hábeas , ait. Hoc
enim tam diligénti ,
quàm ei qui diligitur ,
perniciosíssimum est.
Hac doctrinâ , & cre-
dentes filios majóris
ánimi fecit , & patres ,

né ab amore Christi ánimam suam. Quid liberos detúrbent, admónuit; vidéntes tantas esse ipsíus vires, ut fácilè posset à paréntibus filios erípere: quare ea tentáre non debent, quæ ad finem dedúcere non possunt.

℞. Coróna áurea super caput ejus. Expressa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitudinis.

℥. Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expressa.

lectio VIII.

DEinde nè moléstè aut gráviter ferant fidéles, animadverte quò sermónem dedúcit: cùm enim dixerit: Qui non odit patrem & matrem, confestim intulit, &

enim Paréntes, fratres, soróres, uxórem, pro me solùm abjiciéndos putas? Nihil est hómini ánimâ suâ conjúctius; & tamen nisi hanc étiam óderis, non ea quæ diligénti, sed ea quæ ódio habénti, tibi retribuéntur. Nec simpliciter odísse ánimam jubet; sed ádeo, ut ad bellum, ad pugnas, ad cædem, ad sánguinem prodas.

℞. Hic est verè Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: Qui minas Júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsiuit; sed ad coeléstia regna pervénit.

℥. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas.

Glória

Glória Patri. Qui minas.

Lectio IX.

Nam qui non portat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus. Ita non ad mortem simpliciter paratos esse jubet, sed ad mortem etiam violentam: nec ad violentam solum, verum etiam ad maximum omnium exprobrabilem. Nec tamen aliquid adhuc de sua Passione differuit, ut istis interea castigati, æquiori animo de Passione ipsius verba facturum audiant. An non est dignum vehementer admirari atque stupere, quomodo igitur non evolavit? Maxima erat ac ineffabilis virtus dicentis, atque audientium charitas non parva.

Te Deum.

In Laudibus commemor. fer. & S. Sabbæ Abb. Vesperæ duplices de die octava, ut in primis vespers, commemor. feriæ.

DIE VI. DECEMB.

Octavâ S. Saturnini, dup. In primo Nocturno ll. de script. occur.

In secundo Nocturno:
Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio, circa medium.

Lectio IV.

Tempus animadvertite, Fratres, quo dignitatem Episcopalem Beatus Saturninus est affecutus. Neque enim est eadem nunc, quæ tunc erat, Ecclesiam gubernandi conditio, non æqualis est labor, viam tritam & planè paratam post multos ingredi viato-

res ; atque eam , quæ
nunc primò secāda
est , quæque prærupta
& saxosa , ferisque ple-
na , nec ullum adhuc
viatorem admisit. Tunc
autem , quocūque
quis oculos vèrteret ,
ubique præcipitia , bā-
rathra , & bella , &
pugnæ , & pericula :
Imperatores , & Reges ,
& Pópuli , & Civitá-
tes , & Gentes , &
Doméstici , & Alieni
credéntibus nisi insi-
dias tendébant.

R. Honéstum fecit
Dóminus , & custodi-
vit eum ab inimicis ,
& à seductóribus tu-
rávit illum : Et dedit
illi claritatem atér-
nam.

Y. Descenditque
cum illo in foveam :
& in vinctulis non de-
reliquit eum. Et dedit
illi.

Paulò post.

Lectio V.

Q Uemádmodum
igitur governa-
torem admirámur , non
quòd vectóres possit in
portum incólumes dú-
cere , cum mare tran-
quillum est , cumque
navis fertur ventis fæ-
cúndis : sed cum insa-
niénre pélago , ventif-
que sæviéntibus , qui
in navi sunt , inter se
disséntiunt , magnâ
tempestáte intùs & fo-
rìs navigántes exagi-
tante , navim tamen
potest dirigere & con-
servare ; sic eos , qui
tunc Ecclésiā regé-
bant , multò magis ,
quàm illos qui eam in
præsénti gubérnant ,
suspícere debémus &
admirári , quando mul-
ta bella intùs & foris :
quando fidei planta im-
becillior erat adhuc ,

& diligentia magis indigebat : quando veluti modò genitus infans, Ecclesiæ pópulus magnam providentiam atque sapientiam animæ, à qua nutriendus esset, postulabat.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Dómine : Et voluntate labiòrum ejus non fraudasti eum.

V. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Paulò post.

Lectio VI.

Verùm, nè totum tempus in Episcopatûs consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti Mártyrem spectant, enarrandis excludamur; age, ad illius certamina contendamus.

Versutus enim diabolus, & ad struendas aptus insidias, existimabat, si Pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari; sed eos, qui in ipsum credunt, semper à se regi, id fieri permittēbat, ut cùm cerneret, rectoribus sublati, non tamen religionem deleri, non veritatis prædicationem extinguī, sed potius augeri ex rebus ipsis, & ipse, & qui ei inserviēbant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cælis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur.

Et. Strolâ jucunditatis induit eum Dóminus : Et coronam pulchritudinis póluit super caput ejus.

Y. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intellectus : & aquâ sapientiæ salutaris potávit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam.

Lectio VII.

Cap. 14.

IN illo rémpore,
Dixit Jesus turbis :
Si quis venit ad me ,
& non odit patrem , &
matrem , & uxórem ,
& filios , & fratres , &
soróres , adhuc autem
& ánimam suam ; non
potest meus esse discí-
pulus. Et réliqua.

Homília Sancti Au-
gustíni Epíscopi.

Ex Epíst. 38.

SUmpit ad turrim
ædificándam , &
bellántium valéntia de-
cem míllium advérsus
Regem qui vigínti ha-
bet , nihil est áliud ,
quàm ut renúntiet
unusquisque ómnibus
quæ sunt ejus. Prælo-
cútio autem supéríor
cum extrémá conclu-
sione concórdat : in eo
enim quòd unusquis-
que renúntiat ómnibus
quæ sunt ejus , étiam
illud continétur , ut
óderit patrem suum ,
& matrem , & uxórem ,
& filios , & fratres , &
soróres , adhuc & áni-
mam suam. Omnia
enim hæc própria ejus
sunt , quæ plerúmque
implicant & impé-
diunt ad obtinénda ,
non ista própria tem-

poráliter transitúra, sed in ætérnum mansúra commúnia.

R. Coróna aúrea super caput ejus : Expressa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitudinis.

Y. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expressa.

Paulò post.

Lectio VIII.

NEc succénseant paréntes, hoc præcípere Dóminum, ut eos odérimus, quando nobis hoc de ánima nostra præcipitur. Sicut autem hoc præceptum, quod pérdere jubémur ánimam nostram, non ad id valet, ut se quisque intérimat, quod in expiabile nefas est; & tamen

valet ut intérimat in se carnálem ánimæ affectum, quo cum impediménto futuræ vitæ presens vita deléctat : ita de paréntibus rectíssimè dicitur, ut qui eos amat, perdat eos, non amóre parricidárum interficiens, sed spiritali gládio verbo Dei carnálem affectum eórum, quo & seipsos, & eos quos genuérunt, irritaméntis hujus sæculi obligáre conántur, piè fidentérque percútiens & occidens, illud in eis vívere fáciat, quo cum filiis suis temporalibus, paréntes æternos Deum Ecclesiámque cognóscunt.

R. Hic est verè Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : Qui minas Júdicum non tí-

muít, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsiuit, sed ad cæléstia regna pervénit.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio IX.

Tolle crucem tuam, & séquere Dóminum. Crux enim nostra, quam Dóminus portári à nobis jubet, ut eum expeditissimi sequámur, quid aliud, quàm mortalitatem carnis hujus significat? Ipsa enim nos cruciat, donec absorbeatur mors in vic-

tóriam. Crux ergo hæc ipsa crucifigenda est, & transfigenda est clavibus timóris Dei, nè solutis & liberis membris, reluctántem portáre non possis: sequi enim Dóminum, nisi eam portans, omnino non vales. Nam quómodo eum sequéris, si non es ejus? Qui autem Jesu-Christi sunt, ait Apóstolus, carnem suam crucifixérunt cum passionibus & desideriiis.

Te Deum laudámus.

In Laud. commemoratio Ferie.

In Vesp. à capitula de S. Ambros. commemorat. octava & fex.

DIE XVI. DECEMBRIS.

SANCTI HONORATI, EPISCOPI
Tolosani & Confessoris, Duplex.

ORATIO.

EXaudi, quæsumus,
Dómine, preces
nostras, quas in beati
Honorati Confessoris
tui atque Pontificis so-
lemnitate deferimus:
& qui tibi dignè mé-
ruit famulári, ejus in-
tercedéntibus méritis,
ab ómnibus nos absol-
ve peccátis. Per Dó-
minum, &c.

*Commemor. fer. Ad-
vent. Lect. primi Noct.
de scriptura occur.*

*Sicelebre tur in Quat.
Temp. Lect. 1. Noct.
sumunt. de com. Conf.
Pont. Fidélis sermo.*

*In secundo Nocturno,
Lectio IV.*

Honoratus secun-
dus Tolosæ Epís-

copus, natione Cán-
taber, à beato Satur-
nino baptizatus, cum
Pampilónem urbem
Cantabrorum præci-
puam, docendi verbi
Dei gratiâ profectus
esset, tantos in Chris-
tiánæ vitæ instituto fe-
cit progressus, ut sanc-
to Saturnino de mé-
dio sublato, ejus Pon-
tificális dignitátis ho-
nóre sit donatus. Cu-
jus vitam moribus ex-
pressit, & cum beato
Honésto Nemausénsi,
quem sanctus Saturni-
nus in itinere sibi só-
cium & labórum par-
ticipem assumpserat,
omnia Oriéntis pia lo-
ca visitávit.

& Inveni David ser-

vum meum; óleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio V.

CUM autem Honoratus Tolosæ optimi Pastoris partes obiret, Honestus, quem Saturninus Presbíterum regendæ Pampilonénsi Ecclesiæ institúerat, ad ipsum mittit Firminum, quem tanquam populárem suum Pampilonenses eximie colunt, Christianæ vitæ præceptis, moribúque piis instituendum. Tanto magistro dignus discipulus evásit; probatâque industriâ, ab Honorato initiatur sacris Ordinibus, & varias in par-

tes Gálliaë legatur: quas omnes cælesti Evangélii face feliciter collustrávit: traditurque fundasse Ecclesiám Ambianénsém, & eam primus Episcopáli potestate obtinuísse.

℞. Pósum adjutórium super poténtem, & exaltávi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Inveni David servum meum; óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

HONORATUS tandem quamplúrimis rerum benè gestárum méritis illústris, vitam hanc mortálem cum æterna commutávit Tolosæ, ubi conditus jacet. Nam cùm excitata esset ædes sacra sancto Saturnino, in eam corpus ejus delatum,

tum, & in eadem póst-
modiúm nvéntum, jux-
ta gradus per quos ad
sancti Saturnini monu-
numéntum est ascén-
sus, in lapídeo túmulo
fuit collocátum; præ-
ter caput quod argén-
teâ thecâ conclusum,
in eadem æde vísitur &
honorátur.

R. Iste est qui ante
Deum magnas virtutes
operátus est, & omnis
terra doctrínâ ejus re-
pléta est: Ipse intercéd-
at pro peccátis óm-
nium populórum.

V. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi,

& pervénit ad caléstia
regna. Ipse intercédât.
Glória Patri, &c.

Ipse intercédât.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evang.

Homo pèregre, de
com. Conf. Pont. 9. l.
hom. fer. Quat. Temp.
si occurrat.

In Laud. com. fer.

Missæ Sacerdotes tui,
cum Evang. Homo pè-
regre.

*Observa Festum hoc
adveniens die Domini-
câ, anticipari die 14. &
tunc fit commemor. oc-
tava & ferie.*

Dom. 2. post Epiphan.

I N F E S T O
S A N C T I S S I M I
N O M I N I S J E S U,

Duplex 2. clas.

A D V E S P E R A S

Antiphona.

Omnis qui invocáverit Nomen Dómini, salvus erit, alleluia.

Psal. Dixit Dóminus.

Ant. Sanctum & terribile Nomen ejus : initium sapientiæ timor Dómini.

Psal. Confitebor.

Ant. Ego autem in Dómino gaudébo, & exultábo in Deo JESU meo.

Psal. Beátus vir.

Ant. A Solis ortu usque ad occasum laudábile Nomen Dómini, alleluia.

Psal. Laudáte, pueri.

Ant. Sacrificábo hostiam laudis, & Nomen Dómini invocábo.

Psal. Crédidi.

Capitulum. Phil. 2.

Fratres, Christus humiliávit semetipsum, factus obédiens

usque ad mortem, mortem autem Crucis : propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine J E S U omne genu flectatur.

Hymnus.

JE S U dulcis memoria,

Dans vera cordi gaudia :

Sed super mel, & omnia,

Ejus dulcis præséntia.

Nil canitur suávius,

Nil auditur jucúndius,

Nil cogitatur dúlcius,

Quàm JESUS, Dei Filius.

J E S U spes poenitentibus,

Quàm pius es perentibus !

Quàm bonus te querentibus !

Sed quid inveniéntibus ?

Nec lingua valet dicere,

Nec littera exprimere :

Expértus potest credere,

Quid sit J E S U diligere.

Sis, J E S U, nostrum gáudium,

Qui es futúrus præmium :

Sit nostra in te glória,

Per cuncta semper sæcula. Amen.

ŷ. Sit Nomen Dómini benedictum, allelúia.

℞. Ex hoc nunc, & usque in sæculum, allelúia.

Ad Magnificat, Ant.

Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum Nomen ejus, allelúia.

Oratio.

DEus, qui Unigénitum Filium tuum constituisti humani géneris Salvatorem

D ij

rem, & JESUM vocari jussisti: concède propitius, ut cujus sanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aspéctu perfruamur in coelis. Per eundem Dóminum nostrum Jesum Christum, &c.

Commemoratio Dominice 2. post Epiph.

Suscépit Deus Israël puerum suum: sicut locutus est ad Abraham, & semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

Ÿ. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui coeléstia simul & terréna moderáris: suppli-

cationes pópuli tui cleménter exaudi; & pacem tuam nostris concède temporibus. Per Dóminum nostrum, &c.

Ad Complet. & Horas diei, in fine Hymnorum dicitur, Glória tibi, Dómine. Qui natus, &c.

AD MATUTINUM.

Invit. Admirábile Nomen JESU, quod est super omne nomen:

* Veníte adorémus.

Psal. Veníte exultemus.

Hymnus.

JESU, Rex admirabilis,

Et triumphátor nobilis,

Dulcèdo ineffábilis:

Totus desiderábilis.

Quando cor nostrum vísitas,

Tunc lucet ei véritas,

Mundi viléscit vánitas.

Et intus fervet charitas.

JESU dulcedo cordium,

Fons vivus, lumen mentium,

Excédens omne gaudium,

Et omne desiderium.

JESUM omnes agnoscite;

Amorem ejus poscite;

JESUM ardenter querite;

Querendo inardescite,

Te nostra, JESU, vox sonet,

Nostri te mores expriment;

Te corda nostra diligant,

Et nunc, & in perpetuum. Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est Nomen tuum in universa terra!

Psalmus 8.

Quoniam elevata est magnificentia tua: * super coelos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum: * Lunam & stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus: * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulominus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Vólucres cœli, & pisces maris : * qui perambulantes sēmitas maris.

Dómine, Dóminus noster : * quàm admirabile est Nomen tuum in univérſa terra !

Glória Patri, &c.

Ant. Dómine, Dóminus noster, quàm admirabile est Nomen tuum in univérſa terra !

Ant. In Nomine JESU omne genu flectatur, cœlestium terrēstrium, & infernórum.

Psalms 18.

Cœli enarrant glóriam Dei : * & ópera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei erúctat verbum : * & nox nocti indicat sciéntiam.

¶ Non sunt loquelæ, neque sermónes : * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exiit sonus eórum : * & in fines orbis terræ verba eórum.

In Sole pósuit tabernáculum suum : * & ipse tanquam sponsus procedens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * à summo cælo egréssio ejus.

Et occúrſus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Dómini immaculata, convértens animas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, latificantes corda : * præceptum Dómini lucidum, illuminans óculos.

Timor Dómini sanctus, permanens in sæ-

culum sæculi : * judi-
cia Dómini vera, ius-
tificata in semetipsa.

Desiderabilia super
aurum & lapidem pre-
tiosum multum : * &
dulciora super mel &
favum.

Etenim servus tuus
custódit ea : * in cus-
todiendis illis retribu-
tio multa.

Delicta quis intelli-
git : ab occultis meis
munda me : * & ab
alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint
dominári, tunc imma-
culatus ero : * & emun-
dabor à delicto máxi-
mo.

Et erunt ut complá-
ceant elóquia oris
mei : * & meditatio
cordis mei in conspéc-
tu tuo semper.

Dómine, adjutor
meus : * & redemptor
meus.

Glória Patri, &c.

Ant. In Nómine JESU
omne genu flectatur,
coeléstium, terréstrium,
& infernórum.

Ans. Confitémini
Dómino, & invocáte
Nomen ejus ; memen-
tote quóniam excél-
sum est Nomen ejus.

Psalmus 23.

Domini est ter-
ra, & plenitúdo
ejus : * orbis terrarum,
& universi qui hábi-
tant in eo.

Quia ipse super má-
ria fundávit eum : * &
super flúmina præpará-
vit eum.

Quis ascénder in
montem Dómini ? *
aut quis stabit in loco
sancto ejus ?

Innocens manibus &
mundo corde : * qui
non accépit in vano
ánimam suam, nec ju-
rávit in dolo próximo
suo.

Hic accipiet benedictionem à Dómino: * quóniam excélsus est & misericórdiam à Nomen ejus. Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum : * quærentium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri, &c.

Ant. Confitémini Dómino, & invocáte No-

men ejus ; mementóte quóniam excélsus est Nomen ejus.

Ÿ. Propter Nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo.

&. Multum est enim. De Actibus Apostolorum.

Lectio I. Cap. 3.

Petrus autem & Joánnes ascendebant in Templum, ad horam orationis nominam ; & quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur, quem ponebant quotidie ad portam Templi, quæ dicitur Speciósá, ut peteret eleemósynam ab introeúntibus in Templum. Is cum vidisset Petrum & Joánnem incipientes introire in Templum, rogábat ut eleemósynam acciperet. Intuens autem in cum

eum Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi; quod autem habeo, hoc tibi do: In Nómine JESU-CHRISTI Nazaréni, surge, & ambula. Et apprehénsa manu ejus dexterâ, allevavit eum, & protinus consolidatæ sunt bases ejus & plantæ. Et exiliens stetit, & ambulabat: Et intravit cum illis in Templum, ambulans, & exiliens, & laudans Deum.

R. Ecce concipies & paries filium, & vocabis Nomen ejus JESUM: * Ipse enim salvum faciet pópulum suum à peccátis eórum.

V. Vocatum est Nomen ejus JESUS, quod

vocatum est ab Angelo priusquam in útero conciperetur. Ipse enim.

Lectio II.

ET vidit omnis pópulus eum ambulátem, & laudántem Deum: cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósyfam sedébat ad Speciosam portam Templi: & impléti sunt stupóre & éxtasi in eo quod contigerat illi. Cùm tenéret autem Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum, quæ appelláretur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israélitæ, qui dmi-
rámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte, aut potestate fecérinus hunc

ambulare : Deus Abraham , & Deus Isaac , & Deus Jacob , Deus Patrum nostrorum glorificavit Filium suum cum iratus fueris , misericordiae recordaberis , * Et in tempore tribulationis peccata dimittis.

JESUM , quem vos quidem tradidistis , & negastis ante faciem Pilati , judicante illo in æternum , qui facis mirabilia solus. Et in tempore.

Sanctum & Justum negastis , & petistis virum homicidam donari vobis : auctorem vero vitæ interfecistis , quem Deus suscitavit à mortuis , cujus nos testes sumus. Et in fide Nominis ejus , hunc quem vos vidistis , & nostis , confirmavit Nomen ejus : & fides , quæ per eum est , dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

&. Benedictum est Nomen tuum , Deus Patrum nostrorum , qui

✠. Et benedictum Nomen Majestatis tuæ in æternum , qui facis mirabilia solus. Et in tempore.

Lectio III.

Cap. 4.

F Actum est autem in crastinum , ut congregarentur Principes eorum , & Seniores , & Scribæ in Jerusalem ; & Annas Princeps Sacerdotum , & Caïphas , & Joannes , & Alexander , & quotquot erant de genere Sacerdotali. Et statuentes eos in medio , interrogabant : In qua virtute , aut in quo nomine fecistis hoc vos ? Tunc repletus Spiritu Sancto Petrus ,

dixit ad eos : Príncipes pópuli , & Seniores, audite : Si nos hodie dijudicámur in beneficio hóminis infirmi , in quo iste salvus factus est , notum sit ómnibus vobis , & omni plebi Israël : quia in Nómine Dómini nostri JESU-CHRISTI NAZARENI, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste adstat coram vobis sanus. Hic est lapis , qui reprobátus est à vobis ædificántibus , qui factus est in caput ánguli : & non est in álio áliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub coelo datum , hominibus, in quo opóreat nos salvos fieri.

℟. Laudábo Nomen tuum assidue. * Et collaudábo illud in confessione.

℣. Lætabor, & exultábo in te : psallam Nómini tuo , Altíssime. Et collaudábo. Glória Patri. Et collaudábo.

In II. Nocturno.

Ant. Mémoires erunt Nóminis tui , Dómine , in omni generatione & generationem.

Psalmus 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ : * velociter scribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum , diffusa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum : * potentíssime.

Spécie tuâ & pul-
E ij

chritudine tuâ * intén-
de, prósperè procéde,
& regna.

Propter veritatem,
& mansuetudinem, &
justitiam : * & dedú-
cet te mirábiliter d'ex-
tera tua.

Sagittæ tuæ acutæ,
pópuli sub te cadent : *
in corda inimicórum
Regis,

Sedes tua, Deus,
in sæculum sæculi : *
virga directiõnis, virga
regni tui.

Dilexisti justitiam,
& odisti iniquitatem : *
propterea unxit te
Deus, Deus tuus,
óleo lætitiæ, præ con-
fórtibus tuis.

Myrrha, & gutta,
& cássia à vestiméntis
tuis, à dómibus ebúr-
neis : * ex quibus de-
lectavérunt te filiæ re-
gum in honóre tuo.

Astitit Regina à dex-

tris tuis, in vestitu
deaurato : * circúmda-
ta varietate.

Audi, filia, & vide, &
inclína aurem tuam : *
& oblivíscere pópulum
tuum, & domum pa-
tris tui.

Et concupíscet Rex
decórem tuum : * quò-
niam ipse est Dóminus
Deus tuus, & adorá-
bunt eum.

Et filiæ Tyri in mu-
néribus : * vultum
tuum deprecabúntur,
omnes divites plebis.

Omnis glória ejus fi-
liæ Regis ab intus : *
in fimbriis aúreis cir-
cumamicta varietati-
bus.

Adducéntur Regi
vírgines post eam : *
proximæ ejus afferén-
tur tibi.

Afferéntur in læti-
tia & exultatióne : *
adducéntur in tem-

plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * confitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt Nóminis tui: * in omni generatióne & generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Glória Patri, &c.

Ant. Mémores erunt Nóminis tui, Dómine, in omni generatióne & generatióne.

Ant. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus Nómen ejus in idípsum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tñbulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timé-

bimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * fuscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póluit prodígia super terram: * áuferens bel-
la usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, &

confringeret arma : * &
scuta combūret igni.

Vacāte , & vidēte
quoniam ego sum
Deus : * exaltābor
in gētibus , & exal-
tābor in terra.

Dóminus virtutum
nobiscum : * suscéptor
noster Deus Jacob.

Glória Patri , &c.

Ant. Magnificāte Dó-
minum mecum , & exal-
témus Nómen ejus in
idípsum.

Ant. Omnes gentes,
quascúmque fecisti , vé-
nient , & adorábunt
coram te , Dómine :
& glorificábunt Nó-
men tuum.

Psalms 86.

Fundamenta ejus
in móntibus sanc-
tis : * diligit Dóminus
portas Sion super om-
nia tabernacula Jacob.

Gloriósa dicta sunt
de te : * civitas Dei.

Memor ero Rahab ;
& Babylónis : * scién-
tium me.

Ecce alienígenæ , &
Tyrus , & pópulus
Æthiopum : * hi fuē-
runt illic.

Numquid Sion di-
cet : Homo , & homo
natus est in ea : * & ip-
se fundávit eam Altís-
simus ?

Dóminus narrábit in
scripturis populórum ,
& príncipum : * horum,
qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium óm-
nium : * habitatio est
in te.

Glória Patri , &c.

Ant. Omnes gentes,
quascúmque fecisti , vé-
nient , & adorábunt
coram te , Dómine :
& glorificábunt Nó-
men tuum.

✠. Propter glóriam
Nóminis tui , Dómine,
libera nos.

R. Et propitius esto
peccatis nostris, prop-
ter Nomen tuum.

Sermo Sancti Bernardi
Abbatis.

Serm. 15. super Cantica.

Lectio IV.

Non otiosè Spi-
ritus Sanctus no-
men sponsi oleo com-
parat, cum ita docet
sponsam ad sponsum
clamare: oleum effu-
sum Nomen tuum.
Oleum enim lucet,
pascit & ungit. Fo-
vet ignem, nutrit car-
nem, lenit dolorem:
lux, cibus, medicina.
Vide idem nunc & de
sponsi Nómine: Lucet
prædicatum, pascit re-
cogitatum, invocatum
lenit & ungit. Et per-
currámus singula. Un-
de putas in toto orbe
tanta & tam súbita fi-
dei lux, nisi de prædi-
cato Nómine J E S U ?

Nonne in hujus Nómi-
nis luce Deus nos vo-
cavit in admirabile lu-
men suum, quibus illu-
minatis, & in lumine
isto vidéntibus lumen,
dicat méritò Paulus:
Fuiſtis aliquándo téne-
bræ, nunc autem lux
in Dómino ?

R. Sperent in te,
qui novérunt Nomen
tuum, * Quóniam non
dereliquisti quæréntes
te, Dómine.

Y. Exúrge, Dómi-
ne, adjuva nos, & lí-
bera nos propter No-
men tuum. Quóniam
non dereliquisti.

Lectio V.

Hoc dénique No-
men coram Ré-
gibus, & géntibus, &
filiis Israël portare jus-
sus est idem Apósto-
lus; & portabat No-
men tanquam lumen,
& illuminabat pátriam,

& clamábat ubique : Quóniam terribile & Nox præcéssit , dies sanctum est.

autem appropinquávit : *Ÿ.* Hi in curribus , & Abjiciámus ergo ópera hi in equis , nos autem ra tenebrarum , & induámur arma lucis ; sicut in die honestè ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucernam in Nómine Dómini Dei nostri invocábimus. Quóniam.

Lectio VI.

NEC tantum lux est Nomen JESU, sed est & cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris ? Quid æquè mentem cogitantis impínguat ? Quid ita exercitátos réparat sensus , virtutes róborat , végetat mores bonos atque honestos , castas fovet affectiones ? Aridus est omnis animæ cibus , si non óleo isto infúnditur. Insípidus est , si non hoc sale conditur. Si scribas , non sapit mihi , nisi légero ibi JESUM. Si disputes, aut cónferas , non sapit

R. Confiteámur Nómmini tuo magno , *

pit

pit mihi, nisi sonuerit
ibi JESUS. JESUS
mel in ore, in aure
melos, in corde júbi-
lus. Sed est & medici-
na. Tristatur aliquis
nostrum? Veniat in
cor ejus JESUS, &
inde saliat in os: Et
ecce, ad exortum Nó-
minis lumen, núbilum
omne diffugit, redit se-
renum. Lábitur quis in
crimen? Currit insu-
per ad láqueum mortis
desperando? Nonne,
si invocet Nomen ví-
tæ, confestim respirá-
bit ad vitam?

&. Læténtur omnes,
qui sperant in te, Dó-
mine, in ætérnum exul-
tábunt, & habitábis in
eis, & gloriabúntur in
te omnes, * Qui dili-
gunt Nomen tuum.

ŷ. Dómine, in lúmi-
ne vultús tui ambulá-
bunt, & in Nómine tuo,

exultábunt totâ die.
Qui diligunt. Glória
Patri. Qui diligunt.

In tertio Nocturno.

Ant. Cantáte Dómi-
no, & benedicíte Nó-
mini ejus: annuntiáte
de die in diem salu-
táte ejus.

Psalmus 95.

CAntáte Dómi-
no cánticum no-
vum: * cantáte Dó-
mino omnis terra.

Cantáte Dómino,
& benedicíte Nómíni
ejus: * annuntiáte de
die in diem salutáte
ejus.

Annuntiáte inter gen-
tes glóriam ejus: * in
ómnibus pópulis mira-
bília ejus.

Quóniam magnus
Dóminus, & laudábi-
bilis nimis: * terribilis
est super omnes deos.

Quóniam omnes dí-
Géntium dæmónia: *

Dóminus autem cælos
fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu
ejus : * sanctimónia &
magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pá-
triæ Géntium , afférte
Dómino glóriam &
honórem : * afférte Dó-
mino glóriam Nómini
ejus.

Tóllite hóstias , &
introyte in átria ejus : *
adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Commovéatur à fa-
cie ejus univérſa ter-
ra : * dicite in génti-
bus , quia Dóminus reg-
návít.

Etenim corréxit or-
bem terræ , qui non
commovébitur : * judi-
cábit pópulos in æqui-
tate.

Læténtur coeli , &
exúlter terra , commo-

veátur mare , & pleni-
túdo ejus : * gaudébunt
campi , & ómnia quæ
in eis sunt.

Tunc exultábunt óm-
nia ligna silvárum à fá-
cie Dómini , quia ve-
nit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem ter-
ræ in æquitáte : * &
pópulos in veritáte sua.

Glória Patri , &c.

Ant. Cantáte Dó-
mino , & benedicite
Nómini ejus : annun-
tiáte de die in diem
salutáre ejus.

Ant. Secundùm No-
men tuum , Deus , sic &
laus tua in fines terræ :
justitiâ plena est dexte-
ra tua.

Psalmus 96.

Dóminus regná-
vit , exúlter ter-
ra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes & caligo in

circuitu ejus : * justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet : * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ : * vidit & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini : * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus : * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ : * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo : * & rectis corde lætitia.

Lætamini justii in Domino : * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Gloria Patri, &c.

Ant. Secundum Nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ : justitiâ plena est dextera tua.

Ant. Cantate Deo, psalmum dicite Nomi ni ejus : iter facite ei qui ascendit super occasum ; Dominus Nomen illi.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino
cánticum novum: *
quia mirabilia fecit.

Salvávít sibi dextera
ejus : * & bráchium
sanctum ejus.

Notum fecit Dómi-
nus salutáre suum : *
in conspéctu Gén-
tium revelávit justí-
tiam suam.

Recordátus est mise-
ricórdiæ suæ : * & veri-
tátis suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes tér-
mini terræ : * salutáre
Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis
terra : * cantáte, &
exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in
cithara, in cithara &
voce psalmi : * in tu-
bis ductilibus, & voce
tubæ córnez.

Jubiláte in conspéc-
tu regis Dómini : *
moveátur mare & ple-

nitúdo ejus ; orbis ter-
rarum, & qui hábitant
in eo.

Flúmina plaudent
manu, simul montes
exultábunt á conspéc-
tu Dómini : * quó-
niam venit judicáte
terram.

Judicábit orbem ter-
rarum in justitia : * &
pópulos in æquitáte.

Glória Patri, &c.

Ant. Cantáte Deo,
psalmum dicite Nómi-
ni ejus : iter fácite ei,
qui ascéndit super oc-
cásus ; Dóminus No-
men illi.

Ÿ. Afférte Dómino
glóriam & honórem.

R. Afférte Dómino
glóriam Nómini ejus.
*Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.*

Lectio VII.

Cap. 2.

IN illo témpore :
Postquam consum-

māti sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est Nomen ejus JESUS. Et reliqua. Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 1. de Circumcis.

M Agnum & mirabile Sacramentum! Circumcitur puer, & vocatur JESUS. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi quam Salvatoris esse videtur, & Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei & hominum, qui ab ipso Nativitatis suæ exordio, divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fecunditatis fructus sic accedat, ut non decadat flos virginitatis. Pannis invol-

vitur: sed panni ipsi Angélicis laudibus honorantur. Absconditur in præsepio; sed proditur radiante stella de coelo. Sic & Circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis; & Nomen, quod est super omne nomen, glóriam indicat majestatis. Circumcitur tanquam verus Abrahamæ filius: JESUS vocatur tanquam Filius Dei.

&. Tribulationem & dolorem inveni, * Et Nomen Domini invocavi.

Ÿ. Turris fortissima Nomen Domini; in ipso speravi, & adjutus sum.

Et Nomen.

Lectio VIII.

N Eque enim ad instar priorum meus iste JESUS No-

men vacuum aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cælitus siquidem inditum Nomen Evangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in útero conciperetur. Et attende verbi profunditatem. Postquam natus est JESUS, JESUS vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in útero conciperetur. Idem quippe & Angeli salvator & hominis: sed hominis ab Incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, Nomen ejus JESUS, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum vel trium réstium stat omne verbum; & ipsum, quod in Prophéta abbreviá-

tum, manifestius in Evangélio légitur, caro factum.

R. Expectábo Nomen tuum, Dómine,* Quóniam bonum est in conspéctu Sanctorum tuorum.

Y. Ut confiteámur Nónini sancto tuo, & gloriémur in laude tua. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Lectio IX.

De hom. Dom. 2. post Epiphan.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

IN illo rémpore, INúptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater JESU ibi. Vocatus est autem JESUS, & Discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua.

Homília sancti Augu-
stini Episcopi.

Tract. 9. in Ioan. post
initium.

QUOD Dóminus invitatus véne-
rit ad nuptias, etiam,
exceptâ mysticâ signi-
ficatióne, confirmare
vóluit quòd ipse fecit
nuptias. Futuri enim
erant, de quibus dixit
Apóstolus, prohibén-
tes núbere, & dicén-
tes, quòd malæ es-
sent nuptiæ, & quòd
diábolus eas fecisset:
cùm idem Dóminus in
Evangélio interrogá-
tus, utrùm liceat hó-
mini dimittere uxórem
suam ex quálibet cau-
sa, respónderit non li-
cére, excéptâ causâ
fornicatiónis. In qua
responsiône, si memi-
nistis, hoc ait: Quod
Deus conjúnxit, ho-
mo non séparet.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S

Et per Horas.

Ant. Oleum effusum

Nomen tuum: ideo
adolescéntulæ dilexé-
runt te.

Psalm. Dóminus reg-
nauit, cum reliquis.

Ant. Scitote quia
Dóminus ipse est Deus,
cujus Nomen in ætér-
num.

Ant. Sitivit ánima
mea ad Nomen sanc-
tum tuum, Dómine.

Ant. Benedíctum No-
men glóriæ tuæ, sanc-
tum, & laudábile, &
superexaltátum in sæ-
cula.

Ant. Jüvenes, & vir-
gines, senes cum junió-
ribus, laudate Nomen
Dómini, quia exaltá-
tum est Nomen ejus
solius.

Capitulum. Fratres,
Christus humiliávit.

ut *suprà* ad *Vesp.*
Hymnus.

JESU, decus Angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esúriunt;
Qui bibunt, adhuc sítiunt,
Desideráre nesciunt,
Nisi JESUM, quem díligunt.

O JESU mi dulcíssime,
Spes suspirántis animæ!

Te quærunt piæ lácrymæ,

Te clamor mentis íntimæ,

Maue nobíscum Dómine,

Et nos illústra lúmine;
Pulsâ mentis calígine,

Mundum reple dulcédine.

JESU, flos Matris
Vírginis,

Amor nostræ dulcédinis,

Tibi laus, honor Nómínis,

Regnum beatitúdinis.
Amen.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómíne Dómini.

R. Qui fecit cœlum
& terram.

Ad Benedictus.

Ant. Dedit se, ut liberáret pópulum, & acquireret sibi Nomen ætérnum. Allelúia.

Oratio. Deus qui,
pag. 27.

Com. Dom. Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: & erat ibi JESUS cum Mariâ matre sua.

Ÿ. Dóminus regnâvit.

Oratio. Omnípotens,
pag. 27.

Ad Prim. in R. br.

Ÿ.

✠. Qui natus es, &c. minus JESUS CHRIS-
TUS in glória est Dei
Patris.

AD TERTIAM.

Ant. Scitote. Capit.

Fratres, Christus. *R. br.* Sit No-
men Dómini benedic-
tum. * Allelúia, alle-
lúia.

Sit Nomen Dómi-
ni. *R. br.* Afferte Dó-
mino glóriam & honó-
rem. Allelúia, allelúia.
Afferte.

✠. Ex hoc nunc &
usque in sæculum. Al-
lelúia. Glória Patri.
Sit Nomen.

✠. Afferte Dómino
glóriam & honórem,
allelúia.

R. Afferte Dómino
glóriam Nómini ejus,
allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Sitivit. Capit.

IN Nómine JESU
omne genu flectá-
tur, coeléstium, ter-
réstrium, & infernó-
rum: & omnis lingua
confiteatur, quia Dó-

AD NONAM.
Ant. Jüvenes. Capit.

OMne quodcúm-
que facitis in
verbo, aut in opere,
omnia in Nómine Dó-
mini JESU - CHRISTI
facite, grátias agentes
Deo, & Patri per ip-
sum.

R. br. Magnificáte
Dóminum mecum. †

Allelúia, allelúia. Magnificáte.

Ÿ. Et exaltémus Nomen ejus in idípsum. Allelúia. Glória. Magnificáte.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini, allelúia.

R. Qui fecit coelum & terram, allelúia.

In 2. Vesp. ut in primis.

Ad Magnificat. Ant.

Vocábis Nomen ejus JESUM: ipse enim saluum faciet populum suum à peccátis eórum, allelúia.

Com. Dom. Deficiente vino, jussit JESUS impléri hydrias aquâ, quæ in vinum convérta est, allelúia.

Ÿ. Dirigátur. *Or.* Omnipotens, *ut in 1. Vesp.*

AD MISSAM.

Introitus.

IN Nómine JESU, **I**omne genu flectátur,

coeléstiū, terréstriū, & infernórum: & ómnis lingua confiteátur, quia Dóminus JESUS-CHRISTUS in glória est Dei Patris.

Psal. Dómine, Dóminus noster: quàm admirábile est Nomen tuum in univérſa terra.

Ÿ. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui Unigénitum Filium tuum constituísti humani géneris Salvátorem, & JESUM vocári jussísti: concéde propítius, ut cujus Sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in coelis. Qui tecum.

Fit com. Dom.

Lectio Actuum Apostolorum.

Act. cap. 4.

IN diébus illis, replétus Spíritu Sanc-

Et Petrus, dixit : Principes populi, & Seniores, audite : Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israël : quia in Nómine Dómini nostri JESU - CHRISTI NAZARENI, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit à mórtuis, in hoc iste adstat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est à vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli : & non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

Graduale.

S Alvos fac nos Dómine Deus noster : & cóngrega nos de na-

tionibus : ut confitéamur Nómni sancto tuo, & gloriémur in glória tua.

Ÿ. Tu, Dómine, pater noster, & redemptor noster, à sæculo Nomen tuum.

Allelúia, allelúia.

Ÿ. Laudem Dómini loquatur os meum, & benedicat omnis caro Nomen sanctum ejus. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangelii secundum Lucam.

IN illo témpore : postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est Nomen ejus JESUS, quod vocatum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperetur.

Credo.

Offertorium.

C Onfitebor tibi, Dómine, Deus
G ij

meus, in toto corde
meo : & glorificábo
Nomen tuum in ætér-
num. Quóniam tu,
Dómine, suavis & mi-
tis, & multæ miseri-
córdiæ ómnibus invo-
cántibus te. Allelúia.

Secreta.

Benedictio tua,
(clementíssime
Deus, quâ omnis vi-
get creatúra) sanctifi-
cet, quæsumus, hoc
sacrificium nostrum,
quod ad glóriam Nó-
minis Fílii tui Dómi-
ni nostri JESU-CHRIS-
TI, offérimus tibi : ut
Majestáti tuæ placére
possit ad laudem, &
nobis proficere ad sa-
lútem. Per eúndem.

Pref. de Nativ. Quia
per incarnáti.

Communio.

OMnes gentes
quascúmque fe-
cisti vénient, & ado-

rábunt coram te, Dó-
mine, & glóricábunt
Nomen tuum : quó-
niam magnus es tu, &
fáciens mirabília : Tu
es Deus solus. Allelúia.

Postcommunio.

OMnipotens ætér-
ne Deus, qui
creásti & redemísti nos:
réspice propítius vota
nostra; & sacrificium
salutáris hóstiæ, quod
in honórem Nóminis
Fílii tui Dómini nostri
JESU-CHRISTI
Majestáti tuæ obtúli-
mus, plácido & bení-
gno vultu suscipere
dignéris; ut gráciâ tuâ
nobis infúsâ, sub glo-
rióso Nómine JESU,
æternæ prædestinatio-
nis título gaudeámus
nómina nostra scripta
esse in coelis. Per eún-
dem.

*In fine legit. Evang.
Dom.*

DIE XIX. JANUARI.

IN FESTO SANCTI CANUTI

Danorum Regis & Martyris,

Semiduplex.

Omnia de comm. un. Mart. prater hæc quæ seq.

ORATIO.

DEus, qui ad illustrandam Ecclesiam tuam beatum Canutum, Danorum Regem Martyrii palmâ, & gloriôsis miraculis decorare dignatus es; concede propitius, ut sicut ipse Dominicæ passionis imitator fuit, ita nos, per ejus vestigia gradientes, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Per eundem Dominum nostrum Jesum-Christum Filium tuum; qui tecum vivit

& regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Com. SS. Martyr. Marii, Martha, &c.

Lect. I. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

CANUTUS quartus Suenonis Esthrii Danorum Regis filius, fide, pietate, & morum honestate conspicuus, eximie sanctitatis, à teneris annis, specimen dedit. Paternum sceptrum summâ

omnium acclamatione adeptus, Religioni promovendæ sedulo incumbere, Ecclesias redditibus augere, & pretiosa suppellectili ornare coepit. Tum zelo propagandæ fidei succensus, bárbara regna, justo certamine aggressus, devictas, subditasque nationes *Christianæ legi* subjugavit. Victoriis autem plurimis gloriosus, & divitiis auctus, regale diadéma ad Christi crucifixi pedes abjecit, se & regnum illi subjiciens, qui Rex Regum est, & Dominus dominantium. Corpus suum jejuniis, ciliciis, & flagellis castigavit. In oratione & contemplatione assiduus, erga pauperes profusus, erga omnes beneficus semper fuit, nec

unquam à justitiæ, divitiarumque legis sēmita deflexit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductōribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

HIs, aliisque virtutibus imbutus, ad supremum perfectionis apicem, sanctus Rex properabat. Accidit autem ut Angliæ regnum à Vvilhelmo Normanorum Duce, formidabili exercitu invaderetur; Anglis vero, Danorum opem implorantibus, cum succurrere Rex decrevisset, belli expeditio-

nem Oláo fratri commisit, qui regnandi cupiditate illéctus, arma vertit in Regis perniciem, militibus & pópulo contra illum concitátis. Nec defuerunt rebellióni foménta; cum enim Rex, éditis légibus, decimas Ecclesiis solvi, Dei & Ecclesiæ præcepta servári, transgressóres puniri sanxisset, plerique pervérsi ac sceleráti hómines exacerbáti, primùm quidem tumultuári, tum plebem commóvère, ac tandem sanctíssimo Regi necem moliri cœperunt.

R. Desidérium anime ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Ÿ. Quóniam prævenísti eum, in benedic-

tiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio VI.

SCiens igitur Rex, futurórum præcius, mortem sibi propter justítiam imminére, eâ prænunciátâ, ad Ecclesiám sancti Albáni mártiris Othóniæ, tanquam ad locum certáminis profectus est, & Sacraméntis munitus, agónem suum Dómino commendábat. Mox eò advéniens conjuratórum multitúdo, Ecclesiæ ignem admovére, fores confringere, & in eam irrumpere tentárunt: quod cum perficere non possent, ad fenéstas accedéntes, saxa & sagittas in sanctum Regem, flexis génibus pro inimicis

orantem magno impetu jaculâri non cessârunt, donec lapidum & telorum ictibus, ac tandem lanceâ confossus, glorioso martyrio, ante altare, extensis brachiis procumbens, coronatus est, sedente in Apostolico solio, Gregorio septimo. Multis postea miraculis Martirem suum illustravit Deus: nam gravi penuriâ, & diversis calamitatibus oppressa Dania, patrati sacrilegii poenas luit. Plures etiam variis languoribus afflicti, ad ejus tumulum, remedium & incolumitatem consecuti sunt. Cumque Regina sacrum ejus corpus noctu clam subripere, & aliò transferre conaretur, emissio cœlitus ingenti splendore pertér-

rita, à proposito cessavit.

R. Stolâ jucunditatis induit eum Dóminus.* Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

Y. Cibavit illum Dóminus pane vitæ & intellectu: & aquâ sapientiæ salutâris potavit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium. Si quis vult post me venire. *de communione unius Martyris. 9. l. SS. in Laud. com. SS. mm.*

Miss. In virtute tua, Dómine, &c. *de communione unius Martyr. non pont.*

Evangel. Si quis vult post me venire, &c. *Vesp. de SS. Fabian. & Sebast. Martyr. dup. com. præc.*

DIE

DIE XXIII. JANUARI.

S. RAYMUNDI DE PENNAFORT
Confessoris ,

Semiduplex.

*Omnia de commun. Conf. non Pont. præter hæc
quæ sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

DEus, qui beatum
Raymundum ,
pœnitentiæ Sacramen-
ti insignem ministrum
elegisti, & per maris
undas mirabiliter tra-
duxisti; concède, ut
ejus intercessiône dig-
nos pœnitentiæ fruc-
tus facere, & ad ætér-
næ salutis portum per-
venire valeamus. Per
Dóminum, &c.

*In primo Nocturno ,
Lect. de Script. occur.*

In secundo Nocturno.

BEatus Raymún-
dus Barcinonén-
sis, ex nóbili familia de
Pennáfort, Christiá-
næ Religiónis rudimén-
tis imbutus, adhuc
párvulus eximiâ animi
& córporis índole mag-
num áliquid porténde-
re visus est. Nam ado-
lescens humaniôres lit-
teras in pátria profés-
sus, Bonóniam se cón-
tulit, ubi pietátis offi-
ciis ac Pontificio Ci-
vilique Juri sédulò in-
cumbens, & Doctó-

ris lauréâ insignitus ,
 ibidem sacros Cánones
 magnâ cum hóminum
 admiratióne est intér-
 pretátus. Ejus virtútum
 famâ percrebrescénte ,
 Berengáriu. Barcino-
 nénsis Epíscopus, cum
 Româ suam ad Ec-
 clésiâ rediret, eum
 conveniéndi causâ ,
 Bonóniam iter insti-
 tuit, & tandem sum-
 mis précibus, ut se-
 cum in pátriam rever-
 terétur obtínuit. Mox
 ejúsdem Ecclésiæ Ca-
 nonicátu & Præposi-
 turâ ornátus, univér-
 so Clero & pópulo,
 integritáte, modéstia,
 doctrinâ, & mórum
 suavitate præfúlit, ac
 Deiparæ Virgínis,
 quam singulâri pietátis
 affectu venerabátur,
 honórem & cultum
 semper pro víribus au-
 xit.

R. Honéstum fecit
 illum Dóminus, &
 custodivit eum ab ini-
 micis, & à seductóri-
 bus tutávit illum: * Et
 dedit illi claritatem
 ætérnam.

V. Justum deduxit
 Dóminus per vias rec-
 tas, & osténdit illi
 regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

ANnum circiter
 quintum supra
 quadragésimum agens,
 in Ordine Fratrum
 Prædicatórum, solém-
 ni emissâ professiône,
 ut novus miles in om-
 ni virtútum génere,
 sed præcipuè in chari-
 tate erga egénos, &
 máximè Captivos ab
 Infidélibus deténtos,
 se exercuit. Undè cum
 ejus hortátu sanctus
 Petrus Noláscó (cu-
 jus ipse confessiões au-
 diébat) suas opes píl-
 l-

fimò huic óperi confér-
ret, tum eidem, tum
Beáto Raymúndo, &
Jacóbo primo, Aragó-
niæ Regi appárens
Beatíssima Virgo, gra-
tíssimum sibi, & Uní-
génito Filio suo fore
dixit, si in suum honó-
rem instituerétur Or-
do Religiosórum, qui-
bus Captivos ex Infidé-
lium tyránnide liberán-
di cura incumberet.
Quare collátis inter se
consíliis, Ordinem
Beátæ Mariæ de Mer-
céde Redemptiónis
Captivórum fundavé-
runt: cui Beátus Ray-
múndus certas vivé-
ndi leges præscripsit ad
eiusdem Ordinis vocá-
tiónem accommodatís-
simas: quarum appro-
batióem áliquot post
annos à Gregório no-
no impetrávit, & dic-
tum Sanctum Petrum,

primum Generálem
Ordinis Magístrum,
suis ipse má nibus hábi-
tu eódem indútum,
creávit.

℞. Amávit eum Dó-
minus, & ornávit eum,
stolam glóriæ induit
eum, * Et ad portas
paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dó-
minus lorícam fidei, &
ornávit eum. Et ad
portas.

Lección VI.

AB eódem Gregó-
rio Romam ac-
cersitus, & Capellá-
ni, ac Poenitentiárii
& Confessárii sui mún-
ere decorátus, ejús-
dem jussu, Romanó-
rum Pontíficum decre-
ta, in divérsis Concí-
liis & Epístolis spar-
sa, in unum Decretá-
lium volúmen redé-
git. Archiepiscopátum
Tarracónensem ab ip-

so Pontífice sibi oblátum constantíssimè recusávit; & totíus Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod per biénnum sanctíssimè administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ Regi Sacræ Inquisitionis officii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patravit mirácula, inter quæ illud claríssimum, quòd ex Insula Baleári Majóri Barcinónem reversurus, strato super aquas pállio, centum sexaginta milliária sex horis confecerit, & suum Cœnóbium jánuis clausis fúerit ingressus. Tandem prope centenárius, virtutibus & méritis cumulátus, obdormivit in

Dómino, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto, quem Clemens octávus in Sanctórum número rétulit.

R. Iste homo perfecit ómnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad coeléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.
Homilia S. Gregorii
Papæ in Evangelium
 Sint lumbi vestri præcincti. *De comm. Conf.*
non Pont. 9. L. & com.
S. Emerent. Virg. &
Mart.

agnum convērsus est. Adolēscens piē, & ingēnuē educātus, cū sensim ad vicia declināret, sēpē à matre increpātus fuit. Ubi autem cognōvit se parēntum voto Deiparæ Virgini dicātum fuisse, Dei amorē succēsus, deque visu Matris admōnitus, Carmelitārum institūtum amplēxus est, in quo variis tentatiōibus à Dæmone vexātus, nunquam tamen pōtuit à Religiōis propōsito dimovēri. Mox Lutetiam missus, emēso studiōrum currīculo, & laīreā donātus, in patriam revocātur, suique Ordinis regīmini in Etrūria præficitur.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliābitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim mea.

Lectio V.

INtēreā Fesulāna Ecclēsia, suo viduāta Pastōre, eum sibi Episcopum elēgit; quo mūnere se indignum existimans, diu lātuit ignōtus, donec pueri voce mirabiliter loquētis prōditus & extrā urbem invēntus, nē divīnæ contradiceret voluntāti, Episcopātum suscepit. Eā dignitatē auctus, humilitati, quam semper coluerat, impēnsius incūbuit, & pastorali sollicitudini, misericordiam in pāuperes, liberalitatem, orationis assiduitatem, vigilias, aliasque virtutes adjūxit, & spīritu etiā prophētico clarus fuit.

adeò ut ejus sanctitas ab omnibus celebraretur.

℞. Pó sui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

HIs permótus Urbánus quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas Andréam Legátum misit : quo in múnere multa perpéssus cívium ódia, quæ ad interneciónem exárferant, summâ prudentiâ restínxit ; tum restitútâ tranquillitate, ad própria revérsus est. Nec multò post assíduis labóribus, & voluntáriâ carnis maceratióne conféctus, obiit die à Beáta Virgi-

ne sibi prædicto, ad Cœléstia regna migravit, anno Dómini millesimo trecentésimo septuagésimo - tertio, ætátis suæ septuagésimo-primo ; quem Urbánus octávus, multis magnisque miraculis clarum, Sanctorum número adscripsit. Ejus Corpus Floréntiæ, in Ecclesiá sui Ordinis quiéscit, & máximâ cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsentí discrimine præsidio fuit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operátus est, & omnis terra doctrinâ ejus repléta est.* Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse intercédât.

Glória Patri. Ipse in- occur. si venerit in
tercedat. Quadrag. & in Laud.

In III. Noct. Homilia com. fer.

S. Gregorii in Evang. Missa. Státuit, &c.
Homo pèregre pro- de Com. Conf. Pont.
ficiscens. De Commu- Vesper. à cap. de S.
ni Conf. Pont. nona Agath. Virg. & m. com.
Lectio de Homil. fer. prec.

DIE VIII. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTI JOANNIS
de Matha Confess. non Pont.

Duplex.

Omnia de Commun. Conf. non Pont. præter hæc
que sequuntur.

ORATIO.

DEus, qui per gantibus méritis, à cap.
sanctum Joán- tivitáte córporis & áni-
nem de Matha, Ordi- mæ, te adjuvante, li-
nem Sanctissimæ Tri- berémur. Per Dómi-
nitatis, ad redimén- num nostrum, &c.
dum de potestáte Sa- Lect. I. Noct. de
racenórum Captivos script. occur. si vene-
coelitus institúere dig- rit in Quadr. sumunt.
natus es: præsta, quæ- de Commun. Beátus vir.

In

*In secundo Nocturno.**Lectio IV.*

JOánnes de Matha
Ordinis sanctíssimæ
Trinitátis Redempti-
onis Captivórum Insti-
tutor, Falcóne in Pro-
vincia natus est, parén-
tibus pietáte & nobi-
litáte conspícuis. Stu-
diórum causâ Aquas
Séxtias, mox Parísios
proféctus, confectó-
que Theológiæ curri-
culo, Magistérii Lau-
ream adéptus, doctri-
næ & virtutum splen-
dóre enituit. Quibus
motus Parisiénsis An-
tístes, ad sacrum Pres-
biterátûs Ordinem præ
humilitáte reluctán-
tem promóvit; eo con-
silio, ut in ea Civita-
te cõmmorans sapién-
tiâ & móribus studio-
sæ juventúti prælucé-
ret. Cùm autem in
Sacélllo ejúsdem Epísc-

copi, ipso cum áliis ad-
stánte, primum Deo
sacrum offérret, cœ-
lésti favóre méruit re-
creári. Nam Angelus
cándidâ & fulgénti ves-
te indútus, cui in péc-
tore Crux rúbei & cæ-
rúlei colóris affúta erat,
bráchiis cancellátis, &
super duos Captivos ad
látera póritos, Christiá-
num unum, álterum
Maurum, exténsis ap-
páruit. Quâ visióne in
éxtasim raptus, intel-
léxit prótinùs vir Dei,
se ad rediméndos ab
Infidélibus Captivos
destinári.

R. Honéstum fecit
illum Dóminus, & cus-
todívit eum ab inimi-
cis, & à seductóribus
tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem ætér-
nam.

Y. Justum deduxit
Dóminus per vias rec-

tas , & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

QUò verò maturius in re tanti momenti procederet , in solitudinem secéssit, ibique divíno nutu factum est , ut Felicem Valésium in ipsa Erémo jam multis annis degéntem repérrit , cum quo inítâ societáte , se per triénium in oratióne & contemplatióne , omniumque virtutum stúdio exércuit. Cóntingit autem , ut dum secum de rebus divinis propè fontem colloqueréntur , cervus ad eos accésserit Crucem inter cónua gerens , rúbei & cærúlei colóris. Cúmque Felix ob rei novitátem mirarétur , narrávit ei Joánnes visióne in prima

Missa hábitam , & exínde fervéntius oratióni incumbéntes , ter in somnis admóniti , Romam proficisci decrevérunt , ut à Summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis Captívis institutióne impetrárent. Eléctus fúerat eo tēpore Innocéntius tértius , qui illis benignè accéptis , dum secum de re propósa deliberat , in Festo Sanctæ Agnétis secúndò Lateráni intra Missárum solémnia , ad sacrae Hóstiæ elevatióne , Angelus ei candidâ veste cruce bicolóri , spécie rediméntis Captívos apparuit. Quo viso Póntifex Institútum approbávit , & novum Ordinem sanctissimæ Trinitátis Redemptionis Captívorum vocári iussit , ejus

que Professóribus albas vestes cum Cruce rubei & cærulei colóris præbuit.

R. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

Y. Induit eum Dóminus lorícam fidei , & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Sic stabilito Ordine, sancti Fundatores in Gálliam rediérunt , primóque Coenóbio Cervi-Frigidi, in Diocési Meldénsi, constructo, ad ejus régimen Felix remánsit , & Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsum est , ubi Innocéntius domum , Ecclesiám , & Hospitalé Sancti Thomæ de Formis in monte Cœ-

lio eis donávit , cum multis redditibus & possessionibus. Datis quoque litteris ad Mirammolinum Regem Maróchii, opus redemptionis felici auspicio inchoátum fuit. Tum ad Hispanias , sub jugo Sarracenórum magna ex parte oppressas , Joánnes profectus est , Régumque , Principum , atque aliorum fidélium ánimos ad Captivórum & Pauperum commiserationem commóvit , Monastéria ædificávit , Hospitalia erexit, magnóque lucro animárum plures Captivos redemit. Romam tandem revérsum , sanctisque opéribus incumbens, assiduís labóribus attritus, & morbo confectus , ardentíssimo Dei & Próximí amore exas-

tuans, ad extrémum devénit. Quare Frátribus convocátis, eisque ad opus redemptionis cœlitùs pramonstratum efficaciter cohortátis, obdormivit in Dómino sexto - décimo Kaléndas Januárii, anno salutis millésimo ducentésimo décimotértio, ejúsque corpus in ipsa Ecclesiá Sancti Thomæ de Formis condigno honóre tumulátum fuit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit

ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

Y. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homil. in Evang. Sint lumbi vestri, &c. de Com. Nona Lectio de hom. fer. & com. ejusd. in Laud. si venerit in Quadrag.

Missa. Os justi, &c.

DIE IX. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ APPOLLONIÆ
Virginis & Martyris, Semiduplex in
Diœcesi Tolosana.

*Omnia de Commun. Virg. & Mart. præter hæc
que sequuntur.*

ORATIO.

DEus, qui inter
cætera poténtiæ
tuæ miracula, étiam
in sexu fragili victó-
riam martyrii contulís-
ti; concéde propítius,
ut qui beátæ Appolló-
niæ Virginis & Mártý-
ris tuæ natalitia cóli-
mus, per ejus ad te
exémpla gradiámur.
Per Dóminum, &c.

*Com. fer. si vener. in
Quadrag.*

*Lect. primi Noct. de
script. occur. Si vene-
rit in Quadrag. Lect.*

*prim. Noct. sumant. ex
comm. virg. De Virgi-
nibus præceptum, &c.
In secundo Nocturno.*

Lectio IV.

APpollónia Virgo
Alexandrina,
témporte Décii, cum
ingravescente jam ætá-
te ad idóla sifterétur ut
eis veneratióem adhi-
béret, illis contémp-
tis, Jesum - Christum
verum Deum colén-
dum esse prædicábat;
quamóbrem omnes ei
contúsi sunt & evúlsi
dentes; ac nisi Chris-

tum detestata, Deos cõ-
leret, accenso rogo,
vivam se combusturos
minati sunt impii car-
nifices: quibus illa se
libenter mortem pro
Jesu-Christi fide subi-
turam respondit.

R. Propter verita-
tem, & mansuetudi-
nem, & justitiam: *
Et deducet te mirabi-
liter dextera tua.

Y. Specie tuâ & pul-
chritudine tuâ, intén-
de, prospere procede,
& regna. Et deducet te.

Lectio V.

ITaque comprehén-
sa ut combureretur,
cũ paulisper, quasi
deliberans, quid agén-
dum esset, steteret, re-
pente se de illorum má-
nibus proripuit, & in
ignem quem parave-
rant, majóri Spíritus
Sancti flammâ intrus
accensa, sponte profi-

lavit, stupentibus ipsis
crudelitatis autoribus,
quod foemina promp-
tior esset ad mortem,
quàm persecutor ad
pœnam. Unde brevi
consumpto corpore,
purissimus spíritus in
cœlum ad sempitér-
nam martyrii coronam
evolavit.

R. Dilexisti justitiam,
& odisti iniquitatem: *
Propterea unxit te
Deus, Deus tuus oleo
lætitiæ.

Y. Propter verita-
tem, & mansuetudi-
nem, & justitiam. Prop-
tereà.

Lectio VI.

Ex sermone S. Augus-
tini Episcopi de sanc-
ta virginitate. *cap. 2.*

CUm universa Ec-
clésia virgo sit
desponsata uni viro
Christo, sicut dicit
Apóstolus, quanto dig-

na sunt honóre membra ejus , quæ hoc custodiunt , étiam in ipsa carne quod tota custodit in fide , quæ imitatur matrem viri Dómini sui ? Nam Ecclésia quoque & virgo , & mater est ; cujus enim integritati consulimus , si virgo non est ? Aut cujus prolem allóquimur , si mater non est ? María corporaliter caput hujus córporis péperit , Ecclésia spirituáliter membra illius cápitis parit , in utrâque virginitas foecunditatem non impedit ; in utrâque foecunditas

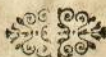
virginitatem non ádimittit.

R. Afferéntur Regi virgines post eam , próximas ejus : * Afferéntur tibi in lætitia & exultatióne.

Y. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ , inténde , prospere procéde & regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III. Nocturno.

*Homil. in Evang. Si-
mile erit regnum cœ-
lórur decem virgini-
bus , &c. Nona Lect.
Homil. fer. curr. si ve-
nerit in Quadrag. &
commem. fer. in Laud.*

DIE XVII. FEBRUARII.

SANCTI SILVINI, EPISCOPI
Tolosani & Confessoris,

Duplex.

ORATIO.

DA, quæsumus, Omnipotens Deus, ut Beati Silvini Confessoris tui atque Pontificis veneranda Sollemnitas, & devotionem nobis augeat & salutem. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno
Lect. de Scriptur. occur.
Si celebretur in Quadr.
Fidelis sermo, de com.
Conf. Pont. cum 9. l.
hom. fer.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Silvinum domo Tolosatem, & illustri loco natum, tan-

démque Antistitem Tolosanum fuisse produnt Clotarii primi, & Dagoberti secundi Regum temporibus claruisse. Is cum adolevisset nobilem sibi puellam depondit, quam tamen intactam patriâ Tolosânâ & opibus reliquit, purioris vitæ studio captus. Quare in Morinorum Terüanensem agrum se recepit, ubi Sancti Benedicti institutum complexus, in Sithivensi perantiquo Monasterio, quod à Sancto Berthino cognomen postea sortitum est, reliquum vitæ ferè

ferè traduxit.

R. Inveni David
servum meum, óleo
sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea au-
xiliabitur ei.

Y. Nihil proficiet
inimicus in eo, & fi-
lius iniquitatis non no-
cebit ei. Manus enim
mea.

Lectio V.

CUm Sanctus vir
cilicio, ferreisque
circuitibus continuò car-
nem edomaret, totum
ejus corpus tantis as-
peritatibus erat attri-
tum, ut non tam vi-
vere, quàm mori vi-
deretur. Martyrii cú-
pidus in Syriam trans-
misit, loca sacra visi-
tando. Deinde Toló-
sam revêrsus, Episcopá-
li honóre ornátur,
quem cum laude gessit,
sanctíssimis exémp-
lis & frequéntibus con-

cionibus plebem suam
pascens. Quæ autem
docébat innúmeris mi-
raculis confirmábat;
multos Energúmenos
à dæmonum tyránnide
vindicávit, ægrósque
non paucos sanitáti
restituit. Intéreà prís-
tini institúti non im-
memor, Sithivénse cœ-
nóbium revísere in de-
fidériis hábuít, quò-
dum se conférret, in
Alciaco Monastério
febri extinguitur.

R. Pósum adjutórium
super poténtem, & ex-
altávi eléctum de ple-
be mea: * Manus enim
mea auxiliabitur ei.

Y. Inveni David ser-
vum meum, óleo sanc-
to meo unxi eum. Ma-
nus enim.

Lectio VI.

CUmque morte
imminénte ácrius
conflictaretur, psalmos

tamen Pœnitentiâles remoto tractu simul
continuò decantâri, & profectis.

augustissimum Missæ R. Iste est qui ante
sacrificium se coram Deum magnas virtutes
celebrâri voluit. Quibus pietatis operibus
operatus est, & omnis
terra doctrinâ ejus re-
plêta est : * Ipse inter-
cedat pro peccatis ômi-
nium populorum.

semel atque iterum re-
petendo : Ecce Angeli
Dei ad nos, spiritum
emisit. Quod vivus op-
tâverat, mortuus Si-
thivense solum obti-
nuit, eò enim à Cen-
tullensibus Mönachis
tumulandus, delatus
est, ex Ambianensi

Y. Iste est qui con-
tempnit vitam mundi,
& pervenit ad cælestia
regna. Ipse intercedat.

Glória. Ipse intercedat.
*In tertio Noct. Ho-
mil. in Evangel. Vi-
gilate, ut in communi
Conf. Pont.*

Miss. Sacerdotes tui.

DIE VIII. MARTII.

IN FESTO SANCTI JOANNIS DE DEO,
Confessoris, Ordinis Hospitalitatis Fundatoris,

Semiduplex.

*Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter
hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEus, qui beatum Joannem
tuo amore succensum
inter flammæ innó-
xium incédere fecisti,
& per eum Ecclesiâ
tuam novâ prole fœ-
cundasti; præsta, ip-
sius suffragantibus me-
ritis, ut igne charitatis
tuæ vitia nostra curén-
tur, & remédia nobis
ætérna provéniant. Per
Dóminum, &c.

In I. Nocturno.

*Lectiones de libro Ec-
clesiastici. Beatus vir,*

*de Communi Conf. non
Pont. ut 2. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

JOannes de Deo,
ex Cathólicis piis-
que Paréntibus, in
Oppido montis Majó-
ris junióris Regni Lu-
sitániæ natus, quàm
sublímiter in sortem
Dómini fíuerit eléctus,
insuétus splendor su-
per ejus domo refúl-
gens, sonitusque æris
campáni suâ sponte
emíssus, ab ipso ejus
Nativitátis tēpore,

K ij

non obscurè præ-
nuntiavérunt. A laxióri
vivendi ratióne, divi-
nâ operante virtute,
revocátus, magnæ
Sanctitátis exhibére
spécimen cœpit, & ob
auditam prædicatió-
nem verbi Dei, sic ad
melióra se excitátum
sensit, ut jam ab ipso
sanctióri vitæ rudi-
ménto consummátum
aliquid perfectúmque
visus sit attigisse. Bo-
nis omnibus in páupe-
res carcéribus inclúso
erogátis, admirábilis
poeniténtiæ, suique ip-
sius contéptús cunc-
to pópulo spectáculum
factus, à plerisque, ceu
demens, gráviter af-
flictus, in cárcerem
améntibus destinátum
conjicitur. At Joánnes
coelésti charitáte, ma-
gis incénsus, gémino
atque amplo valetudi-

nario ex piórum elee-
mósynis in civitate
Granaténsi extrúcto,
jactóque novi Ordinis
fundaménto, Ecclé-
siam, novâ prole fœ-
cundávit Fratrum Hos-
pitalitátis, Infirmis,
præcláro animárum
corporúmque proféc-
tu, inserviéntium, &
longè latéque per Or-
bem diffusórum.

R. Honéstum fecit
illum Dóminus, &
custodivit eum ab ini-
micis, & à seductóri-
bus tutávit illum * Et
dedit illi claritatem
æternam.

Y. Justum deduxit
Dóminus per vias rec-
tas, & osténdit illi reg-
num Dei. Et dedit.

Lectio V.

Paupéribus ægró-
tis, quos propriis
quandóque húmeris do-
mum deferébat, nullá

re ad animæ corporis-
que salutem proficua
deerat. Effusa quoque
extra nosocomium cha-
ritate, indigentibus mu-
lieribus, viduis, & præ-
cipue virginibus peri-
clitantibus, clam ali-
menta subministrabat,
curamque indefessam
adhibebat, ut car-
nis concupiscentiam à
proximis hujusmodi vi-
tio inquinatis extermi-
naret. Cum autem má-
ximum in Régio Gra-
naténsi Valetudinário
excitatum fuisset in-
cendium, Joannes im-
pavidus prosiliit in
ignem, huc illuc dis-
currens, quoúsque tum
Infirmos húmeris ex-
portatos, tum lectulos
è fenestris projectos ab
igne vindicavit, ac per
dimidiam horam inter
flammas, jam in im-
mensum succrescentes,

versatus, exinde divi-
nitus incolumis, uni-
versis Civibus admi-
rantibus, exivit, in
schola charitatis édo-
cens segniorem in eum
fuisse ignem, qui foris
ússerat, quam qui in-
tus accenderat.

R. Amavit eum Dó-
minus, & ornavit eum;
stolam glóriæ induit
eum.* Et ad portas Pa-
radisi coronavit eum.

Y. Induit eum Dómi-
nus lorícam fidei, & or-
navit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Multiplici asperi-
ratum genere,
demississimâ obedién-
tiâ, extrémâ pauper-
tate, orandi studio,
rerum divinârum con-
templatione, ac in beá-
tam Virginem pietate
mirificè excelluit, &
lacrymarum dono eni-
tuit. Dénique gravi

morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis ritè sanctéque reféctus, viribus licèt destitútus, própriis indútus véstibus, è léctulo surgens, ac provolutus in génua, manu & corde Christum Dóminum è cruce pendéntem perfríngens, octávo idus Mártii, anno millésimo quingentésimo quinquagésimo, obiit in ósculo Dómini, quem étiam mortuus tenuit, nec dimísit, & in eádem corporis constitutióne sex circiter horas, quóvisque inde dimótus fuisset, totâ Civitatè inspectánte, mirabíliter permánfit, odórem mirè fragrántem diffundens, quem ante & post óbítum plúrimis miráculis clarum, Alexander Octávus, Pón-

tifex Máximus, in Sanctórum númerum rétulit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad coeléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII.

IN illo témpore, Accessérunt ad Jesum Pharisei, & interrogávit eum unus ex eis Legis Doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Et reliqua,

Homília Sancti Joán-
nis Chrysóstiomi.

Homil. 72. in Matth.

S Adducæis confu-
sis, Pharisæi rursus
aggrediuntur, cumque
quiescere oporteret,
dercetare voluerunt, &
Legis peritiam profi-
tèntem præmittunt,
non discere, sed tantare
cupientes; ac ita inter-
rogant, quodnam pri-
mum mandatum in le-
ge sit? Nam cum pri-
mum illud sit: Dili-
ges Dóminum Deum
tuum, putantes causas
sibi allaturum ad man-
datum hoc corrigén-
dum, aliquid addendo,
quóniam Deum se fa-
ciébat; hoc modo in-
terrogant: Quid igitur
Christus? Ut osténdat
ideírcò ad hæc eos de-
venisse, quia nulla in
eis esset charitas, sed
invidiæ livóre tabesce-

rent: Dilliges; in-
quit, Dóminum Deum
tuum, hoc primum,
& magnum mandatum
est: secúndum autem
simile huic: Dilliges
próximum tuum sicut
te ipsum.

R. Iste est, qui ante
Deum magnas virtutes
operatus est, & de om-
ni corde suo laudavit
Dóminum: * Ipse in-
tercedat pro peccátis
ómnium populórum.

X. Ecce homo sine
queréla, verus Dei cul-
tor, abstinentes se ab
omni ópere malo, &
pérmanens in innocén-
tia sua. Ipse intercedat.

Lectio VIII.

QUam ob rem sí-
mile est huic?
Quóniam hoc illud in-
ducit, & ab illo rursus
munitur. Quicumque
enim malè agit, odio
habet lucem, & non ve-

nit ad lucem. Et rursus: Dixit insipiens in corde suo: non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis: Et iterum: Radix omnium malorum avaritia est, quam quidam appetentes, erraverunt à fide; Et: Qui diligit me, mandata mea servabit, quorum caput & radix est: Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum sicut te ipsum.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus

fit. Et vos similes: Glória Patri. Et vos.

Si hoc Festum venerit in Quadrag. nona Lectio legitur de Homil. fer. occur. & de ea fit comm.

Lectio IX.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum est: (nam: Si diligis me, ô Petre, inquit, pascere oves meas;) Si étiam dilectio proximi facit ut mandata custodias, méritò, ait, in his totam Legem & Prophétas pendere. Et quemádmódum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plùs dócuit quàm tentantes petébant: Sic in hoc loco de primo interrogátus mandato, secúndum étiam, non valdè quàm primum infériùs, sponte attulit:

secúndum

secundum enim est primo simile. Ita occul-
tè insinuávit odio illos
d quærèndum incitá-
ri: Cháritas enim, in-
quit, non æmulátur.

Te Deum laudámus,
&c.

Miss. Os justí, de
Com. cum Evang. Don.
17. *post Pent.* Accessé-
runt.

DIE XVII. MARTII.

IN FESTO SANCTI PATRITII
Episcopi & Confessoris,

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter hæc quæ seq.

ORATIO.

DEus, qui ad præ-
dicándam Gén-
tibus glóriam tuam,
Beátum Patrítium Con-
fessórem tuum atque
Pontíficem mittere dig-
nátus es: ejus méritis
& intercessióne concé-
de, ut quæ nobis agén-
da præcipis, te mise-
rante adimplére possi-
mus. Per Dóminum

nostrum Jesum, &c.

In primo Nocturno,
Lectioes de Epist. 1. B.
Pauli Apostoli ad Ti-
moth. Fidélis sermo,
de Comm.

In secundo Nocturno.
Lectio IV.

PATRITIUS, Hiber-
niæ dictus Após-
tolus, Calphurnio Pa-
tre, Matre Conchés-
sâ, Sancti Martini Tu-

L

ronensis Episcopi, ut perhibent, consanguineâ, majori in Britannia natus, puer in Barbarorum sæpius incidit captivitatem. Eo in statu pascendis gregibus præpositus, jam tum futuræ sanctitatis specimen præbuit; fidei namque, divinique timoris, & amoris spiritu replétus, antelucano tempore per nives, gelu ac pluvias ad preces Deo fundendas impiger consurgebat; solitus centies interdiu, centiesque noctu Deum orare. A servitute tertio exemptus, & inter Cléricos relatus, in divinis lectionibus longo se tempore exercuit. Galliâ, Italiâ, Insulisque Tyrhëni maris labore summo peragratis, divino tan-

dem monitu ad Hibernorum salutem advocatur; & factâ à Beato Coelestino Papa Evangelii nuntiandi potestate, consecratusque Episcopus, in Hiberniam perrexit.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

Lectio V.

EO in munere mirum quot vit Apostolicus mala, quot ærumnas, & labores, quot pertulerit adversarios. Verum Dei afflante benignitate, terra illa, idolorum antea cultrix, eum mox, prædicante Patritio, fructum dedit, ut Sanc-

torum Insula deinde fuerit appellata. Frequentissimi ab eo populi sacro sunt regenerati lavacro: Episcopi, Clericique plurimi ordinati; Virgines ac Viduæ ad continentiam Leges institutæ. Armachanam Sedem, Romani Pontificis autoritate, totius Insulae principem Metropolim constituit, Sanctorumque reliquiis ab Urbe relatis decoravit. Supernis visionibus, prophetiæ dono, ingentibusque signis, & prodigiis à Deo exornatus adeo refulsit, ut longè latèque celebrior Patritii fama se diffunderit.

℞. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

PRæter quotidianam Ecclesiarum sollicitudinem, invictum ab oratione spiritum nunquam relaxabat. Aiunt enim integrum quotidie Psalterium unà cum Canticis & Hymnis, ducentisque orationibus consuevisse recitare; tercènties per dies singulos flexis genibus Deum adorare, ac in quolibet Hora diei Canonica cènties se crucis signo munire. Noctem tria in spatia distribuens, primum in centum Psalmis percurrèndis, & bis cènties genuflectendo; alterum in reliquis quinquaginta Psalmis, al-

gidis aquis immersus ,
 ac corde , oculis , ma-
 nibusque ad coelum
 erectus , absolvendis
 insumebat : tertium
 verò super nudum lá-
 pidem stratus tenui da-
 bat , quieti. Humili-
 tatis eximius cultor ,
 Apostólico more à
 manuum suarum labóre
 non abstinuit. Assi-
 duis tandem curis pro
 Ecclesiá consumptus ,
 verbo & opere clarus ,
 in extrema senectute
 divinis mystériis reféc-
 tus, obdormivit in Dó-
 mino , sepultusque est
 apud Dunum in Ultó-
 nia, à Christiána salute
 sæculo quinto.

℞. Iste est qui ante
 Deum magnas virtutes
 operatus est , & omnis
 terra doctrinâ ejus re-
 pléta est: * Ipse intercé-
 dat pro peccátis óm-
 nium populórum.

℣. Iste est qui con-
 témpsit vitam mundi ,
 & pervénit ad coeléstia
 regna. Ipse intercédat.
 Glória Patri. Ipse in-
 tercédât.

In tertio Nocturno.
Homilia in Evange-
lium , Homo peregri-
proficiscens, de Comm.
Conf. Pontificis.

Nona Lect. de Hom.
fer. occur. cum com.
mem. ejusd.

DIE V. APRILIS.

IN FESTO S. VINCENTII FERRERII
Confessoris ,

Semiduplex.

*Omnia de Commun. Conf. non Pont. præter hæc
quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEus , qui Eccle-
siam tuam , Beá-
ti Vincéntii Confessó-
ris tui méritis & præ-
dicatióne illustráre dig-
nátus es , concéde no-
bis fámulis tuis , ut
& ipsíus instruámur
exémplis , & ab óm-
nibus , ejus patrocínio,
liberémur advérsis. Per
Dóminum nostrum ,
&c.

*Commém. fer. si cele-
bretur in Quadrag.*

*Lect. I. Noct. de
Script. occurr. Si cele-*

*bretur in Quadrag.
Lect. I. Noct. sumant
de Comm.*

Justus si morte , &c.
In secundo Nocturno.

Lectio IV.

VIncéntius , ho-
néstâ stirpe, Va-
léntiæ in Hispânia na-
tus , ab ineunte ætate,
cor gessit senile. Qui ,
dum caliginósi hujus
sæculi lábilem cursum
pro ingénii sui módulo
consideráret , Religio-
nis hábitum , in Ordí-
ne Prædicatórum , dé-
cimo-octávo ætátis suæ

anno suscepit, & emis-
 sâ solémni professione,
 sacris litteris sedulo
 incumbens, Theoló-
 giæ lauream summa
 cum laude consecutus
 est. Mox obténtâ à Su-
 perióribus licentiâ ver-
 bum Dei prædicare,
 Judæorum perfidiam
 arguere, Sarracenorum
 errores confutare tan-
 tâ virtute & efficaciâ
 coepit, ut ingén-
 tem ipsorum Infidé-
 lium multitudinem ad
 Christi fidem perdúxe-
 rit, & multa Christia-
 norum millia à pec-
 catis ad poenitentiam,
 à vitiis ad virtutem
 revocaverit. Eléctus
 enim à Deo, ut mónita
 salutis in omnes gen-
 tes, Tribus, & Lin-
 guas diffunderet, &
 extrémî tremendique
 judicii diem appropin-
 quare osténderet, om-

nium auditorum ani-
 mos terrore concússos,
 atque à terrénis affec-
 tibus avúllos, ad Dei
 amorem excitábat.

R. Honéstum fecit
 illum Dóminus, &
 custodivit eum ab ini-
 micis, & à seductóri-
 bus tutávit illum: * Et
 dedit illi claritatem
 ætérnam.

V. Justum deduxit
 Dóminus per vias rec-
 tas, & osténdit illi
 regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

IN hoc autem Apof-
 tólico múnere, hic
 vitæ ejus tenor perpé-
 tuus fuit. Quotidiè
 Missam summo manè
 cum cantu celebrávit,
 quotidie ad pópulum
 conciónem hábuit, in-
 violábile semper jesu-
 nium, nisi urgens ad-
 ésser necéssitas, servá-
 vit. Sancta & recta

Lectio VI.

consilia nulli denegavit, carnes nunquam comedit, nec vestem lineam induit, populorum iurgia sedavit, dissidentia Regna pace composuit, & cum vestis inconfutilis Ecclesiae diro schismate scinderetur, ut unireretur, & unita servaretur plurimum laboravit. Virtutibus omnibus claruit, suosque detractores & persecutores, in simplicitate & humilitate ambulans, cum mansuetudine recepit & amplexus est.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

Y. Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Per ipsum, Divina Virtus, in confirmationem vitæ & prædicationis ejus, multa signa & miracula fecit. Nam frequentissime super ægros manus imposuit, & sanitatem adepti sunt: Spiritus immundos è corporibus expulit; surdis auditum, mutis loquelam, cæcis visum restituit; leprosos mundavit, mortuos suscitavit. Senio tandem & morbo confectus, infatigabilis Evangelii Præco, plurimis Europæ Provinciis, cum ingenti animarum fructu, peragrat, Venetiæ, in Britannia minori, prædicationis & vitæ cursum feliciter consummavit, anno salutis millésimo quadringen-

tésimo décimo - nono,
quem Calixtus tértius
Sanctorum número ad-
scripsit.

R. Iste homo perfec-
cit omnia quæ locu-
tus est ei Deus, & di-
xit ad eum : ingredere
in requiem meam : *
Quia te vidi justum co-
ram me ex omnibus
géntibus.

V. Iste est qui con-

témpsit vitam mundi ;
& pervénit ad coeléstia
regna. Quia te vidi.
Glória Patri. Quia te
vidi.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang.

Sint lumbi vestri præ-
cincti, *de Comm. Conf.*
non Pont. 9. Lect. Ho-
mil. fer. si venerit in
Quadr. cum ejus com.
Miss. Os justi, de Com.

DIE XXI. APRILIS.

IN FESTO SANCTI ANSELMI

Archiepiscopi Cantuariensis & Confessoris,

Semiduplex.

*Omnia de Communi Confessoris Pontificis ;
prater ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEus, qui popu-
lo tuo æternæ sa-
lútis beátum Ansel-
mum ministrum tri-
buisti : præsta, quæsu-
mus, ut quem Doctó-
rem vitæ habuimus in
terris, intercessórem
habére mereámur in
coelis.

coelis. Per Dóminum nostrum, &c.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

ANsélmus Augústa Prætóriæ in finibus Italiæ, Gundúlpho, & Ermembér-gâ nobilibus & Cathólicis paréntibus natus, à téneris annis assíduo litterárum stúdio atque perfectiórís vitæ desidério, non obscurum futúrá sanctitátis & doctrínæ spécimen dedit. Et licèt juveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátriâ & bonis ómnibus derelictis, ad Monastérium Beccénse Ordinis Sancti Bedicti se cónsulit: ubi emissâ regulári Profes-

síone sub Herluino Abbáte observantíssimo & Lanfráncovi-
ro doctíssimo, tanto ánimí fervóre & jugi stúdio in litteris & virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tanquàm sanctitátis & doctrínæ exémp-
lar ab ómnibus haberétur.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio V.

Abstinéntiæ & continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitate jejúnii omnis penè cibórum sensus in eo viderétur extinctus. Diúrno enim témpore

in exercitiis Monastici-
cis docendo, & res-
pondendo variis de Re-
ligione quaesitis emen-
so, quod reliquum erat
noctis somno subtrahé-
bat, ut divinis medi-
tationibus, quas pe-
rénni lacrymarum im-
bre fovebat, mentem
recrearet. Eléctus in
Priorem Monasterii, in-
vidos Fratres ita chari-
tate, humilitate, &
prudéntiâ lenivit, ut
quos æmulos accépe-
rat, sibi & Deo amí-
cos, máximo cum
reguláris observántiæ
emolumento rédderet.
Mórtuo Abbáte, &
in ejus locum, licet
invítus, sufféctus, tan-
tâ doctrinæ & sancti-
tátis famâ ubique re-
fulsit, ut non modò
Régibus & Episcopis
venerationi esset, sed
Gregorio Séptimo

étiam accéptus, qui
tunc magnis persecu-
tiónibus agitátus, lit-
teras amoris plenas ad
eum dedit, quibus se
& Ecclesiám Cathóli-
cam ejus orationibus
commendábat.

℞. Pósuí adjutórium
super poténtem, &
exaltávi eléctum de
plebe mea: * Manus
enim mea auxiliábitur
ei, alleluia.

℣. Inveni David ser-
vum meum: óleo sanc-
to meo unxi eum. Ma-
nus enim mea.

Lectio VI.

D Efúñcto Lan-
fráncó Archie-
píscopo Cantuariénsi,
ejus olim Præceptóre,
Anselmus, urgente
Vvillélmo Angliæ Re-
ge, & instantibus
Cléro ac pópulo, ip-
so ramen repugnante,
ad ejusdem Ecclesiæ

régimen vocátus, statim, ut corrúptos pópuli mores reformáret, verbo & exémplo prius, dein scriptis, & Concíliis celebrátis, pristinam pietátem, & Ecclesiásticam disciplinam redúxit. Sed cùm mox idem Vvillélmus Rex vi & minis Ecclesiæ jura usúrpárentáset, ipse sacerdotáli constántiâ résistit: bonorúmque direptionem & exílium passus, Romam ad Urbánum Secúndum se contulit, à quo honoríficè excéptus, & summis laúdibus ornátus est, cùm in Barénfi Concílio Spíritum Sanctum étiam à Filio procedéntem, contra Græcorum errórem, innumeris Scripturárum, & sanctórum Patrum testimoniis propugnás-

set. E vivis Vvillélmo subláto, ab Henríco Rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino; famam non solúm miraculórum & sanctitátis, præcipuè ob insignem devotíonem erga Dómini nostri Passíonem, & Beátam Virgínem ejus Matrem, affícitur, sed étiam doctrínæ, quam ad defensionem Christiánæ Religiónis, animárum profectum, & ómnium Theologórum, qui sacras litteras scholásticá méthodo tradidérunt, normam, coelitus hausísse ex ejus libris omnibus appáret.

R. Ille est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercedat pro peccátis om-

nium populórum, al-
lelúia.

Ÿ. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi,
& pervénit ad cœléstia
regna. Ipse. Glória
Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangé-
lii secundum Mar-
thæum.

IN illo témpore :
Dixit Jesus discipu-
lis suis : Vos estis sal
terræ. Quòd si sal
evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homília Sancti Hilá-
rii Epíscopi.

Comment. in Matth.

cap. 5.

Lectio VII.

VOs estis sal ter-
ræ : quòd si sal
infatuátum fuerit, ad
nihilum valet id quod
saliétur. Sal, ut árbi-
tror, terræ nullum est:
quòmodò ergo Após-

tolos sal terræ nuncu-
pávit ? Sed proprietas
est quærénda dictó-
rum, quam & Aposto-
lórum officium, & ip-
sius salis natúra mon-
trábit. Sal est in se
uno cóntinens aquæ,
& ignis eleméntum ;
& hoc ex duóbus est
unum.

℞. Amávit eum Dó-
minus, & ornávit eum :
stolam glóriæ índuit
eum : * Et ad portas
paradísi coronávit eum,
allelúia.

Ÿ. Índuit eum Dó-
minus lorícam fidei,
& ornávit eum. Et ad
portas.

Lectio VIII.

Hic igitur in om-
nem usum humá-
ni géneris efféctus, in-
corruptiónem corpóri-
bus, quibus fuerit as-
pérsus, impétrit, & ad
omnem sensum condí-

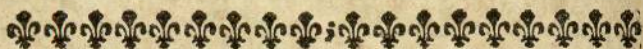
ti sapóris aptíssimus est. nec immutári unquam
 Apóstoli autem sunt potest. Verùm quia con-
 rerum coeléstium Præ- versióni homo subja-
 dicatóres, & æternitá- cet; & solus beátus, qui
 tis velut fatóres, im- usque ad finem in óm-
 mortalitátem ómnibus nibus Dei opéribus per-
 corpóribus, quibus eó- mánserit, ideò eos sal
 rum sermo aspérus terræ nuncupátos mo-
 fuerit, conferéntes. net in tráditæ sibi po-
 Méritò igitur sal terræ testátis virtúte persiste-
 nuncupáti sunt, per re, nè infatuáti nihil
 doctrínæ virtútem fa- fáliant, & ipsi, sensu
 liéndi modo æternitáti accépti sapóris amíssó,
 corpóra reservántes. vivificáre corrupta non

R. In médio Ecclé- possint, & projécti de
 siæ apérui os ejus: * Ecclésiæ promptuáriis,
 Et implévit eum Dó- cum iis quos salierint,
 minus spírítu sapiéntiæ pédibus incedéntium
 & intelléctüs, alleluia. proterántur.

Y. Jucunditátem & Te Deum laudámus.
 exultatióem thesauri-
 závit super eum. Et
 implévit. Glória Patri.
 Et implévit.

Lectio IX.

S Ed natúra salis In 2. vesp. à cap. de
 semper eadem est, SS. Soter. & Caio, cum
 com. S. Anselmi.

DIE V. MAII.

IN FESTO SANCTI PII QUINTI
Pape, Confessoris,

Semiduplex.

*Omnia de Commun. Conf. Pont. præter ea quæ
sequuntur.*

ORATIO.

DEus, qui ad conterendos Ecclesiæ tuæ hostes, & ad divinum cultum reparandum, Sanctum Pium Quintum Pontificem Maximum eligere dignatus es; fac nos ipsius defendi præsidii, & ita tuis inhærere obsequiis, ut omnium hostium superatis insidiis, perpætuâ pace lætemur. Per Dñm.

*In I. Nocturno Lect.
de script. occur.*

*In secundo Nocturno.**Lectio IV.*

PIus, in oppido Insubriæ, quod Boschum vocant, natus; sed è Bononia oriundus, ex nobili Ghisleriorum familia, cum quatuordecim esset annorum, Ordinem Prædicatorum ingressus est. Erat in eo admirabilis patientia, profunda humilitas, summa vitæ austeritas, continuum orationis studium, & regularis observantiæ ac divini he-

Lectio V.

nóris ardentissimus zelus. Philosophiæ verò ac Theologiæ incumbens, adeò in iis excelluit, ut illas docendi munus magna cum laude per multos annos exercuerit. Sacras conciones pluribus in locis, cum ingenti Auditorum fructu habuit. Inquisitoris officium inviolabili animi fortitudine diù sustinuit, multasque civitates, non sine vitæ discrimine, ab hæresi tunc grassante immunes salvavit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia.

Y. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

A Paulo Quarto, cui ob eximias virtutes charissimus erat, ad Nepesinum & Sutrinum Episcopatum promotus, & post biennium inter Romanæ Ecclesiæ Presbyteros Cardinales ascriptus fuit. Tum ad Ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis à Pio Quarto translatus, cum plures in eam abusus irrepsisse cognovisset, totam Dioecesim lustravit, rebusque compositis, Romam reversus, gravissimis expediendis negotiis applicatus, quod justum erat, Apostolicâ libertate & constantiâ decernēbat. Mortuo autem Pio, præter omnium expectationem, electus Pontifex, nihil in vitæ ratione, excep-

to exterióri hábitu, im-
mutávit. Fuit in eo
Religiónis propagán-
dæ perpétuum stúdi-
um, in Ecclesiástica Disci-
plina restituénda inde-
féssus labor, in extir-
pándis erróribus assí-
dua vigilántia, in su-
blevándis egéntium
necessitatibus indefi-
ciens beneficéntia, in
Sedis Apostólicæ júri-
bus vindicándis robur
invictum.

✠. Pósi adjutórium
super poténtem, &
exaltávi eléctum de
plebe mea : * Manus
enim mea auxiliábitur
ei, alleluia.

✠. Inveni David ser-
vum meum, óleo sanc-
to meo unxi eum.
Manus enim.

Lectio VI.

SElimum Turcárum
Tyránnum, multis
elátum victóriis, in-

génti comparátâ clas-
se, ad Echínadas In-
sulas, non tam armis,
quàm fufis ad Deum
précibus devicit. Quam
victóriam eâ ipsâ horâ
quâ obténta fuit, Deo
revelánte, cognóvit,
suisque familiáribus in-
dicávit. Dum veró no-
vam in ipsos Turcas
expeditiõnem moliré-
tur, in gravem mor-
bum incidit, & acer-
bissimis doloribus pa-
tientissimè tolerátis, ad
extréma devéniens,
cùm Sacraménta de
more suscepisset, áni-
mam Deo placidissimè
reddidit, anno millé-
simo quingentésimo
septuagésimo-secúndo,
ætátis suæ sexagésimo
octávo, cùm sedisset
annos sex, menses tres,
dies viginti-quátuor.
Corpus ejus in Basili-
ca Sanctæ Mariæ ad
Præsepe

2. STEPHAN.

S. STEPHANVS .

Præsepe, summâ Fideli-
 tum veneratiône cõli-
 litur, multis à Deo
 ejus intercessiône pa-
 tratis miraculis.

tẽmpsit vitam mundi,
 & pervenit ad cœlestia
 regna. Ipse intercédât.
 Glória Patri. Ipse in-
 tercédât.

R. Iste est qui ante
 Deum magnas virtutes
 operatus est, & omnis
 terra doctrinâ ejus re-
 plêta est: * Ipse inter-
 cédât pro peccâris om-
 nium populorum, al-
 lelûia.

In tertio Nocturno.

*Hom. in Evang. Ho-
 mo pègre, de Com.
 Conf. Pont.*

*Missâ, Stâuit, de
 eod. Com.*

In. 2. Vesp. anti.

V. Iste est qui con- Dum esset summus.

D I E V I I. M A I I.

*I N F E S T O T R A N S L A T I O N I S
 Sancti Stephani Protomartyris,*

Duplex majus.

*Omnia de Com. Mart. temp. Pasch. præter Orat.
 & Lect. II. Nocturni.*

ORATIO.

ut discâmus & inimicis

DA nobis, quæsumus, Dômine, Translationem cele-
 brâmus, qui novit

N

etiam pro persecutoribus exorare Dominum nostrum Jesum-Christum, &c.

Lect. primi Nocturni de scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

T Anti fecere semper Christiani sanctas Protomartyris Stephani reliquias, ut eas praesidii gratia in varias orbis terrarum partes deportaverint. Hinc factum est ut diversae sancti Stephani hujus Ecclesiae Patrum Translationes legantur. Prima fuit statim ab ejus corporis inventionem, anno quadringentesimo decimoquinto, cum Joannes Hierosolymitanus Antistes eas Hierosolymam, septimo Kalendas Januarii cum ingenti pompa importavit, &

in sancta Sionis aede, ubi Stephanus Archidiaconi munus oblerat, collocavit. Harum mirabili adventu & fragrantia septuaginta-tres variis vexati morbis, sanitati rediti, daemones effugati, agri longa siccitate sitiētes, imbribus copiosis irrigati leguntur.

℞. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis, Domine : * Et aeternitas temporum, alleluia, alleluia.

℣. Laetitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium & exultationem obtinebunt, Et aeternitas.

Lectio V.

Altera Reliquiarum Translatio anno quadringentesimo undequadagesimo conrigit, cum pii Imperatoris Theodosii

pia uxor Eudóxia ad Imperatórem Jerosólymis agéntem se contulit. Inde sacra Stéphani pignora Constantinópolis transfudit, ubi multa cum populi Christiáni reveréntia per annos aliquot aservata, Romam tandem deportata sunt, Pelágio summo Pontífice. Póstea in sepúlchro Sancti Lauréntii, in agro Veráno posita, magna religióne ibidem coluntur, máximè Nonis Maii, quibus Romæ Translatiónis hujus dies festus ágitur.

℟. In servis suis, allelúia : * Consolábitur Deus, allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolábitur.

Non est autem Oblivióni tradéndum prodígium quod eo témpore contigisse narrátur, dum Sancti Stéphani corpus sepúlchro Sancti Lauréntii commendátum est. Cùm enim arctius esset Lauréntii sepúlchrum, quàm ut unum & álium corpus posset cápere, ista duo córpora ita sese movere visa sunt, quasi redíviva essent. Siquídem Lauréntii corpus quod supínus jacébat, quasi gratulatúr Stéphanó, è dorso in latus prosiluit, ut dum sic decumberet, adventánti Protomártýris córpori locum daret. Stéphani autem cùm in sepúlchrum demíssum esset corpus, eódem modo in la-

N ij

tus álterum convérsum est , ita ut videréntur Sanctórum cörpera mútuis se conspéctibus intuéri.

R. Fíliæ Jerúsalem ,
veníte & vidéte Mártyres cum coronis ,
quibus coronávit eos
Dóminus : * In die solemnitátis & lætitiæ ,
allelúia.

Y. Quóniam confortávit seras portárum tuárum , benedixit filios tuos in te. In die.
Glória Patri. In die.

*In tertio Nocturno ,
homil. in Evang. Ego
sum vitis vera , &c. de
Communi Martyrum
tempore Paschali.*

*Missá. Protexisti ,
&c.*

D I E X I. M A I I.

*IN FESTO SANCTI ANTONINI
Confessoris Pontificis , dies assignata.*

Semiduplex.

*Omnia de Commun. Conf. Pont. præter hæc
quæ sequuntur.*

ORATIO.

S Ancti Antonini ,
Dómine , Confessoris tui atque Pontificis méritis adjuvémur :
ut sicut te in illo mirá-
bilem prædicámus , ita
in nos misericórdem
fuisse gloriémur. Per
Dóminum nostrum ,
&c.

In primo Nocturno ,

Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

ANtoninus, Florentiæ honestis parentibus natus, ab ipsa jam pueritia egregium futuræ sanctitatis spécimen exhibuit. Annum agens sextumdecimum, Religionem Prædicatórum ampléxus, coepit exinde máximis clarére virtutibus. Orio perpétuum bellum indixit. Post nocturnum brevem somnum primus matutinis præcibus aderat; quibus persolutis reliquum tempus noctis orationibus, aut certè lectioni & scriptiõni librórum tribuébat; & si quandò importúnior fessis membris somnus obréperet, ad parietem paululùm declinato capite, ac

tantisper discusso somno, mox sacras vigílias avidiùs repetébat.

℞. Inveni David servum meum, óleo sacro meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, alleluia.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim

Lectio V.

Disciplinæ reguláris sui ipsius severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi agritudine, nunquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat, cilício semper usus; & interdum zonâ ferreâ ad vivam cutem incinctus, virginitatem integerrimè semper cóluit. In explicándis Conciliis tantæ dexteritatis fuit, ut communi elógio Antoninus Concilió-

rum diceretur. Adeo autem in eo humilitas enituit, ut etiam Cœnobitiis ac Provinciis præfectus, abjectissima Monasterii officia demississimè obiret. Ab Eugenio quarto Florentinus Archiepiscopus renunciatus, ægerimè tandem, nec nisi Apostolicis minis perterrefactus, ut Episcopatum acciperet, acquievit.

℞. Pôsiui adjutôrium super potèntem, & exaltavi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliâbitur ei, alleluia.

℣. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

IN eo mûnere vix dici potest, quantum prudèntiâ, pietâ-

te, charitatè, mansuetudine, & sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum, tantum ingenio valuisse, ut omnes fermè scièntias per se, nullo adhibito præceptore, absolutissimè didicerit. Tandem post multos labôres, multis etiam editis insignis doctrinæ libris, Sacram Eucharistiâ & Uctione percèptâ, complexus Crucifixi imaginem, mortem lætus aspexit, sexto nonas Maii, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo-nono. Miraculis vivens & post mortem conspicius, Sanctorum número abscriptus est ab Adriâno Sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo-tértio.

℞. Iste est, qui ante

Deum magnas virtutes & pervénit ad coeléstia
operátus est, & omnis regna. Ipse intercéd-
terra doctrinâ ejus repléta est: * Ipse inter-
cedat pro peccâtis om-
nium populórum, al-
lelúia.

In tertio Nocturno.
Homilia in Evangel.
Homo peregrè profi-

ŷ. Iste est qui con-
témplavit vitam mundi, *de Comm.*
Conf. Pont.

DIE XVI. MAII.

IN FESTO SANCTI GERMERII
Episcopi Tolosani & Confessoris,

Duplex.

*Omnia de Communi Conf. Pontif. præter hæc
quæ sequuntur.*

ORATIO.

In I. Nocturno Lect.

EXaudi, Dómine, *de Scriptura occurr.*

preces nostras, *In secundo Nocturno.*

& intercedente Beáto *Lectio IV.*

Germério Confessore

tuo atque Pontífice, **G**ermérius patriâ

supplicationes nostras ductu divíno suis om-

niplacátus inténde. Per nibus relictis, Dulci-

Dóminum nostrum, dio ac Pretiósó viæ

sibi comitibus ascitis , Tolosam se recepit. Ibi notæ sanctitatis famâ sic demulsi Tolo- sanorum civium ani- mos , ut ultrò quæ ad victum & vestitum ne- cessaria sunt , affatim suppeditarent , è qui- bus omnibus solébat Germérius , tertiam rerum omnium quæ il- li porrigebantur par- tem , in usus paupe- rum seponere , ad su- blevandam utcumque illorum egestatem.

℞. Inveni David ser- vum meum, oleo sanc- to meo unxi eum : * Manus enim mea au- xiliabitur ei , alleluia.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo , & fi- lius iniquitatis non no- cébit ei. Manus enim.

Lectio V.

TOlósâ ad Xantó- num urbem pro-

féctus , à Xantonénsi Antistite Gregorio , Subdiaconátûs & Dia- conátûs sacris Ordini- bus initiatur ; quibus cum egrégie defunge- rétur , admiranda cœ- pit ópera patrâre. Nam in arénti solo , préci- bus ad Deum fufis , fons perénis scaturi- vit , leprósum mundá- vit , dæmones ex trium Energumenórum cor- póribus abire jussit , domûs incendiûm ex- tinxit. Tot prodigiis clarus, Parísios, Ange- li jussu , proféctus est , ubi Sacerdotális & Pontificális dignitatis caractérem suscepit.

℞. Pósi adiutorium super poténtem , & exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei , alleluia.

℣. Inveni David ser-
vum

vum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

Germérium Lutetiâ abeuntem, Clodovæus Francorum Rex inclytus, aureâ argenteâque suppellectile copiosâ donavit. In territorio Tolosano si aliquid desideraret, obtulit liberaliter, benedictione sanctâ ab eo prius petita & impetratâ. Urbem subeunti plebs Tolosana magno concursu, lætâ fronte, & hilari vultu obviam processit. Cives Tolosanos variis morbis affectos sanitati restituit. Sanctum Saturninum cultu singulari prosecutus est. Demum bonorum operum cumulatus meritis, cum per triginta & sex an-

nos, divini verbi pabulo, vitæ exemplo, paternaque sollicitudine gregem fovisset, discessit è vita, & ad Murèllum oppidum sepultus est, ubi ipsius ac Sociorum Reliquiæ, religiose coluntur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinâ ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, allelûia.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Glória Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno;
Hom. in Evangelium,
Homo peregrè, ut in
Communi Conf. Pont.

Missâ, Stâuit, &c.

DIE XVII. MAII.

IN FESTO SANCTI UBALDI
Confessoris Pont. dies assignata ,

Semiduplex.

*Omnia de Communi Conf. Pontif. præter ea
quæ sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

AUXILium tuum
nobis , Dómi-
ne , quæsumus , placá-
tus impénde , & inter-
cessióne Beáti Ubáldi
Confessóris tui atque
Pontíficis , contra om-
nes Diáboli nequitias
dexteram super nos
tuæ propitiatiónis ex-
ténde. Per Dóminum
nostrum , &c.

*In i. Noct. Lect. de
script. occur.*

In secundo Nocturno.

UBáldus Eugúbii
in Umbria nó-
bili génere natus, à pri-
mis annis pietáte &
litteris est egrégie ins-
titútus ; jamque ado-
lescens , ut uxórem
dúceret sæpè tentátus,
numquam tamen à
propósito servándæ vir-
ginitátis recéssit. Sa-
cérdos efféctus , patri-
mónium suum paupé-
ribus & Ecclesiis dis-
tribuit , & Canonicó-
rum regulárium Ordí-
nis Sancti Augustíni

institutum suscipiens, magis eminere coepit, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquandiu sanctissime vixit: cuius sanctitatis opinione evulgata, ab Honório secundo summo Pontifice Ecclesiae Eugubinae invitatus praeficitur, & Episcopalis consecrationis munere decoratur.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia.

Y. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio V.

AD suam itaque revértens Ecclesiam, cum de consuetudine vivendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere co-

R. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de ple-

be mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei , alleluia.

℣. Inveni David servum meum , oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

Biénio antequàm ex hac vita migraret , cùm diuturnis affligeretur infirmitatibus , inter acerbissimos corporis cruciatus , velut aurum in fornace purgatum , Deo grátias indefinenter agébat.

Adveniente autem sacro Pentecóstes die , cùm multis annis Ecclesiám sibi commissam summa cum laude gubernáset , sanctis operibus ac miraculis clarus , quíevit in pace. Quem Coelestinus Papa tertius in Sanctórum número retulit.

Ejus virtus præcipuè in effugandis spiritibus immúndis élucet , corpus verò per tot sæcula incorruptum , magnâ fidélium veneratione in pátria cólitur , quam non semel à præsénti discrimine liberávit.

℣. Iste est , qui ante Deum magnas virtutes operátus est , & omnis terra doctrinâ ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum , alleluia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi , & pervénit ad coeléstia regna. Ipse intercédât. Glória Patri. Ipse intercédât.

In tertio Nocturno.

Hom. in Evang. Homo pèrègrè , de Comuni.

DIE XVIII. MAII.

IN FESTO SANCTI VENANTII
Martyris ,

Semiduplex.

*Omnia de Communi uniùs Martyris temp.
Pasch. præter hæc quæ sequuntur.*

AD VESPERAS. Parcit leónum immá-
 nitas ,

Hymnus.

M Artyr Dei Ve- Pedésque lambunt
 Mártiris

Lux & decus Camér- Iræ famísque immé-
 mores.

Tortóre victo , & jú- Verso deórsum vér-
 tice ,

Lætus triúmphum cón- Haurire fumum cógí-
 tur ,

Annis puer , post Costas utrínque & víf-
 cera ,

Post cárceres , post vér- Succénfa lampas ústu-
 lat.

Longâ fame freménti- Sit Laus Patri , sit
 Fílio ,

Cibus datur leónibus. Tibíque, Sancte Spíri-
 tus ;

Sed ejus innocentíæ

Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.

Amen.

ORATIO.

DEus, qui hunc
diem Beáti Ve-
nántii Mártiris tui
triúmpho consecrásti ;
exáudi preces pópuli
tui, & præsta, ut qui
ejus mérita venerámur,
fidei constántiam imi-
témur. Per Dóminum
nostrum, &c.

AD MATUTINUM

Hymnus.

Athléta Christi,
nóbilis,
Idóla damnat géntium,
Deíque amore saucius,
Vitæ perícла déspicit.

Loris revinctus áspe-
ris,

E rupe præceps vólvi-
tur :

Spinéta vultum lán-ci-
nant :

Per saxa corpus scíndi-
tur.

Dum membra rap-
tant Mártiris,
Lánguent sibi satélli-
tes :

Signo Crucis Venán-
tius

E rupe fontes élicit.

Bellátor ô fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes pocu-
lum,

Nos rore grátiae irriga.
Sit laus Patri, sit
Fílio,

Tibique, sancte Spi-
ritus ;

Da per preces Venán-
tii

Beáta nobis gáudia.
Amen.

In primo Nocturno.
Leet. de Script. occurr.
Si venerit fer. 2. & 4.
in Rogat. Leet. 1. Noct.
sumant. de Com. plu-
rim. Mart. extra temp.
Pasch. Fratres debitó-
res.

In secundo Nocturno,

Lectio IV.

VEnantius, Camers, quindécim annos natus, cum Christiánæ Religiónis accusarétur apud Antiochum, qui sub Décio Imperatore Camerino præerat, in porta civitátis Præsidi se obtulit, quem ille pollicitationibus ac terroribus diu tentatum, flagris cædi, & vinculis astringi iussit; Sed iis mirabiliter ab Angelo solutus, lampadibus postea adurit, atque invérso ore, fumo supposito, suspenditur. Ejus constantiam in tormentis demiratus Anastasius Cornicularius, & quòd eum ab Angelo iterum solutum candidâ veste suprâ fumum ambulantem vidisset, in Christum credidit, & à Beá-

to Porphyrio Presbytero, cum familia baptizatus, paulò post martyrii palmam cum eodem promeruit.

℞. Lux perpétua lucebit sanctis tuis, Dómine: * Et æternitas tēporum, allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempiterna erit super cápita eorum: gáudium & exultationem obtinebunt, Et æternitas.

Lectio V.

AT Venantius Præsidi sistitur, & ab eo iterum frustra tentatus, ut Christi fidei desereret, in carcerem conjicitur, quòd Attalus Præco mittitur, qui ei dicat se quoque Christiánum fuisse, & ei nómini propterea renunciâsse, quòd cognovisset inanē esse fidei commē-

tum, quo Christiáni in servis suis. Conso-
 præséntibus se ábdi-
 cant ob vanam futuró-
 rum spem. Verùm nó-
 bilis Christi Athléta,
 cállidi hostis insídias
 non ignórans, diáboli
 mínistrum à se pénitùs
 rejécit. Quare ad Præ-
 fidem iterùm adducto,
 omnes contrúsi sunt
 dentes, maxillæque
 confráctæ, atque ita
 cæsus in sterquilínium
 dejícitur. Sed indè ab
 Angelo quoque erép-
 tus, rursùs stetit ante
 Júdicem, qui Venán-
 tio adhuc loquén-
 te, è tribunáli cécidit,
 & in eâ voce: Verus est
 Venántii Deus, nos-
 tros Deos destrúite,
 exclámans, expirávit.

&c. In servis suis, al-
 lelúia: * Consolábitur
 Deus, allelúia.

✠. Judicábit Dómi-
 nus pópulum suum, &

in servis suis. Conso-
 lábitur.

Lectio VI.

QUod cùm Præsi-
 di nuntiátum es-
 set, extéplò Venán-
 tium leónibus óbji-
 cussit, qui naturáli fe-
 ritáte omíssâ, ad ejus
 se pedes abjecérunt.
 Interim ille pópulum,
 Christi fidem edocé-
 bat: quare inde amó-
 tus, iterum in cárce-
 rem tráhitur, cùmque
 postridiè Præfidi refér-
 ret Porphyrius se per-
 visum noctu pópulos,
 quos Venántius aquâ
 tingébat, claríssimâ
 luce fulgéntes, ipsum
 verò Præfidem obscu-
 ríssimâ calígine opér-
 tum vidisse; Præses irâ
 incénsus, eum illicò
 cápite plecti ímperat;
 deinde Venántium per
 loca vépribus & cár-
 duis cónsita trahi uf-
 que

que ad vesp̄eram. Iſcūm ſemiānimis reliētus eſſet, manē ſe iterūm Præſidi præſentāvit, cuius jūſſu ſtatim ē rупe præcipitātur; ſed inde etiā divinitus erēptus, dēnuō per loca āſpera ad mille paſſus trāhitur, ubi militibus ſiti æſtuāntibus, in prōximā convālle, ex lapide in quo & gēnuum formam reliquit, ſicut etiā nunc in ejus Ecclēſia vidēre licēt, Crucis ſigno à Venāntio factō, aquæ manārunt. Eo mirāculo plures permōti, in Chriſtum credidērunt; quos omnes Præſes eō loci unā cum Venāntio cāpite feriri juſſit. Fūlgura, & terræ motus eo tēmpore ita magni fuēre, ut Præſes aufūgeret; qui paucis tamen poſt

diēbus, divīnam haud valens effūgere juſtitiā, turpiſſimam mortem oppētiit. Chriſtiāni interim, Venāntii, & aliōrum corpōra, honorifico loco ſepeliērunt, quæ Camerini in Ecclēſia Venāntio dicātā, cōdita adhuc ſunt.

℞. Filix Jeruſalem, venite, & vidēte Martyres cum corōnis, quibus coronāvit eos Dōminus: * In die ſolemnitātis & lætitiæ, alleluia.

℣. Quoniam confortāvit leras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die Glōria Patri. In die.

In III. Nocturno.

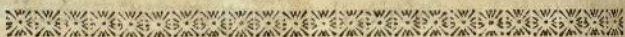
Homilia in Evang.

Ego ſum vitis vera, &c. *ut in Commun. Martyr. temp. Paſch. 9. Lect. ſer. & in Laud.*

*com. ejusd. si venerit tempus Paschale, prater
in fer. 2. & 4. Rogat. supradict.*

*Missæ, Protexisti me In III. Noct. Homi-
Deus, &c. De Comm. lia in Evang. Si quis
Martyr. temp. Paschal. venit, &c.*

*Si celebretur extra Missæ, In virtute tua,
tempus Paschale omnia &c. De Communi unius
dicuntur ut in Comm. Martyr. non Pont. cum
unius Martyr. extra Evang. Si quis venit.*

DIE XX. MAII.

*IN FESTO SANCTI HILARII
Episcopi Tolosani & Confessoris,*

Duplex.

*Omnia de Communi Confessoris Pontificis,
prater hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

Omnipotens sem-
piternæ Deus,
qui Beatum Hilarium
Confessorem tuum at-
que Pontificem, no-
bis æternæ salutis de-
disti ministrum: quæ-

sumus, ut ejus suffra-
gantibus meritis, pie-
tatis tuæ gratiam con-
sequamur. Per Domi-
num nostrum.

*In primo Nocturno
Lect. de Script. occur.
In secundo Nocturno,*

Lectio IV.

Hilarius Tolosane Civitatis Episcopus, vitæ sanctitate conspicuus fuit & celebris. Sancti Saturnini primi Antistitis Tolosani ac Martyris recordatione & studio tantopere capiebatur, ut post multum temporis, ab obitu Sancti Saturnini Pontificalis dignitatis insignia gestans, quod minus decorum videbatur hominibus, à Deo tamen honoratum Saturnini corpus, ipse Hilarius summo in honore habuerit, haberique voluit à populo Tolosano sibi credito & commendato.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia.

✠. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim mea.

Lectio V.

Quamobrem cum ipsius reliquæ sub terram defossæ, multis annis delituiscent, tanti Martyris sanctitatem miratus Hilarius, quod nullus ante tentare ausus fuerat, ipse aggressus est. Terram enim effodi ad ligneum usque sepulchrum Sancti Saturnini mandavit: ejus tamen sanctum corpus commovere non ausus, lateritio opere, fornicis instar, ambiri tumulum curavit, & ad excitandam populi pietatem, juxta sancti Martyris reliquias, adiculam ligneam, orationis gratiâ superne extruxit.

R. Póſui adjutórium
ſuper poténtem , &
exaltávi eléctum de
plebe mea : * Manus
enim mea auxiliábitur
ei , allelúia.

Ÿ. Invéni David ſer-
vum meum , óleo ſanc-
to meo unxi eum. Ma-
nus enim.

Lectio VI.

T Andem Hiláriuſ
Pastoráli múnere
diligénter perfúñctus ,
vitâ mortáli ſimul de-
fúñctus eſt. Cujus ſanc-
tum corpus anno du-
centéſimo ſuprà mil-
léſimum , apud Sancti
Saturnini fanum , in
lapideo túmulo repér-
tum eſt. ubi rurfus con-
ditum eſt , & trecéntis
póſtea & ſeptémdecim
annis invéntum in eó-
dem túmulo planè in-

tegrum ; & quod ſtu-
péndum eſt , nullo
ſqualóre óbſitum , ſed
ita luminóſum & ſúl-
gidum , ut hoc pro
ſummo miráculo om-
nes veneraténtur.

R. Iſte eſt qui ante
Deum magnas virtútes
operátus eſt , & omnis
terra doctrinâ ejus re-
pléta eſt : * Ipſe intercéd-
at pro peccátis óm-
nium populórum , al-
lelúia.

Ÿ. Iſte eſt qui con-
témptit vitam mundi ,
& pervénit ad coeléſtia
regna. Ipſe intercéd-
at. Glória Patri. Ipſe in-
tercéd-
at.

In tertio Noct. Hom.
in Evang. Vigiláte. De
Communi Conf. Pont
Miſſa. Sacerdótes
tui , &c.

DIE XXV. MAII.

IN FESTO SANCTÆ MARIÆ
Magdalene de Pazzis Virginis,

Semiduplex.

*Omnia de Commun. Virg. præter hæc quæ
sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

DEus Virginitatis
amator, qui
Beatam Mariam Mag-
dalenam Virginem,
tuo amore succensam,
coelestibus donis deco-
rasti; da ut quam fes-
tivâ celebritate vene-
ramur, puritate, &
charitate imitemur.
Per Dominum nos-
trum, &c.

*Lect. I. Noct. de
script. occurrente.*

In secundo Nocturno.

MARIA Magda-
lena illustri-
Pazziorum genere Flo-
rentiæ nata, ferè ab
incunâbulis iter perfec-
tionis arripuit. Decen-
nis perpetuam virgini-
tatem vovit, susceptio-
que habitu in Monas-
terio Sanctæ Mariæ
Angelorum, Ordinis
Carmelitarum, se om-
nium virtutum exem-
plar exhibuit. Adeo
casta fuit, ut quidquid
puritatem lædere po-
test, penitus ignorâ-

verit. Quinquennium, Deo jubente, solo pane & aquâ transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescébatur. Corpus suum cilicio, flagéllis, frigore, inédiâ, vigíliis, nuditatē, atque omni poenarum genere cruciábar.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Y. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, intēde, prospere procēde, & regna. Et deducet te.

Lectio V.

Tanto igne divini amoris aestuábat, ut eo ferēdo impar, ingéstâ aquâ pectus refrigerare cogeretur. Extra sensus frequenter rapta, diutur-

nas & admirábiles éxtases passa est, in quibus, & arcána cœléstia penetrávit, & exímiis à Deo grátiis illustráta fuit. His autem munita, longum certámen à princípibus tenebrarum sustinuit, árida, desolatá, ab ómnibus derelicta, variisque tentatióibus vexáta, Deo sic permittente, ut invictæ patientiæ ac profundissimæ humilitátis exemplar præbéret.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

Y. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

Charitate erga proximum singulá-

ter enituit ; nam sæpè noctes ducébat insómnēs , vel obeúndis Sorórum ministériis , vel inserviéndō infirmis occupáta , quarum aliquándo úlcerā lambens sanávit. Infidélium , & peccatórum perditionem amárè deflens , se ad quælibet pro illórum salute torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis , univérſis cœli delíciis , quibus copióſè affluébat , heróicâ virtúte renúntians , illud frequénter in ore habébat : Pati non mori. Tandem longâ & gravíſſimâ infirmitate exhausta , transivit ad Sponsū , die vigésimâ quintâ Maii , anno milésimo sexcentésimo séptimo , expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam

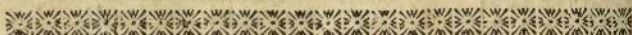
multis in vita & post mortem miraculis clarā Clemens Nonus Sanctárum Virgínium número adscripsit , cuius corpus in præſentem diem incorruptum conservátur.

R. Afferéntur Regi virgines post eam , proximæ ejus : * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.

Y. Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ , inténde , próſperè procéde & regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.
Hom. in Evang. Simile est Regnum Cœlórū decem Virgínibus , cum nona Lect. de S. Urban. pp. & Mart.

Missa. Dilexísti iustitiam , &c. de Commun.

DIE XXXI. MAII.

IN FESTO SANCTI SILVII,
Episcopi Tolosani & Confessoris,

Duplex.

*Omnia de Comm. Conf. Pont. præter hæc quæ
sequuntur.*

ORATIO.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, ut Beati Silvii Confessoris tui atque Pontificis veneranda Sollemnitas, & devotionem nobis augeat & salutem. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Silvius Episcopus Tolosanus Beati Hilarii antecessoris sui præclaris vestigiis in-

sistens, suum, populi-
que studium erga sanctum Pontificem Saturninum fovit plurimum ac promovit. Cum enim animadverteret frequentia fidelium sepulchra juxta Sancti Saturnini sepulchrum extrui, veritus ne post tempus aliquod, præ sepulchrorum multitudine, dubii aliquid suboriri posset de ipsius Sancti Saturnini sepulchro; secum ferre de exportandis atque alibi honorificentius

norificentiùs collocándis tanti Mártyris reliquiis cogitare cœpit.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim mea.

Lectio V.

QUaprópter coacervátis, & collectis úndique multis pecúniis, magnis sump- tibus & impén- sis, Templi Tolosáni, non quale nunc est, nam post- terióribus sæculis in hanc magnitudinem, in qua cernitur, extrúctum est; sed qualiscúnque fundaménta jecísse dicitur, & ex parte ædificásse. Ad

fastígium tamen perducere non pótuit morte intercéptus; quare illud inchoátum, suo successóri perficiéndum reliquit. Is fuit sanctus Exupérius, qui Templum illud, non modò absol- vit, sed in illud étiam Sancti Saturnini beáta pignora, magna cum veneratióne deportán- da curávit.

℞. Pósi adjutórium super poténtem, & exaltávi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

IPsíus Sílvii túmulus, in prænomínato Templo, non paucis post sæculis repér-

tus est ; anno scilicet
millésimo ducentésimo
sexagésimo - quinto ,
Nonis Octóbris. In-
venta quoque sunt in
eódem loco sepúlchra
Sancti Páuli Mártý-
ris , & Sanctorum Ho-
norati & Hilarii Tolo-
sanorum Antistitum.
Ex illis tunc educta
sunt horum quatuor
Sanctorum corpora ,
& in monuméntis aliis,
extra humum effóssam
superiùs excitatis com-
pósita , in ea Templi
parte , quæ Sancti Sa-
turnini monuménto

seu sacélllo subest.

℞. Iste est , qui ante
Deum magnas virtutes
operatus est , & omnis
terra doctrinâ ejus re-
pléta est : * Ipse inter-
cedat pro peccatis om-
nium populorum.

℥. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi ,
& pervénit ad coeléstia
regna. Ipse intercedat.
Glória Patri. Ipse in-
tercedat.

In tertio Noct. Hom.
in Evang. Homo pé-
regre , de Communi
Conf. Pont.

Missa. Stáuit , &c.

DIE X. JUNII.

IN FESTO SANCTÆ MARGARITÆ
Scotorum Reginae,

Semiduplex.

*Omnia de Commun. nec Virginis nec Martyris;
præter hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEus, qui beatam
Margaritam Sco-
torum Reginam exi-
miâ in pauperes chari-
tate mirabilem effecis-
tis da ut ejus interces-
sione & exemplo tua
in cordibus nostris cha-
ritas jûgiter augeatur.
Per Dñm nos-
trum, &c.

*Lect. primi Noct. de
Script. occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Margarita Scotò-
rum Regina, Pa-

térno Angliæ Regum;
Matérno Cæsarum san-
guine clarissima, illus-
trior adhuc fuit Chris-
tiânâ virtute. Hæc in
Hungária nata, ubi
Pater tunc tēporis
exulabat, post exac-
tam summa cum pietá-
te puerilem ætatem,
unâ cum Genitóre, quĩ
à Sancto Eduárdo Pá-
truo Anglórum Rege
ad patrèni Regni fasti-
gium vocabátur, in
Angliam venit: Mox
alternánte Paréntum
fortúnâ, ex Angliæ

Qij

littore solvens, vi tempestatis expulsa, seu verius Divinæ Providentiæ consilio deducta est in oram maritimam Scotiæ. Ibi cum ex Matris imperio Malchólmo Tértio Scotórum Regi egregiis ejus dótibus capto nupsisset, sanctimóniæ ac pietatis opéribus, triginta quibus regnavit annis, toti Regno mirificè prófuit.

℞. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℥. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, intende, prospère procéde, & regna. Et deducet.

Lectio V.

INter regales delicias corpus afflictationibus ac vigiliis macerans, magnam noc-

tis partem piis precationibus extrahébat. Præter alia jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadraginta dies ante Natalitia Festa, tanta cum severitate jejunáre consuévit, ut nè in gravissimis quidem doloribus intermiserit. Divino cultui addictíssima, Templá plúrima & Coenóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, & sacrâ supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliorem frugem, & ad simília suis exercitatió-nibus ópera salubér-rimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sanctè & feliciter educávit, ut eórum plerique, quemádmódum & Agatha Mater, & Christína soror, sanc-

tissimum vitæ genus ampléxi sint. Univerſi demùm Regni felicitati cónſulens, à vitiis ómnibus, quæ furtim irrépſerant, pópulos expurgávit, eisque mores christiánâ pietate dignos restituit.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ.

Y. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

Nihil tamen æquè in illa mirabile fuit, ac flagrantissima charitas erga próximos, præſertim egénos, quorum numeróſis grégibus non modò ſtipem affatim ſuppeditare, verùm etiam trecéntis quotidie maternâ benignitate dapes præbe-

re flexis génibus in morem ancillæ ministrare, régis manibus pedes ablueré, & preſſis etiam óſculis úlcera fovére, ſolémne habuit. His porro aliisque piis ſumptibus, non régias tantùm vestes, & pretioſa monília diſtráxit, ſed ipſum non ſemel exhaúſit *Ærarium*. Tolerátis demum ad patientiæ miraculum acerbíſſimis doloribus, animam ſeméſtri corporis ægrotatione purgátam Auctóri ſuo, quarto Idus Júnii reddidit. Quo rémporis moménto, fácies ejus diuturni morbi mácie ac pallóre ſœdâta, inſolita quâdam venuſtate reflóruit. Miris etiam poſt mortem prodigiis clara, & Clementis décimi autoritate in Scótiæ Patrô-

nam accépta, ubique
terrarum religiosíssimè
cólitur.

R. Fallax grátia, &
vana est pulchritúdo: *
Múlier timens Deum
ipsa laudábitur.

Y. Date ei de fructu
mánuum suárum, &

laudent eam in portis
ópera ejus. Múlier.
Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangel.

Símile est regnum Cœ-
lorum thesauro, ut in

Communi non Virgi-
num.

DIE XIV. JUNII.

IN FESTO TRANSLATIONIS
Sancti Exuperii Episcopi Tolosani & Confess.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter hæc
que sequuntur.

ORATIO.

EXaudi, quæsu-
mus, Dómine,
preces nostras, quas
in Beati Exuperii Con-
fessóris tui atque Pon-
tificis ánnua reliquiá-
rum Translatiône defé-
rimus: & qui tibi dig-

nè méruit famulári,
ejus intercedéntibus
méritis, ab ómnibus
nos absólve peccátis.
Per Dóminum, &c.

In I. Nocturno Lect.
de script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

EXUPERIUS Tolosanus Anrístes, Beáti Hierónymi præconiis nunquam satis laudátus, cùm ab æstuararum sæculárium, ad solitúdinis quiétém se contulisset, Blagnáci, quod est propè Tolosam, morbo labórans, ántequàm mater, quam æger venire rogáverat, Blagnacum attingeret, emísit spírítum; quæ cùm anili gradu ad filium ire festínat, Exupérii ánimam inter choros Angelórum fursùm ascendéntem videt.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non no-

cébit ei. Manus enim.

Lectio V.

MATER igitur cùm filium vitâ functum invenisset, eum Blagnáci sepelivit, ubi cùm per centum circiter annos jacuisset, de Exupérii sepúlchro nullum ámplius verbum fiébat, donec in eo loco domúnculam ædificávit agricola quidam, in qua cùm de nocte inter dormiéndum, semel, iterum, ac tértiò mónitus esset, quamprímum de lecto surgeret: nefas enim illi erat ibi decumbere ubi Beáti Exupérii ossa veneránda requiescerent. Quare expértus, cum festinátione Tolosam próperat, Cleróque quid contigerit enárrat.

℞. Pósi adjutórium super poténtem, &

exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

Ÿ. Inveni David servum meum : oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

Non contempsérunt hanc visiónem Sancti Saturnini Coenobitæ, qui magno pópuli concúrsum supplices ad locum accédunt, humum effódiunt ; Exupérii sacrum corpus inventum sublime tollunt ; Tolosam, eódem pópulo frequénti comitante, depórtant, illúdque honorificentiori tûmulo, cum hymnis & laúdibus recóndunt. Quamóbrem nè tanti

beneficii Tolosanos Cives aliquándo caperet obli vío, ánnuæ Translatiónis festo die memóriam illíus renovári jussérunt Tolosani Præsules.

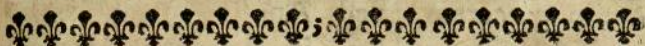
℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum.

Ÿ. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad coeléstia regna. Ipse intercédât. Glória Patri. Ipse intercédât.

In tertio Nocturno.

Hom. in Evang. Homo péregre, *de Com. Conf. Pont.*

Missæ, Statuit, in qua dicitur Credo.

D I E V I I . J U L I I .

IN FESTO SANCTI MARTIALIS
Episcopi & Confessoris,

Duplex.

*Omnia de Communi Conf. Pontif. præter hæc
quæ sequuntur.*

ORATIO.

DA, quæsumus, om-
nipotens Deus ;
ut Beati Martialis
Confessoris tui atque
Pontificis veneranda
Solémnitas ; & devo-
tiónem nobis aúgeat
& salutem. Per Dó-
minum , &c.

*In I. Nocturno Lect.
de Scriptura occurr.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

MArtialis Christi
discipulus, Pro-
tomartyris Stéphani
perhibetur consanguí-

neus ; à Petro Apóstolo baptizátus , cum eo Romam proféctus , ab eódem missus in Gállias cum Alpiniano , & Austricliniano , Lemovicis Póntifex sedit. Eam ingréssus civitátem , phrenético mentem restituit , Susánnam ac Valériam ejus filiam , cum aliis sexcéntis ad Christum adduxit. Quarum grátia cum in Gentilium invidiam & ódium incurrisset , multis verbéribus afféctus , trudi-

R

tur in cárcerem. Sed ex eo liberátus ab Angelo, sacrificulis idólorum de cœlo tactis, duódecim hóminum míllia baptísmum suscepérunt.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

✠. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio V.

NON modò Lemovicénsibus Martiális, sed Tolosánis, Burdigalénsibus, Cadúrcis, & áliis, qui à Rhódano flúmine in Océanum vergunt Pópulis beneficia salutis & sanitátis præstitit. Unde váriis Concíliis, ac summi Pontíficis étiam oráculo, nomen

Apóstoli affecútus est, in Aquitánia præsertim, in qua multos Episcopátus dispósuit. Virgini quippe Dei parénti Arvérná, Valavénsém, Gabalitáná atque Ruthenénsém Ecclesiám : Stéphano Mártýrum primicério, Tolosáná, Bíturicénsém, Petracoricénsém, Cadurcíná, Aginnénsém, ac Lemovicénsém : Petro Apostolórum Principi Piétavénsém, Xantonénsém, & Engolisménsém : Andréæ Apóstolo Burdigalénsém dedicásse fertur, & Sancti Stéphani Tolosáná ædem ejúsdem Protomártýris sángxine consecrásse.

℞. Pósum adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus

enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

Sanctæ Valeriæ Lemovicénsi Puellæ virginitatem persuásit, cujus gráciâ cum fuisset capite minúta, caput abscíssum ad Martiálem Missæ sacrificium celebrántem détulit ipsa Virgo. Ad Tolosános & Burdigalénses Epístolæ nómine Martiális circumferúntur. Nudis pédibus, comitátus Angelis, incedébat, pane & aquâ vitam tolerábat, Petrum Apóstolum æmulátus. Vivendi finem fecit tertio

Vespasiáni anno, Christi autem septuagésimo quarto. Is puer fuísse perhibétur, de quo Andréas Christo pronúciávit: Est puer híc habens quínque panes & duos pisces.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

Ÿ. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad coeléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.
Homilia in Evangel.
Homo pèregre, ut in *Comm. Conf. Pont.*

Missæ, Státuit.

DIE VIII. JULII.

IN FESTO SANCTÆ ELIZABETH
Reginæ Portugalliæ, Viduæ,

Semiduplex.

*Omnia de Commun. nec Virg. nec Mart. præter
hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

CLEMENTISSIME
Deus, qui Beâ-
tam Elizabeth Regi-
nam, inter cæteras
egrégias dotes, bélli-
ci furóris sedândi præ-
rogativâ decorásti: da
nobis ejus intercessiô-
ne, post mortális vi-
tæ, quam suppliciter
pétimus, pacem, ad
ætérna gáudia pervení-
re. Per Dóminum nos-
trum, &c.

In primo Nocturno.
Lect. de Com. Mulic-
rem fortem.

*In secundo Nocturno.**Lectio IV.*

ELizabeth Aragó-
niæ Régibus orta
Christi anno millési-
mo ducentésimo sep-
tuagésimo primo, in
præfágium futuræ sanc-
timóniæ, paréntes,
præter morem, relic-
to matris aviæque
nómine, à magna ejus
matértera, Thuringiæ
dómína, sancta Eliza-
betha, in baptismo
nominátam voluére.
Ubi nata est, statim
pátuit, quàm felix

regum regnorumque esset futura pacatrix : natalitia enim læticia perniciosas avi patrisque dissensiones in concordiam convertit. Pater verò crescentis postea filiae admiratus indolem, affirmabat fore ut una Elizabeth reliquas Aragoniorum ac Regum sanguine creatas foeminas virtute longè superaret. Sic cælestem ipsius vitam in contemnendo corporis ornatu, in fugiendis voluptatibus, in jejuniis frequentandis, in divinis precibus assidue recitandis, in charitatis operibus exercendis veneratus, rerum suarum regni-que felicitatem, unius filiae meritis referébat acceptam. Tandem ubique nota, & à multis Principibus exop-

tata, Dionysio Lusitanie Regi Christianis cæremoniis ritè est in matrimonium collocata.

R. Propter veritatem & mansuetudinem, & justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Y. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, intende, prospère procède, & regna. Et deducet.

Lectio V.

Juncta conjugio, non minorem excolendis virtutibus, quam liberis educandis operam dabat, viro placere studens, sed magis Deo. Médiam ferè anni partem solo pane tolerabat & aquâ, quæ in quodam ejus morbo divinitus, versa est in vinum, cum id à medicis præscriptum bibere recusasset.

Pauperis foeminae ulcus
 horréndum exosculá-
 ta, derepéntè sanávit.
 Pecúnias paupéribus
 distribuéndas, ut re-
 gem latérent, hiberno
 témpore in rosas con-
 vértit. Virginem cæ-
 cani à nativité illu-
 minávit, multos solo
 Crucis signo à gravís-
 simis morbis liberávit,
 plúrima id genus mi-
 rácula patrávit. Mo-
 nastéria, collégia, &
 templa non modò ex-
 trúxit, sed étiam mag-
 níficè dotávit. In Re-
 gum discórdiis compo-
 néndis admirábilis fuit;
 in privátis publicisque
 mortálium sublevándis
 calamitatibus indefés-
 sa.

℞. Dilexísti justítiam,
 & odísti iniquitatem:
 * Proptéreà unxit te
 Deus, Deus tuus óleo
 lætitiæ.

℥. Propter veritátem,
 & mansuetúdinem, &
 justítiam. Proptéreà.

Lectio VI.

DEfuncto Rege
 Dionysio, sicut
 virginibus in prima
 ætate, in matrimónio
 conjugibus, ita viduis
 in solitudine, fuit om-
 nium virtutum exem-
 plar. Illicò enim reli-
 gionis Sanctæ Claræ
 vestibus induta, régio
 funeri constanter in-
 térfuit, ac paulò post
 Compostéllam profi-
 ciscens, multa ex ho-
 losérico, argénto, au-
 ro gemmisque doná-
 ria pro Regis ánima
 obtulit. Inde revér-
 domum, quidquid sibi
 charum aut pretiósium
 supérerat, in sacros ac
 pios usus convértit:
 absolvendóque suo ve-
 ré régio Conimbricén-
 si Virginum coenóbio,

alendis pauperibus, & protegendis viduis, defendendis pupillis, & miseris omnibus juvandis intenta, non sibi, sed Deo, & mortalium omnium commodis vivebat, Reges duos, filium, & generum pacificatura, Stremotium nobile oppidum veniens, morbo ex itinere contracto, ibidem à Virgine Deipara visitata, sanctissime obiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto, die quartâ Julii. Post mortem multis miraculis clauit, præsertim suavissimo corporis jam per annos ferè trecentos incorrupti odore: semper etiam Reginae sanc-

te cognomento celebris; tandem anno Jubilæi, & nostræ salutis millésimo sexcentésimo vigésimo quinto, totius Christiani orbis concursu & applausu, ab Urbano octavo ritè inter Sanctos adscripta est.

R. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

Y. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. Mulier timens. Glória Patri. Mulier timens.

In tertio Nocturno.
Homil. in Evang. Simile est regnum cœlorum thesauro, ut in Com. non Virg.

DIE XV. JULII.

IN FESTO SANCTI HENRICI
Imperatoris, Confessoris,

Duplex.

*Omnia de Communi Conf. non Pontif. prater
ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEUS, qui hodiernâ die Beatum Henricum Confessorium tuum, è terrèni cûlmine Impèrii, ad regnum ætèrnum transfûlîsti : te supplices exorâmus ; ut sicut illum, grâtiæ tuæ ubertate præventum, illécebras sæculi superâre fecîsti, ita nos faciâs, ejus imitatione, mundi hujus blandimènta vitare, & ad te puris mèntibus pervenire. Per Dòminum nostrum, &c.,

*In primo Nocturno,
Lect. de Script. occur.*

*In secundo Nocturno,
Lectio IV.*

HENRICUS, cognomento Pius, è Duce Bavariæ Rex Germaniæ, ac postmodum Romanorum Imperator, temporâlis regni non contentus angustis, pro adipiscenda immortalitatis corôna sèdulam ætèrno Regi exhibuit servitutem. Adèpto enim impèrio, religiôni amplificandæ studiôsè incumbens,

cumbens, Ecclesias ab Infidelibus destructas, magnificentius reparavit, plurimisque largitionibus, & prædiis locupletavit. Monasteria, aliæque loca pia, vel ipse ædificavit, vel assignatis redditibus auxit. Episcopatum Bambergensium hæreditariis opibus fundatum, Beato Petro Romanoque Pontifici vestigalem fecit. Benedictum octavum, à quo Imperii coronam acceperat, profugum excepit, suæque Sedi restituit.

&. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rec-

tas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

IN Cassinensi Monasterio gravi detentus infirmitate, à Sancto Benedicto, insigni miraculo, sanatus est. Romanam Ecclesiam amplissimo diplomate muneratus, eidem tuendæ bellum adversus Græcos suscepit, & Apuliam diu ab illis possessionem recuperavit. Nihil sine precibus aggredi solitus, Angelum Domini, sanctosque Martyres tutelares pro se pugnantes ante aciem interdum vidit. Divinam autem protectus ope, barbaras nationes precibus magis, quam armis expugnavit. Panoniam adhuc infidelem, tradidit Stephano Regi sorore suâ in

uxorem, eoque baptizato, ad Christi fidem perduxit. Virginitatem, raro exemplo, matrimonio junxit, sanctamque Cunegundam conjugem suam, propinquis ejus, morti proximus, illibatam restituit.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

D Enique rebus omnibus, quæ ad Imperii honorem & utilitatem pertinebant, summâ prudentiâ dispositis, & illustribus per Galliam, Italiâ, & Germaniam, religiosæ munificentia ves-

tigiis passim relictis, postquam herolicæ virtutis suavissimum odorem longè latèque diffuderat, sanctitate quàm sceptro clârior, ad regni cælestis præmia, consummatis vitæ laboribus, à Domino vocatus est, anno salutis millésimo vigésimo-quarto: cujus corpus in Ecclesiâ beatorum Apostolorum Petri & Pauli, Bambærgæ conditum fuit, statimque ad ejus tumulum multa miracula, Deo ipsum glorificante, patrata sunt, quibus postea ritè probatis, Eugénius tertius Sanctorum numero illum adscripsit.

℞. Iste homo perficit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia

te vidi justum coram Glória Patri. Quia te
me ex ómnibus gènti- vidi.
bus.

In tertio Nocturno;

ſ. Iſte eſt qui con- *Homil. in Evang. Sint*
tèmpſit vitam mundi, lumbi veſtri præcincti.
& pervénit ad coelèſtia *de Communi Confess.*
regna. Quia te vidi. *non Pont.*

DIE XX. JULII.

IN FESTO SANCTÆ MARGARITÆ
Virginis & Martyris,

Semiduplex in Diœceſi Tolofana.

*Omnia de Communi Virg. & Mart. præter
hec quæ ſequentur.*

ORATIO.

ſcript. occurrente.

Indulgéntiam no-
bis, quæſumus, Dó-

In ſecundo Nocturno.

Lectio IV.

mine, Beáta Marga-
rita Virgo & Martyr
implóret: quæ tibi
grata ſemper éxtitit,
& mérito caſtrátis, &
tuæ profeſſiõe virtú-
tis. Per Dóminum.
Lect. I. Noct. de

Margarita, quæ
& María, An-
rióchia Pisídiæ, Patre
Edéſio idolórum Sa-
cerdóte nata, à tène-
ris annis Chriſtiánæ
religióni addicta, bap-
tizata eſt. Quæ cùm

S ij

eximiae esset pulchritudinis, à Præfècto Olybrio adamatur. Cumque eam sibi sisti jubèret, ita illam alloquitur: Tuum nobis, puella, & nomen, & religionem edicito. Tum illa: Margarita, inquit, vocor; genere sum nòbilis, religione Christiàna.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Ÿ. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, inténdé, prospère procéde, & regna. Et deducet te.

Lectio V.

AT Præses: Duo prima conveniéntia sunt, tertium verò absurditas est. Nam quid stultius, quàm ut Deum sibi quis faciat crucifi-

xum? Ad hæc Virgo: Unde, dic, oro, didicisti Dóminum Jesum fuisse crucifixum? Tum præses: ex libris Christianórum. Cui Margarita: Quænam verecúndia est, ut cum in eisdem libris legatur & pœna Christi, & glória, áltèrum credátis, áltèrum respuátis?

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ.

Ÿ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

HIs vehementer irâ accénsus Præfèctus, vária tormentórum génera in sancto illo corpúsculo consumpsit. Primùm enim

virgis cæsam, deinde ungulis fossam, in carcerem trudi jabet, ubi & spectro dæmonis, formâ terrifici draconis appetitur: sed ad signum Crucis tota vis diaboli prosternitur. Producitur iterum Virgo, & cum in confessione fidei constantior perseveraret, ardentibus facibus latera ejus exuruntur. Denique multis superatis tormentis, truncato capite, victorem per tot coronas spiritum, cœlum excépit.

virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in læticia & exultatione.

Ÿ. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, intende, prospère procède & regna. Afferentur tibi. Glória Patri. Afferentur tibi.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangel.

Simile est regnum cœlorum thesauro, &c. *de Communi non Virg.*

In secundis vesp. commem. S. Praxedis Virg.

Ant. Simile est. Ÿ.

Spécie tuâ.

DIE III. AUGUSTI.

IN FESTO INVENTIONIS
Sancti Stephani Protomartyris ,

Duplex 1. clas.

Omnia ut in Briviaro Romano.

*Ad Matutinum , In-
vitator. Regem Proto-
martyris Dominum : *
Venite adorémus.*

*In 2. vespers Ant.
Lapidaverunt , cum re-
liquis de Laud. Psalm.
Dixit Dominus , cum
reliquis de Dominica ,
& loco ultimi Psalm.
Crédidi.*

*Capitulum Stépha-
nus autem. Hymn. Deus
tuorum. V. Stéphanus
vidit. Ad Magnif. ant.
Sepeliérunt. Orat. Da
nobis. Deinde fit com.*

S. Dominici Conf.

DIE IV. AUGUSTI.

*Secundâ infra octa-
vam , fit Officium de*

*S. Dominico Conf. dup.
cum commem. oct.*

DIE V. AUGUSTI.

*Tertiâ infra octa-
vam , fit Officium de
S. Maria ad Nives ,
dup. cum commem. oct.*

DIE VI. AUGUSTI.

*Quartâ infra octa-
vam , fit Officium de
Transfiguratione Do-
mini , dup. cum com-
mem. oct.*

DIE VII. AUGUSTI.

Quintâ die infra octav. fit Offic. Semiduplex
de Sancto Caietano Confessore.

*Omnia de Com. Conf. non Pont. præter hæc
quæ sequuntur.*

Ant. ad Magn. in *In secundo Nocturno.*
utrisque vesp. Quæri-
te primùm Regnum
Dei, & iustitiam ejus,
& hæc omnia adjicién-
tur vobis.

ORATIO.

DEus, qui Beato
Caietano Con-
fessori tuo Apostóli-
cam vivendi formam
imitári tribuísti; da
nobis, ejus interces-
sione & exémplo, in
te semper confidere,
& sola coeléstia desi-
derare. Per Dóminum
nostrum, &c.

In 1. Noct. Lect. de
script. occur.

Lectio IV.
CAietanus nóbili
Thienæâ gente
Vicéntiæ ortus, sta-
tim à matre, Deipa-
ræ Virgini oblátus est.
Mira à téneris annis
morum innocéntia in
eo elúxit, adeò ut
Sanctus ab ómnibus
nuncuparétur. Juris
utriusque laúream Pa-
távii adéptus, Romam
proféctus est: ubi inter
Prælátos à Júlio se-
cúndo collocátus, &
sacerdótio initiátus,
tanto divíni amoris
æstu succénsus est, ut

relictâ Aulâ, se totum Deo mancipâverit. Nosocomiis proprio ære fundâtis; etiâ morbo pestilenti laborantibus, suis ipse manibus inserviebat. Proximorum salutis assiduâ curâ incumbêbat; dictus propterea Venâtor animarum.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Y. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Collapsam Ecclesiasticorum disciplinam ad formam Apostolicæ vitæ instaurare desiderans, Ordinem Clericorum

Regularium instituit, qui abdicatâ rerum omnium terrenarum sollicitudine, nec redditus possiderent, nec vitæ subsidia à Fidelibus peterent, sed solis eleemosynis spontè oblati viverent. Itaque approbante Clemente Séptimo ad Aram maximam Basilicæ Vaticanæ unâ cum Joanne Petro Carafa Episcopo Theatino, qui postea Paulus Quartus Póntifex Máximus fuit, & aliis duobus eximiae pietatis Viris, vota solémnia emisit. In Urbis direptione à militibus crudelissimè vexatus, ut pecuniam pröderet (quam dudum in coelèstes thesauros manus pauperum deportâverant) verbera, torménta, & carceres invictâ patientiâ sustinuit.

sustinuit. In suscepto
vitæ instituto constan-
tissimè perseveravit ,
soli Divinæ providén-
tiæ inhærens, quam si-
bi numquam defuisse ,
aliquândo miracula
comprobârunt.

℞. Amâvit eum Dô-
minus, & ornâvit eum;
stolam glóriæ induit
eum : * Et ad portas Pa-
radisi coronâvit eum.

℣. Induit eum Dômi-
nus lorîcam fidei, &
ornâvit eum. Et ad
portas.

Lectio VI.

Divini cultûs stû-
dium, nitórem
domûs Dei, sacrórum
Rituum observántiam,
& sanctissimæ Eucha-
ristiæ frequentiórem
usum máximè promó-
vit. Hæresum monf-
tra & látebras non
semel detéxit ac pro-
fligâvit. Oratióem ad

octo passim horas júgi-
bus lácrymis protrahé-
bat; sæpè in éxtasim
raptus, ac prophétia
dono illústris. Romæ
nocte natalitiâ, ad præ-
sépe Dómini infántem
Jesum accípere mé-
ruit à Deipara in ul-
nas suas. Corpus in-
tegras noctes intérdum
verberatióibus affli-
gébat; nec unquam
addúci pótuit, ut vitæ
asperitatem emollîret :
testátus in cinere & ci-
licio velle se mori. Dé-
nique ex ánimi dolóre
concépto morbo, quod
offèndi plebis seditió-
ne Deum vidéret, cæ-
lésti visióne recreátus,
Neápoli migrâvit in
coelum : ibique corpus
ejus in Ecclesiâ Sancti
Pauli magnâ religióne
cólitur. Quem multis
miráculis in vita &
post mortem glorió-

sum, Clemens Decimus Pontifex Maximus Sanctorum numero adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingerere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 6.

Lectio VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus Dominis servire. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Sermone Domini in Monte,

Cap. 14.

Nemo potest duobus Dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est quod consequenter exponit, dicens: Aut enim unum odio habebit, & alterum diliget: aut alterum patietur, & alterum contemner. Quæ verba diligenter consideranda sunt: nam qui sint duo Domini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potestis Deo servire, & mammonæ. Mammóna apud Hebræos divitiæ appellati dicuntur. Congruit & Punicum nomen, nam lucrum, Punicè mammon dicitur. Sed qui servit mammonæ, illi

utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus, magistratus hujus sæculi a Domino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, & alterum diliget, id est Deum: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Patietur enim durum & perniciosum dominum, quisquis servit mammonæ: suam enim cupiditate implicatus subditur diabolo, & non eum diligit: quis enim est qui diligat diabolum? Sed tamen patitur.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinam ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat.

Lectio VIII.

I Deoque, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis, nè fortè, quamvis jam superflua non quarantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur; & ad ipsa conquirenda nostra detorqueantur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur; id est, ut cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus. Et ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt quæ

consequi volumus.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Glória Patri. Et vos similes.

Lectio IX. de S. Donato.

Donatus, parentibus propter Jesu-Christi fidem interfecit, Arrétium in Etrúriam cum Hilarino monacho ex fuga se contulit: cujus etiam urbis Episcopus creatus est. Ubi cum à Quadratiáno Præfecto in Juliáni persecutióne uterque idóla venerári

juberetur, negantibus illis se tam nefariam scelus commissuros, Hilarinus in oculis Quadratiáni tamdiu fustibus cæsus est, dum efflaret animam: Donatus vehementer & ipse cruciatus, gladio percussus est. Quorum corpora à Christianis prope eam urbem honorificè sepulta sunt.

Te Deum laudamus.
In Laudibus ad Bened.

Ant. Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus? Scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit.

D I E V I I I.

A U G U S T I.

Sextâ infra octavam, fit Officium de SS. Cyriaco, Largo & Smaragdo Martyr. Semiduplex, cum commem. octava.

DIE IX. AUGUSTI.

Septimâ infra octav.
fit Officium de octava,
ut in die, exceptis Lec-
tionibus.

In primo Nocturno.
Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno.
 De libro Sancti Au-
 gustini Episcopi de
 Civitate Dei.

Lib. 22. cap. 8.

Lectio IV.

A Pud nos Irenæi
 cujusdam Col-
 lectarii filius ægritudi-
 ne extinctus est ; cum-
 que corpus jaceret ,
 exanime , atque aliis
 gementibus & plan-
 gentibus exequiæ pa-
 rarantur , amicorum
 ejus quidam inter alió-
 rum conclamantium
 verba suggessit , ut
 ejusdem Martyris oleo
 corpus perungeretur.
 Factum est , & revixit.
 Itémque apud nos vir

Tribunítius Eleuzinus
 super me nóríam Már-
 tyris , quæ in suburbá-
 no ejus est , ægritudi-
 ne exanimátum pó-
 suit infántulum filium
 suum ; & post oratió-
 nem quam multis cum
 lácrymis ibi fudit , vi-
 vénrem levávit. Quid
 fáciam ? Urget hujus
 óperis implénda præ-
 míssio , ut non híc pos-
 sim ómnia commemo-
 rare quæ scio : & pro-
 cul dubio plerique
 nostrórum cum hæc le-
 gent , dolébunt me
 tam multa prætermisís-
 se , quæ útrique mecum
 sciunt. Quos jam nunc
 ut ignóscant rogo : &
 cógitent quàm prolíxi
 labóris sit fácere , quod
 me híc non fácere sus-
 cépti óperis necéssitas
 cogit.

℞. Lapidábant Stré-
 phanum invocántem &

dicentem : * Dómine
Jesu - Chrifte , áccipe
spíritum meum : & nè
státuas illis hoc peccá-
tum.

Ÿ. Póstitis autem gé-
nibus , clamávit voce
magnâ , dicens : Dó-
mine.

Lectio V.

N Ondum est au-
tem biénnum ,
ex quo apud Hippó-
nem régium cœpit es-
se ista memória , &
multis , quod nobis
certíssimum est , non
datis libéllis de his quæ
mirábiliter facta sunt :
illi ipsi qui dati sunt ad
septuaginta fermè nú-
merum pervenerant
quando ista conscripsi.
Cálamæ verò ubi &
ipsa memória prius esse
cœpit , & crébriùs
dantur : incredibili
multitudine superant.
Uzáli étenim quæ Co-

lónia Uticæ vicina est,
multa præclára per
eúndem Mártirem
facta cognóvimus ,
cujus ibi memória
longè priúsqüam apud
nos , ab Epíscopo
Evódio constituta
est. Sed libellórum
dandórum ibi consue-
túdo non est , vel pó-
tius non fuit : nam
fortásse nunc esse jam
cœpit. Cúm enim nu-
per illic effémus , Pe-
tróniam claríssimam
fœminam , quæ ibi mi-
rábiliter ex magno at-
que diutúrno , in quo
Medicórum adjutória
cuncta deféceraut ,
languóre sanáta est ,
hortáti sumus , volénte
supradícti loci Epíscopo ,
ut libéllum daret
qui recitarétur in pó-
pulo : & obedientíssi-
mè páruit : in quo pó-
suit étiam quòd híc re-

ticere non possum ,
quamvis ad ea quæ hoc
opus urgent festinare
compellar.

℞. Impetum fecerunt unanimiter in eum , & ejecerunt eum extra civitatem , invocantem & dicentem : * Domine Jesu , accipe spiritum meum.

℥. Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis , qui vocabatur Saul : & lapidabant Stephanum invocantem & dicentem : Domine Jesu.

Lectio VI.

A Quodam Judæo dixit sibi fuisse persuasum ut annulum , capillatio vinculo infereret , quo sub omni veste ad nuda corporis cingeretur : qui annulus haberet sub gemma lapidem in renibus

inventum bovis. Hoc alligata quasi remedio , ad sancti Martyris limina veniebat : sed profecta à Carthagine , cum in confinio fluminis Bâgradæ in sua possessione mansisset , surgens ut iter perageret , ante pedes suos illum jacentem annulum vidit , & capillatiam zonam quâ fuerat alligatus mirata tentavit. Quam cum omnino suis nodis firmissimis , sicut erat , comperisset astrictam , crepuisse atque exiluisse annulum suspicata est. Qui etiam ipse cum integerrimus fuisset inventus , futuræ salutis quodammodo pignus de tanto miraculo se accepisse præsumpsit : atque illud vinculum solvens simul cum eodem annulo , projecit

in flumen. Non credunt hoc qui etiam Dominum nostrum Jesum Christum per integra virginalia matris enixum, & ad discipulos suos ostiis clausis ingressum fuisse non credunt.

R. Impii super justum jacturam fecerunt, ut eum morti traderent: * At ille gaudens suscepit lapides, ut mereretur accipere coronam gloriæ.

Y. Continuérunt aures suas, & imperum fecerunt unanimiter in eum. At ille gaudens. Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 23.

Lectio VII.

IN illo tempore: dicebat Jesus Scribis & Phariseis: Ecce ego

mitto ad vos Prophetas, & Sapientes, & Scribas; & ex illis occidétis & crucifigétis: & ex eis flagellábitis in Synagógis vestris. Et reliqua.

De Homília S. Hieronymi Presbyteri.

Ex Comment. in Matth.

Jerúsalem, Jerúsalem quæ occidis Prophetas. Jerúsalem, non saxa & ædificia civitatis, sed habitatores vocat: quam patris plangit affectu, sicut & in alio loco legimus, quod videns eam fleverit. In eo autem quod dicit: Quóties volui congregare filios tuos: omnes retrò Prophetas à se missos esse testatur. Gallinæ quoque similitudinem congregantis sub alas pullos suos: in Cántico Deuteronomii legimus: Sicut aquila protégit

prótegít nidum suum ,
& super pullos suos
desiderávit : expándens
alas suas , suscepit eos ,
& tulit super pennas
suas. Ecce relinquétur
vobis domus vestra de-
sérta. Hoc ipsum ex
persóna Jeremiæ jam
antè dixerat : Relíqui
domum meam , dimísi
hæreditátem meam :
facta est mihi hærédi-
tas mea quasi spelunca
hyænæ.

℞. Stéphanus servus
Dei quem lapidábant
Judæi, vidit coelos apér-
tos : vidit & introi-
vit : * Beárus homo
cui coeli patébant.

℣. Cùm ígitur saxó-
rum crepitántium túr-
bine quaterétur , inter
athéreos aulae coelés-
tis sinus divína ei clá-
ritas fulsit. Beárus ho-
mo.

DEsértam Judæó-
rum domum , id
est templum illud ,
quod fulgébat augús-
tius óculis , comprobá-
mus , quia habitató-
rem Christum pérdidit ,
& hæreditátem præri-
pere géstiens , occídit
hærédem. Dico enim
vobis , non me vidébi-
tis ámodò , donec di-
cátis : Benedíctus qui
venit in nómine Dó-
mini. Ad Jerúsalem
lóquitur , & ad pópu-
lum Judæórum. Ver-
sículum autem istum ,
quo & párvuli atque
lactántes in ingressu
Jerúsalem Dómini Sal-
vatóris usi sunt , quan-
do dixerunt : Benedíc-
tus qui venit in nómi-
ne Dómini , Hosánnæ
in excéllis , sumpsit
de centésimo décimo-
séptimo Psalmo , qui

manifestè de adventu
Dómini scriptus est.

R. Patefactæ sunt já-
nuæ coeli Christi Már-
tyri Beáto Stéphano,
qui in número Márty-
rum inventus est pri-
mus : * Et ideò trium-
phat in cælis coroná-
tus.

Y. Mortem enim ,
quam Salvátor noster
dignátus est pro nobis
pati , hanc ille primus
reddidit Salvatóri. Et
ideò. Glória Patri. Et
ideò.

*Lectio nona de Vigi-
lia Sancti Laurentii.*

DIE X. AUGUSTI.

*Octava Sancti Ste-
phani , fit Officium de
Sancto Laurentio mart.
duplex , cum commem.
diei Octavæ Sancti Ste-
phani.*

*Lectioes sequentes
de S. Stephano , ponun-
tur hic ad varietatem ,*

*& pro supplendo deffec-
tu Officii , quando con-
tingit transferri Offi-
cium cum festo S. Lau-
rentii ad Dominicam
sequent. propter Mes-
sem : in quo casu fit
Officium de die Octav.
S. Stephan. dup. die X.
Augusti.*

*In primo Nocturno.
Lect. de Script. occur.*

*In secundo Nocturno.
Ex libro Sancti Au-
gustini Episcopi de
Civitate Dei.*

Lib. 22. Cap. 8.

Lectio IV.

EUchárius Présby-
ter ex Hispánia
Chálame hábitans ,
vétère morbo cálculi
laborábat : per memó-
riam supradicti sancti
Mártyris , quam Pos-
sídus illò advéxit Epís-
copus , salvus factus
est. Idem ipse pósteà,
morbo álio prævalet.

cénte, mórtuus sic jacébat, ut ei jam póllices ligaréntur, opitulatióne memoráti Mártýris, cúm de memóriá ejus reportátum fuisset, & super jacén-
tis corpus missâ ipsíus Presbyteri túnica, suscitátus est. Fuit ibi vir in órdine suo primárius, nómine Martiális, ævo jam gravis, & multúm à religióne abhórrens Christiána, habébat sanè fidélem filiam, & génerum eódem anno baptizátum, qui cúm eum agrotántem multis & magnis précibus, & láchrymis rogárent ut Christiánus fieret, prorsus ábnuít, eosque à se túrbidâ indignatióne submóvit. Vísus est género ejus, ut iret ad memóriam Sancti Stéphaní, &

illic, quantúm posset, pro eo oráret, ut Deus illi daret mentem bonam, quâ credere non différret in Christum. Fecit hoc ingénti gémitu & fletu, & sinceriter ardénti pietátis afféctu.

℞. Lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem : * Dómine Jesu - Christe, áccipe spíritum meum, & nè státuas illis hoc peccátum.

Ÿ. Pósitis autem gé-
nibus, clamávit voce magnâ, dicéns : Dómine.

Lectio V.

DEinde abscédens, áliquíd de altári florum quod occúrrit tulit, eíque cúm jam nox esset, ad caput pósuit. Tunc dormítum est, & ecce ante dilúculum clamat, ut

ad Episcopum curre-
rétur qui mecum fortè
tunc erat apud Hippó-
nem. Cùm verò eum
audisset absèntem ,
venire Presbyteros
postulávit. Venérunt,
& statim credere se
dixit admirántibus at-
que gaudéntibus óm-
nibus , baptizátus
est. Hoc quámdu vi-
xit in ore habébat :
Christe , áccipe spíri-
tum meum , cùm hæc
verba beatíssimi Sté-
phani , quando lapidá-
tus est à Judæis , última
fuisse nescíret , quæ
huic quoque última
fuérunt : nam non mul-
tò post étiam ipse de-
fúñctus est. Sanáti sunt
illic per eúndem Már-
tyrem étiam tres po-
dágriçi , duo cives ,
peregrínus unus , sed
cives omnímódo : pe-
regrínus autem per re-

velatiónem quid adhi-
béret quandò doléret
audívit ; & cùm hoc
fecíffet , dolor conti-
nuò conquiévit.

R. Impetum fecé-
runt unánimíter in
eum , & ejecérunt eum
extra civitátem , invo-
cántem & dicéntem :
Dómine Jesu , áccipe
spíritum meum.

Y. Et testes deposuérunt
vestiménta sua se-
cúñs pedes adolescéntis ,
qui vocabátur Saulus :
& lapidábant Stépha-
num invocántem & di-
céntem. Dómine Jesu.

Lectio VI.

AUdúrus nomen
est fundi , ubi
Ecclésiá est , & in
ea memóriá Stépha-
ni Mártýris. Púerum
quemdam párvulum ,
cùm in área luderet ,
exorbitáñtes boves ,
qui vehículum trahé-

bant, rotâ obtrivérunt, & confestim pálpitans expirávit. Hunc mater arréptum ad eámdem memóriam póluit, & non solùm revíxit, verùm étiam illæsus apparuit. Sanctimoniális quædam in vicína possessiõne quæ Caspaliána dicitur, cùm ægritudine laboráret, ac desperarétur, ad eámdem memóriam túnica ejus alláta est, quæ ántequàm revocarétur, illa defúncta est. Hac tamen túnica operuérunt cadáver ejus paréntes; & recépto spírítu salva facta est. Apud Hippónem Bassus quidam Syrus, ad memóriam ejus Mártýris orábat pro ægro tante & periclitánte filia: eoque secum vestem ejus detúlerat; cùm ecce púeri de do-

mo cucurrérunt, qui ei mórtuam nuntiárent. Sed cùm oránte illo ab amicis ejus exciperéntur, prohibuérunt eos illi dicere nè per públicum plángeret, qui cùm domum rediisset jam suórum ejulatibus personántem, & vestem filia quam ferébat super eam projecisset: rursus réddita est vitæ.

℞. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscepit lápides, ut mererétur accipere corónam glóriæ.

℣. Continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unánimè in eum. At ille gaudens. Glória Patri. At ille gaudens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangé-

lii secundum Mat-
thæum.

Cap. 23.

Lectio VII.

IN illo tempore :
dicebat Jesus Scri-
bis & Phariseis : Ecce
ego mitto ad vos Pro-
phetas , & Sapientes,
& Scribas : & ex illis
occidétis & crucifigé-
tis : & ex eis flagellá-
bitis in Synagógis ves-
tris. Et reliqua.

De Homilia S. Hieró-
nymi Presbyteri.

Ex Comment. in Cap. 23.

Matth.

SImpliciôres fratres
inter ruinas Tem-
pli & Altâris , sive in
portarum exitibus ,
quæ Siloam ducunt ,
rubra saxa monstrân-
tes, Zachariæ sangui-
ne putant esse polluta.
Non condemnâmus er-
rôrem , qui de odio Ju-
dæorum & fidei pietâ-

te descendit. Dicâ-
mus breviter quare san-
guis Abel iusti usque
ad Zachariam filium
Barachiæ ab illa gene-
ratione requiratur ,
cùm neutrum eorum
occiderit.

℞. Stéphanus servus
Dei , quem lapidabant
Judæi , vidit cœlos
apertos : vidit & introi-
vit : * Beatus homo cui
cœli patébant.

℣. Cùm igitur saxo-
rum crepitantium tûr-
bine quateretur , inter
æthéreos aulae cœlestis
sinus divîna ei clâritas
fulsit. Beatus homo.

Lectio VIII.

REgula Scripturâ-
rum est , duas
generationes bonorum
& malorum nosse , hoc
est singulorum singu-
las. De bonis sumâ-
mus exéempla. Quis
ascendet in montem

Dómini, aut quis requiescet in monte sancto ejus? Cúmque plures qui ascensuri sunt in montem Dómini descripsisset, qui diversis fuere æratibus, póstea infert: Hæc est generatio quærentium Dóminum, quærentium faciem Dei Jacob. Et in alio loco de omnibus Sanctis: Generatio justorum benedicetur.

℞. Patefactæ sunt januæ coeli Christi Mártyri Beáto Stéphano, qui in número Mátyrum invéntus est primus: * Et ideò triumphat in coelis coronátus.

℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus

reddidit Salvatóri. Et ideò. Glória Patri. Et ideò.

Lectio IX.

DE malis verò; ut in præsentí loco: Generátio viperarum, & requiréntur omnia à generátione ista. Et in Ezéchiél, cùm peccáta terræ descripsisset sermo prophéticus, adjécit; Si Noë, & Job, & Dániel, ibi fuerint invénti, non dimittam peccáta terræ illi: omnes justos qui similes forent virtútibus eórum, per Noë, & Job, & Dániel, volens intéllegi. Ergo & isti, qui similia Caïn, & Joas, contra Apóstolos gesserint, de una generátione esse referúntur.

Te Deum laudámus.

DIE XII. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTÆ CLARÆ
Virginis ,

Duplex.

*Omnia de Communi Virginum , præter Lectio-
nes secundi Noct.*

In primo Nocturno tonsurâ, consanguineis
Lect. de Script. occur. ipsam reducere conan-
In secundo Nocturno. tibus , fortiter restitit.

Lectio IV.

CLara , nobiles
Virgo , Alsissii
nata in Umbria, sanc-
tum Franciscum Con-
civem suum imitata ,
cuncta sua bona in
elemosynas , & pau-
perum subsidia distri-
buit & convertit.
De sæculi strépitu fu-
giens , in campèstrem
declinavit Ecclesiã ,
ibique ab eodem Beá-
to Francisco receptâ

Et dénique ad Eccle-
siã Sancti Damiani
fuit per eundem ad-
ducta , ubi ei Dómi-
nus plures sócias ag-
gregavit , & sic ip-
sa sacrarum Sororum
Collégium instituit ,
quarum régimen , ni-
mia Sancti Francisci
devicta importunitate,
recepit. Suum Mo-
nasterium sollicitè ac
prudenter in timóre
Dómini , ac plena Or-
dinis

dinis observántia, annis quadraginta duóbus mirábiliter gubernávit: ejus enim vita erat áliis eruditio & doctri- na: unde cæteræ vi- vëndi régulam didicé- runt.

R. Propter veritátem & mansuetúdinem, & justitiam: * Et dedú- cet te mirábiliter dex- tera tua.

Y. Spécie tuâ & pul- chritúdine tuâ, intén- de, prósperè procéde, & regna. Et dedúcer.

Lectio V.

U T carne deprés- sâ, spírítu con- valésceret; nudam hu- mum, & intérdum sarménta pro lecto ha- bébat, & pro pulviná- ri sub cápite durum lignum. Unâ tunicâ cum mantéllo de vili & hispido panno ute- batur, áspero cilicio

nonnúnquam adhíbito juxta carnem. Tantâ se frænábat abstínén- tiâ, ut longo témpo- re tribus in hebdóma- dâ diébus nihil pénitus pro sui córporis ali- ménto gustáverit: ré- liquis autem diébus ta- li se cibórum parvitáte restríngens, ut áliæ, quómodò subsistere pó- terat, miraréntur. Bi- nas quotánnis (ánte- quàm ægrotáret) qua- dragésimas solo pane & aquâ refécta jejuná- bat. Vigíliis insuper & oratiónibus assiduè dédita, in his præci- puè dies noctésque expendébat. Diutínis perpléxa languóribus, cùm ad exercitium cor- porále non posset súr- gere per seípsam, soró- rum suffrágio levabá- tur, & fulcíméntis ad tergum appóstitis, la-

borabat propriis manibus, nè in suis etiam esset infirmitatibus otiosa. Amatrix præcipua paupertatis, ab ea pro nulla unquam necessitate discessit, & possessiones pro sororum sustentatione à Gregorio nono oblatas constantissime recusavit.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem :
* Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

MUltis & variis miraculis virtus suæ sanctitatis effulsit. Cuidam de Sororibus sui Monasterii loquelam restituit expeditam. Alteri aurem surdam aperuit. Labo-

rantem febre, tuméntem hydrópisi, plagatam fistula, aliasque aliis oppressas languoribus liberavit. Fratrem de Ordine Minorum ab insaniæ passione sanavit. Cum oleum in Monasterio totaliter defecisset; Clara accepit urceum, atque lavit, & inventus est oleo, beneficio divinæ largitatis, implétus. Unius panis medietatem adeò multiplicavit, ut Sororibus quinquaginta sufficeret. Sarracenis Assisium obsidentibus, & Claræ Monasterium invadere conantibus, agra se ad portam affèrri voluit, unaque vas, in quo sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum erat inclûsum, ibique oravit: Nè tradas, Dómine, bêstis

ánimas confitentes tibi, & custodi famulas, quas pretioso sanguine redemisti. In cujus oratione ea vox audita est : Ego vos semper custodiam. Sarraceni autem partim se fugæ mandarunt, partim qui murum ascenderant, capti oculis, præcipientes ceciderunt. Ipsa denique Virgo, cum in extrémis ágeret, à cándido beatárum Virginum Coetu (inter quas una eminentior ac fulgídior apparébat) visitata, ac Sacrá Eucharistiá sumptá, & peccatórum Indulgéntiá ab Innocéntio Quarto ditata, prídie Idus Augústi áni-

mam Deo réddidit. Post óbitum verò quamplúrimis miraculis resplendentem Alexander Quartus inter sanctas Virgines rétulit.

℞. Afferéntur Regi virgines post eam, proximæ ejus : * Afferéntur tibi in lætitia & exultatione.

℣. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, inténde, prospère procéde & regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.
Homil. in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem, de Commun.

DIE XVI. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI ROCHI
Confessoris non Pontificis,

Duplex.

*Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter
ea que sequuntur.*

ORATIO.

DEus, qui es gloriosus in Sanctis tuis, & cunctis, ad eorum patrocinia confugiētibz, petitionis sue salutarem præstas effectum: concede plebi tuæ, ut intercedente Beato Rocho Confessore tuo, cujus celebritate se devotam exhibet, à languore pestis epidimæ sit libera, & tuo nomini maneat semper devota. Per Dominum.

In primo Nocturno,

Lect. de Script. occur.
In secundo Nocturno.
Lectio IV.

JOannes & Libera parentes quidem Nobiles, sed jam senio penè confecti, Beatae Virginis Deiparae patrocinio apud Montem-pessulanum, Rochum filium à Deo impetrarunt, nullis ante susceptis liberis. Is in lucem editus, Crucis caractere purpureo, in sinistro latere insignitus deprehenditur. Matrem ha-

buit piam & sanctam
foeminam, quæ feriâ
quartâ & sextâ semel
in die cibum sumebat,
quam Rochus imitatus,
non nisi semel iisdem
diebus úbera fugébat.
Ubi autem adolévít,
paupertátis stúdio suis
rebus valére jussit, &
in Itáliam peregríni
hábitu proféctus, mul-
tos peste laborántes,
signo Crucis à morte
vindicávit.

R. Honéstum fecit
illum Dóminus, &
custodívit eum ab ini-
micis, & à seductóri-
bus tutávit illum: * Et
dedit illi claritátem
æternam.

V. Justum dedúxit
Dóminus per vias rec-
tas, & osténdit illi
regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

I Pse verò qui mul-
tos à morbo insaná-

bili liberáverat, ab eo-
dem penè oppréssus,
in sylvam se ábdidit,
ubi divinum, humano
deficiente, præsidium
illi non defuit. Sin-
gulis enim diebus ca-
nis ad Rochum panem
deferébat. Ubi autem
conváluit, & vires re-
cépit, in pátriam re-
vérsus est. Illa cùm
bellórum incéndio to-
ta ardéret, à suis mí-
nimè ágnitus, velut
explorátor in víncula
conjícitur. Ibi post
quinquénium situ ac
pædóre óbsitus, è vín-
culis ad cœlos beátus
evolávit, Deum pre-
cátus, ut qui in Ro-
chi clientélam se reci-
peret, advérsus epidí-
miæ morbum præsens
remédium inveníret.
Quam ejus petitióem
Deum Optimum Má-
ximum exaudísse, ta-

bélla ad Rochum allá-
ta maniféstè declará-
vit.

R. Amávit eum Dó-
minus , & ornávit
eum : stolum glóriæ
induit eum : * Et ad
portas paradísi coroná-
vit eum.

Ÿ. Induit eum Dó-
minus lorícam fidei, &
ornávit eum. Et ad
portas.

Lectio VI.

Post ejustránsitum
multis auxílio fuit,
qui lue pestíferâ labo-
rantes, prístinæ sani-
tati précibus ejus resti-
tuti sunt. Quibus in-
tellectis, Constantiën-
sis Concílii Patrum de-
creto, ad pestem pro-
pulsándam, honóres
Sanctis exhibéri sóliti,
Rocho inter Sanctos
nondum reláto impén-
si sunt. Et quíevit
conféssim sævítia mor-

bi, Rochi ipsíus imá-
gine à Pátribus fre-
quénti pópulo per vi-
cos & cómpita civitá-
tis circumdúcta. Ex
quibus Pátribus plerí-
que in Itáliam redeún-
tes, Rochi beátum
corpus secum detulé-
runt. Illud póstmodum
Venétias asportátum,
in hodiérnum usque
diem magna cum ve-
neratióne ibi asservá-
tur & cólitur.

R. Iste homo perfé-
cit ómnia quæ locú-
tus est ei Deus, & di-
xit ad eum : ingrédere
in réquiem meam : *
Quia te vidi justum co-
ram me ex ómnibus
géntibus.

Ÿ. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi,
& pervénit ad coeléstia
regna. Quia te vidi.
Glória Patri. Quia te
vidi.

In tertio Nocturno. lite timere, de Com.
Hemil. in Evang. No- Miss. Justus ut Palma.

DIE XIX. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI LUDOVICI
Episcopi Tolosani & Confessoris,

Duplex.

*Omnia de Comm. Conf. Pont. præter hæc quæ
 sequuntur.*

ORATIO.

DEus qui Eccle-
 siam tuam dis-
 pensatione mirabili no-
 vis semper illustras
 Sanctorum splendori-
 bus, tribue, quæsu-
 mus, ut qui Beati Lu-
 dovici Confessoris tui
 atque Pontificis solém-
 niis gratulamur, ad
 ejus consortium felici-
 ter perducamur. Per
 Dominum.

*In primo Nocturno,
 Lect. de Scriptura occur.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

LUDOVICUS Cárolo
 secundo Siciliæ
 Rege, ac Mariâ conjun-
 ge Húngarâ natus, ab
 ipsis incunâbulis sanc-
 titatis futuræ insignia
 dedit eximia. Adhuc
 adolescéntulus, obfes-
 in Catalóniam duc-
 tus, ut patrem capti-
 vum in libertatem af-
 féreret, virtutibus &
 exercitationibus piis
 totum se contulit,

Franciscanorum usus è Catalònia revérſus
 óperâ & indúſtriâ. Pu-
 ritátis ánimí & córpo-
 rís uſque ádeò tenax
 éſtitit, ut ſolus cum
 foemina, matre ac ſo-
 róre excéptis, ſermón-
 em nuſquàm habére
 volúerit.

℞. Inveni David ſer-
 vum meum, óleo ſanc-
 to meo unxi eum: *
 Manus enim mea au-
 xiliábitur ei.

℥. Nihil proficiet
 inimicus in eo, & fi-
 lius iniquitátis non no-
 cébit ei. Manus enim
 mea.

Lectio V.

IMbecillum corpus
 & delicátum váriis
 pœniténtiæ aſperitati-
 bus atterébat, cilicio
 præſértim duro & con-
 tínuo. De amplectén-
 do Beáti Francíſci inſ-
 titúto, adhuc obſes vo-
 tum emiſit. Quod cum

apud Montempeſſulá-
 num implére conaré-
 tur, pater veheménter
 óbſtitit. Renunciátus
 Epíſcopus à Bonifácio
 octávo Pontífice Má-
 ximo, ántequàm ínſu-
 las Pontificiæ dignitá-
 tis aſſumeret, ut régu-
 lam Sancti Francíſci
 priùs profiterétur tan-
 dem obtínuit. Quo
 vitæ gènere mirum in
 modum oblectátus,
 charitátis, oratiónis,
 pietátis, paupertátis,
 atque aliárum virtú-
 tum exercitatióne in
 eo religiónis Ordine
 ánimam excóluit, me-
 ditátus frequénter, quæ
 paſcéndò gregi Tolo-
 ſano úſui aliquándò
 forent.

℞. Póſui adjutórium
 ſuper poténtem, &
 exaltávi eléctum de
 plebe mea: * Manus
 enim

enim mea auxiliabitur mortalem, cum immortali commutavit.

Ÿ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim. Massilia, in æde Franciscanorum, prout vivus mandaverat, sepulturæ traditus est. Mortuus mortuos duodecim mirabiliter ad vitam revocavit. Quibus prodigiis commotus Joannes Vigésimus secundus Pontifex Maximus eum Sanctorum numero adscripsit.

Lectio VI.

Cum nondum sacris Ordinibus Pontificiæ dignitatis suscipiendis idoneus esset, ad eos tamen assumptus est, ex dispensatione summi Pontificis. Quinque & viginti pauperibus quos alébat domi, aquam ad abluendas manus ipse porrigébat. Sacramentis, verbique divini pábulo plebem sibi creditam recreabat. Judæos rudimenta fidei docébat, & ad baptismum, pietate insignis, adhortabatur. Ætatis vigésimo

quarto anno necdum exácto, vitam hanc

Ÿ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinâ ejus repléta est; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

Ÿ. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervénit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Glória Patri. Ipse intercedat.

In tertio Noct.

Lectio sancti Evangelii

secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 24.

IN illo tempore :
Dixit Jesus discipulis suis : Vigilâte , quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

DIcens Dominus , vigilâte , quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus sit , significavit se propterea diem & horam sui adventûs non edixisse , quod vellet ipsos continuò esse sollicitos. Quid verò significat , si scisset paterfamilias quâ horâ fur venturus fuisset , vigilâset utique , nec permisisset perfodi domum suam ? Si plerique hominum , inquit , scirent quando sunt potissimum morituri , eâ

prorsus horâ poenitere studerent. Nè igitur illo dumtaxat tempore , sed per rotam vitam magno studio fatigerent : nec sæculi consummationem , nec uniuscujusque mortem prædicat , quod velit nos semper illam expectare , semperque esse sobrios ac vigilantes. Simul etiam & negligentiores confundit , quod majus circa divitias studium adhibeant qui fures expectant , quàm hi circa suæ ipsorum animæ salutem.

℞. Amavit eum Dominus , & ornâvit eum : stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronâvit eum.

℣. Induit eum Dominus lorîcam fidei , & ornâvit eum. Et ad portas.

Lectio VIII.

DIcens porrò, quis-
nam est fidelis
servus & prudens ; non
certè ignorans ait , sed
quod rarum est , ac
multo dignum hono-
re demonstrat. Hunc
etiam in modum ipsi
Adam locutus est di-
cens , ubi es ? Non au-
tem ex ignorantia , ve-
rùm ut illum ad peccá-
ti satisfactiõnem addú-
ceret. Et de Sodomis
ideò dixit: Descendens
vidébo si juxta clamó-
rem suum qui venit ad
me perfecerint, sin au-
tem non est ita , ut
sciam. Quo nos ins-
trueret , ut non de re
quápiam priùs sentén-
tiam ferámus, quàm il-
lam diligentius discus-
serimus. Per Prophé-
tam autem idcirco ait,
si fortè audiant , & si
fortè intélligant ; &

apud imperitos ac ru-
des híc prædixisse, ino-
bediéntiam necessariò
videbátur inducere. In
Evangélio autem di-
xit , verebúntur for-
tasse filium meum , ut
osténderet debuísse il-
los id fácere , & filium
reveréri.

℞. Sint lumbi vestrí
præcincti , & lucér-
næ ardéntes in máni-
bus vestris : * Et vos
similes hominibus ex-
pectántibus Dóminum
suum , quando rever-
tátur à nuptiis.)

℣. Vigilate ergo ,
quia nescitis quâ horâ
Dóminus vester ventú-
rus sit. Et vos. Glória
Patri. Et vos.

Lectio IX.

Fidélem porrò ser-
vum beatificat di-
cens : beátus ille ser-
vus quem , cùm véne-
rit Dóminus , invéne-

rit sic faciéntem. Et
fanè perquàm mèritò
vèluti prudéntem ac
studiósum. Hoc autem
non de pecúnia tan-
tùm est dictum, sed
de verbo étiam ac mi-
nistério, omníque pror-
sus dispensatióne quam
unusquisque suscéperit
commendátam. Præ-
tereà hæc parábola ad
eos quoque aptári po-
test qui Rempúblicam
gerunt & administrant.
Opórtet enim unum-
quémque ad commú-
nem utilitátem confér-

re quæ sua sunt, sive
sapiéntiam, sive princi-
pátum, sive divítias,
sive áliud quodcúm-
que, non ad confer-
vórum detriméntum,
suíque metipsíus per-
niciem. Quocírca ab
eo utrúmque requírit,
prudéntiam videlicèt
atque fidem. Ex in-
considerántia síquidem
atque améntia peccá-
ta fiunt.

Te Deum laudámus.

Missæ. Sacerdótes
tui, &c.

DIE XXIII. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI PHILIPPI
Benitii Confessoris non Pont.

Semiduplex.

*Omnia de Communi Confessoris non Pontif.
præter hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEus qui per Beatum Philippum Confessorem tuum exemplum nobis humilitatis exemplum tribuisti: da famulis tuis prospera mundi ex ejus imitatione despiciere, & cælestia semper inquirere. Per Dominum nostrum, &c.

*In I. Nocturno Lect.
de script. occur.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Philippus ex nobili Benitiórum fa-

mília Floréntiæ natus, Parísiis Medicinæ operam dedit. Réversus in pátriam, cum frequens Ecclesiám Servórum visitáret, quâ die ea verba ex Actibus Apostolorum: Philippe, accède, & ad-junge te ad currum istum, legebántur, actus in éxtasim, in aureo curru, quem ovis & leo trahébant, sanctissimam Dei Genitricem, Angelis comitantibus, sedéntem vidit, & ab ea sequenti

nocte Servos suos adire jussus, Bonfilium unum ex septem Ordinis Fundatoribus, qui tum Prioris vice fungebatur, adit, orátque ab eo inter Convérsos récipi. Réceptus, vitam aliquándiu in Monte Senário in spelunca solitariam duxit. Factus Sacerdos, & postea Prior Generalis, licet invitus, hujusmodi munus decem & octo annis ita administravit, ut in Italia & alibi multis exstructis Monasteriis, Ordinem máximè propagaverit. Visitando & prædicando, Embdam usque Frisiæ Orientalis Urbem pervenit, multis ab Hæresi & aliis vitiis per diversa loca convérsis. Dissidentium paci, & errantium induit emen-

dationi. Pistorii & Floréntiæ seditiónibus inter Guelphos & Gíbellinos sedatis, à Forolivénsibus, quòd à Martino quarto Pontífice Máximo defecissent, inter concionandum reprehénsis, verbéribus afféctus est: ex quibus unus percussorum eundem Ordinem Servórum ingressus, mirá sanctitate cláruit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimicis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam.

Y. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

PLura vivens édit mirácula. Romam pergens, lepro-

sum nudum ad Camo-
lianum agri Senensis
Vicum, propriâ veste
indutum statim à lepra
mandavit; quo mirá-
culo pervulgato, dum
Vitérbii Cleménte
Quarto é vivis sublato,
Cardinales de succes-
sore deligéndo dissidé-
rent, nonnullis Philip-
pum ad Pontificátum
proponéntibus, ipse
fugiens ad Montem
Thaúmatum delítuit,
ubi bálneis, quæ étiam-
nùm Sancti Philippi
nominántur, morbos
sanándi virtutem im-
perravit. Arétii Frá-
tribus fame penè con-
fectis, dum ille ad
imáginem sanctíssimæ
Dei Genitrícis orat,
ecce duo cóphini can-
didissimórum panum
pleni, ad Monastérii
jánuam divinitùs delá-
ti. Cùm in Germá-

niam prædicándi Evan-
gélíi causâ à Rodúlpho
Imperatóre invitátus
proficiscerétur, apud
Lævium Agri Bono-
niénsis amnem sub ár-
boris umbra ob æstum
diversátus, nonnullis
blasphemántibus divi-
nam comminátus est
ultiónem, quæ illos
statim atque ab eis dis-
cessit, de cœlo tactos,
& igne consumptos,
secúta est. Ex Ger-
mânia rédiens, nemús-
que inextricábile in-
gréssus, cùm sócii iné-
diâ triduánâ afflictí ul-
tériùs prógredi non
possent, ipse ad ora-
tiónem confugiens,
panem & aquam, qui-
bus recrearéntur, de
cœlo mirabíliter obtí-
nuit.

℞. Amávit eum Dó-
minus, & ornávit
eum: stolam glóriæ

induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei , & ornávit eum. Et ad portas.

Leñtio VI.

TUDÉrtum véniens, meretrices sibi in via ausas illúdere ita oratióne permóvit , ut in Monastério ad Cárfulam reclúsæ perpétuam poeniténtiam égerint. In urbis ingrÉssu toram civitátem sibi tanquam Patri óbviám hábuit. Ecclesiám ingrÉssus , cùm quasi divínans , illa verba , hæc réquies mea , pronuntiáffet ; paulò post , in Festo AssumptiÓnis Beatíssimæ Vírginis Mariæ , in morbum incidit , ex quo , octávo post die , Fratres ad observán-

tiam hortátus , Sacraméntisq[ue] munitus , undécimo Kaléndas Septémbris , anno salútis millésimo ducen-tésimo - octuagésimo quinto , ánimam Deo réddidit , multis miráculis subsequéntibus. Nam múlter mánibus pedibúsque contrácta , ut sacrum áttigit corpus , domum incólumis remeávit. Cæcus ad ejus túmulum deductus visum illicò recépit. Puer à lupo strangulátus ad vitam revocátur. Múlter quæ & mirácula negáre , & servum Dei irridére præsumpserat , muta effécta , dum resipiscens véniam precátor , loquéndi recúperat facultátem. Unicus víduæ filius ex diúrino morbo defunctus , dùm illa Philíppi opem implórat ,

plórar, redívivus sur-
git, & illum sibi suc-
currisse testátur. Quare
Leo Décimus Póntifex
Máximus, cógnitâ Vi-
ri sanctitáte, cùm gra-
vissimis curis impedi-
tus, illum in Sanctó-
rum númerum referre
non posset, ut in toto
Ordine ritu dúplici
colerétur iadúlsit. Pau-
lus Quintus Lectiões
ex ejus vita probávit,
Tudertibúsque ejus ita
coléndi potestátem fe-
cit. Quod & Urbánus
Octávus Florentínæ di-
tiónis Epíscopis con-
céssit.

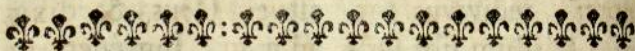
R. Iste homo perfé-
cit ómnia quæ locútus

est ei Deus, & dixit
ad eam: Ingrédere in
réquiem meam: * Quia
te vidi justum coram
me ex ómnibus génti-
bus.

V. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi,
& pervénit ad coeléstia
regna. Quia te vidi.
Glória Patri. Quia te
vidi.

*In tertio Nocturno;
Homil. in Evang. No-
lite timére, de Com-
mun. Nona Lectio de
Homil. Vig. S. Barthol.
cum com. ejusd. in
Laud. & Missa, quæ est
Justus ut palma, de
Commun.*

DIE II. SEPTEMBRIS.

IN FESTO SANCTI STEPHANI

Hungaria Regis, Confessoris,

Semiduplex.

*Omnia de Communi Confess. non Pontif. prater
hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

Concède, quæsumus, Ecclesiæ tuæ, omnipotens Deus: ut Beatum Stéphanium Confessorem tuum, quem regnātem in terris propagatorem habuit, propugnatorem habere mereatur gloriosum in coelis. Per Dñm, &c.

*Lect. primi Noct. de
Script. occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Stéphanus in Hungariam Christi fi-

dem & régium nomen invexit, régiâ coronâ à Romano Pontifice impetratâ, ejusque jussu in Regem inunctus, regnum Sedi Apostolicæ obtulit; varia pietatis domicilia Romæ, Hierosólymis, Constantinópoli: in Hungaria Archiepiscopatum Strigoniensem, Episcopatus decem, admirabili religione & munificentiâ fundavit. Par in pauperes amor & liberalitas, quos veluti Christum ipsum

complēctens , nēminem à se moerēntem ac vacuum unquam dimisit ; quin ad eorum inopiam sublevādam amplissimis facultatibus erogatis , domesticam quoque suppellectilem eximiā benignitate frequenter distribuit : suis insuper manibus lavare pauperum pedes , nocta solus & ignotus nosocomia frequentare , decumbentibus inservire , ac cætera charitatis officia exhibere consuevit : quarum virtutum merito illius dextera , resoluta cætero corpore , incorrupta permansit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam.

Ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas , & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

ORandi studio noctes penè totas ducebat insomnes , atque in coelestium rerum contemplatione defixus , interdum extra sensus raptus , sublimis in æera ferri visus fuit. Perduellium , conspirationes , ac validorum hostium impetus , mihi proprus modo , non semel orationis praesidio evitavit. Susceptum ex Chisella Bavaria Sancti Henrici Imperatoris sorore , quam sibi matrimonio junxerat , Emericum filium tantā morum disciplinā , talique pietate enutrivit , quantum ejus postea sanctitas declaravit. Regni verò

negotia ita disposuit, & ornavit eum. Et ad ut accitis undique prudentissimis ac sanctissimis viris, nihil unquam sine illorum consilio moliretur. Humillimis interim precibus in cinere & cilio Deum deprecans, ut universum Hungariae Regnum, antequam e vita migraret Catholicum videre mereretur. Verè propter ingens dilatandæ fidei studium, illius gentis Apostolus nuncupatus, facta à Romano Pontifice ipsi posterisque Régibus præferendæ Crucis potestate.

R. Amavit eum, Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum.* Et ad portas paradisi coronavit eum.

Y. Induit eum Dominus lorica fidei,

Lectio VI.

DEi Genitricem, quam ardentissimè venerabatur, amplissimo in ejus honorem constructo templo, Hungariae Patronam instituit; ab eadem vicissim Virgine receptus in coelum ipso suæ Assumptionis die, quem Hungari è Sancti Regis instituto Magnæ Dominæ diem appellant. Sacrum ejus corpus suavissimo fragrans odore, liquore coelesti scatens, inter multa & varia miracula, Romani Pontificis jussu, nobiliorem in locum translatum est, atque honorificentius conditum. Ejus autem festum Innocentius Undécimus Pontifex Máximus, quarto

Nonas Septembris, ob insignem victoriam ab exercitu Leopoldi primi Romanorum electi Imperatoris, & Hungariæ Regis eadem die in Budæ expugnatione, ope divinâ, à Turcis reportatam, celebrandum instituit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: ingredi in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 19.

IN illo tempore: Dixit Jesus dis-

cipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

In Luc. lib. 8.

Bonus ordo, ut vocaturus gentes, & Judæos iussus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret comparationem, nè diceretur, nihil dederat populo Judæorum, unde poterat melior fieri: ut quid ab eo, qui nihil recepit, exigitur? Non mediocris ista est mna, quam supra mulier Evangelica, quia non invenit, lucernam accendit, lumine quærit admoto, gratulatur inventam.

R. Iste est, qui ante

Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dóminum: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum.

✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédât.

Lectio VIII.

DEnique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus; ille duplicia, id est, mystica legis, & morália probitátis. Unde & Matthæus quinque talénta, & duo talénta pósuit. In quinque taléntis, ut sint morália, in duóbus utrúmque, mysticum atque morále :

ita, quod número inférius, re ubérius.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardéntes in má nibus vestris : * Et vos similes homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à nuptiis.

✠. Vigilate ergo, quia nescitis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit. Et vos similes. Glória Patri. Et vos similes.

Lectio IX.

ET híc póssumus decem mnas, decem verba intelligere, id est, legis doctrinam; quinque autem mnas, magistéria disciplinæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtute est regnum Dei. Bene autem, quia de Ju-

dæis dicit , duo soli Te Deum laudamus.
 multiplicatam pecu- Missa , Os justi , de
 niam deferunt ; non Comm. cum Evang.
 utique æris , sed dis- Homo quidam nobi-
 pensationis usuris. Alia lis , quod habet. in
 est enim pecuniæ foe- Miss. S. Ludovic. die
 nebris , alia doctrinæ 25. Aug.
 coelæstis usura.

DIE V. SEPTEMBRIS.

IN FESTO SANCTI LAURENTII
Justiniani Episcopi & Confessoris ,

Semiduplex.

*Omnia de Communi Conf. Pontif. præter hæc
 quæ sequuntur.*

ORATIO.

In primo Nocturno.

DA , quæsumus , *Lect. de Script. occur.*

omnipotens Deus, *In secundo Nocturno.*

ut Beati Laurentii *Lectio IV.*

Confessoris tui atque

Pontificis veneranda

sollemnitas , & devo-

tionem nobis augeat &

salutem. Per Dómi-

num nostrum , &c. *tem præ se tulit. Exac-*

L AURENTIUS ex il-
 lústri Justinianó-
 rum familia Venétiis
 natus , exímiam vel
 puer morum gravitá-
 tem præ se tulit. Exac-

tâ inter pietatis officia veluti in hostem infensissimum, instaurans bellum, nullam adeo sibi oblectationem indulgebat, ut nè in domesticum unquam hortum, nec in paternam quidem domum, nisi cum morienti matri extrema pietatis officia ficcis oculis persolverit, exinde intraverit. Par erat obedientiæ, mansuetudinis, ac præcipuè humilitatis studium, cum abjectissima quæque coenobii munia sibi ultrò desumeret, celeberrima per urbis loca, non tam victum, quam ludibria mendicaret, illatasque contumelias immotus ac silens perferret; assiduæ præsertim orationis subsidio, quâ sæpè per mentis excessum rapiebatur in Deum, tantoque cor

eius

ejus æstuábat ardóre, alébat familiam, quòd ut nutántes étiam sodalès ad perseverántiam, ac Jesu-Christi amórem inflammáret.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio V.

AB Eugénio quarto Patriæ Episcopus designátus, quem magnâ contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude; nam consuetâ vivéndi ratióne nihil ádmodum immutátâ, paupertátem, quam semper colúerat, in mensa, supelléctili, ac lecto perpétuò retinuit; módicam domi

grandem álteram sibi esse diceret, pauperes Christi significans. Quacúmque adirétur horâ, præsto ómnibus erat: patrénâ omnes charitatè allevábat, non rénuens, vel ære se aliéno graváre, dum illórum nè inópiæ de-éssét, rogátus quâ spe id fáceret: Dómini mei, qui pro me sólvere fácilè póterit, respondébat. Spem autem non confundere divína Providéntia submissis inopinátò subsidiis, júgiter declarábat. Plura Virgínum Monastéria constrúxit, quas étiam ad perfectiórís vitæ ratióne suâ vigilantiâ compósuit, Matrónis à sæculi pompis, & ornátûs vanitatè revocándis, Ecclesiásticæ discipli-

nae, ac moribus reformatis maximopere studuit; dignus sane qui ab eodem Eugenio gloria & decus Praesulum coram Cardinalibus vocaretur, & qui à Nicoláo quinto ejus successore, translato è Gradensi civitate titulo, primus Venetiarum Patriarcha renuntiaretur.

℞. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Lacrymarum dono insignitus, Omnipotenti Deo placationis hostiam quotidie offerébat, quod cum aliquando nocte Do-

minicae Nativitatis perageret, Christum Jesum sub pulcherrimi Infantis specie videre promérui; tantumque in eo erat commissi gregis praesidium, ut coelitus aliquando acceptum fuerit Pontificis sui intercessione ac méritis sterisse Rempublicam. Prophetiae spiritu afflatus, plura humanae cognitioni prorsus impervia, praedixit; morbos ac damones suis precibus saepe fugavit; libros etiam caelestem doctrinam ac pietatem spirantes, grammaticae penè rudis, conscripsit. Denique cum lethalem incidisset in morbum, & commodiorem domestici lectum seni atque aegro pararent, aversatus ejusmodi delicias, tan-

quàm à durissima morientis Dómini sui cruce plùs nímio abhorrentes, consuétò in stramine se jussit depóni, & finem vitæ suæ adventare prænosces, sublatis in cœlum oculis: Vénio, inquit, ad te, ô bone Jesu; ac die sexto Idus Januárii obdormivit in Dómino. Pretiosam ejus mortem testati sunt Angélici concéntus, à Carthusiánis quibúsdam Mönachis auditi, & sacrum cadáver per duos ultra menses inhumatum, suavi fragrans odóre, & rubescénte fácie, integrum atque incorruptum, ac nova post mortem patrata miracula, quibus permotus Alexánder Oetávus Póntifex

Máximus, eum in Sanctorum número adscripsit, Innocéntius verò Duodécimus quintam Septémbris diem, quâ Vir sanctus ad Pontificiam primò cáthedram fuerat evéctus, celebrando illius festo assignavit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinâ ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Hom. in Evangelium, Homo perégrè proficiscens, &c. de Com. Missa, Statuit.

DIE DOMINICA

Infrà Octavam Nativitatis Beatæ Mariæ Virg.

Officium de SS. Nomine ejusdem Beatæ Mariæ Virg. Duplex majus.

Ad vesperas. Antiphona, Dum esset Rex, &c. *cum reliquis Antiphonis & Psalm. in Officio parvo Beatæ Mariæ.*

Capit. Ab initio.

Hymnus.

A Ve Maris stella, &c.

Ÿ. Dignare me laudare te, Virgo sacra-
ta.

R. Da mihi virtutem
contra hostes tuos.

*Ant. ad Magnif. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, réfove débiles, ora pro pópulo, inter-
veni pro Clero, inter-*

cède pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tui sancti Nominis commemorationem.

ORATIO.

C Oncède, quæsumus, omnipotens Deus, ut Fideles tui, qui sub sanctissimæ Virginis Mariæ Nominis & Protectione lætântur; ejus piâ intercessionem, à cunctis malis liberentur in terris, & ad gaudia æterna pervenire mereântur in coelis. Per Dóminum.

Fit com. Dom. occurr. sine com. octav.

Navit. B. M. V.

Ad Matutin. Invitat.

Sancta Maria, Dei
Génitrix Virgo * In-
tercede pro nobis.

Psalms. Venite, exul-
temus.

Hymnus. Quem ter-
ra, pontus, &c.

*Antiph. Psalm. &
Vers. Nocturnorum, ut
in Officio parvo B. Ma-
rie.*

In primo Nocturno.

Ÿ. Spécie tuâ, &
pulchritudine tuâ.

R. Inténde, prospé-
rè procéde, & regna.

De Parábolis Salo-
mónis.

Cap. 8. & 9.

Lectio I.

EGo sapiéntia há-
bito in consílio,
& eruditís intérsu
cogitatióibus. Timor
Dómini odit malum :
arrogántiam, & os bi-
língue detéstor. Meum

est consílium, & æqui-
tas, mea est prudéntia,
mea est fortitúdo. Per
me Reges regnant, &
legum conditóres justa
decérnunt: per me Prin-
cipes imperant, & Po-
téntes decérnunt justí-
tiam. Ego diligéntes
me diligo, & qui ma-
nè vigílant ad me, invé-
nient me.

R. Sancta & imma-
culáta Virgínitás, qui-
bus te laúdibus éffe-
ram, néscio : *. Quia
quem coeli cápere non
póterant, tuo grémio
contulísti.

Ÿ. Benedícta tu in
mulieribus, & bene-
dictus fructus ventris
tui. Quia.

Lectio II.

Mecum sunt diví-
tiæ, & glória,
opes supérbae & justí-
tia. Mélior est enim
fructus meus auro &

lápide pretioso, & gemina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Dominus posedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravimole constiterant: ante colles ego parturiebar.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus gé-

nui Deum & hominem.

V. Bearam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

BEatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes qui me odérunt diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem, immolavit victimas suas, miscuit vinum & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, & ad moenia civitatis: Si

quis est p̄rulus , vé-
niat ad me. Et insipiénti-
bus locúta est : vení-
te , comédite panem
meum , & bíbite vi-
num , quod míscui vo-
bis.

R. Beáta es , Virgo
María , quæ Dómi-
num portásti Creató-
rem mundi : * Genuísti
qui te fecit , & in
æternum pérmanes
Virgo.

Ÿ. Ave , María ,
gratiâ plena : Dómi-
nus tecum. Genuísti.
Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

Ÿ. Adjuvabit eam
Deus vultu suo.

R. Deus in médio ejus
non commovébitur.

Lectio IV.

Sermo Sancti Bernár-
di Abbátis.

*Ex homil. 2. super
Missus est , circa finem.*

ET nomen, inquit,
Virginis , María.
Loquámur pauca , &
super hoc nómine ,
quod interpretátum
Maris Stella dicitur ,
& Matri Virgini valdè
conveniénter aptátur.
Ipsa namque aptíssi-
mè síderi comparátur.
Quia sicut sine sui cor-
ruptione sidus suum
emittit rádium , sic abs-
que sui læsione Virgo
parturivit filium , nec
síderi rádus suam mí-
nuit claritatem , nec
Virgini filius suam in-
tegritatem. Ipsa est
ígitur nóbilis illa stel-
la ex Jacob orta , cu-
jus rádus univérsum
orbem illuminat , cu-
jus splendor , & præful-
get in supérnis , & ín-
feros pénetrat , terras
étiam perlústrans , &
calefáciens magis men-
tes , quàm córpora ,

fovet virtutes, exco-
quit vitia. Ipsa, inquam,
est præclara & exi-
mia stella super hoc
mare magnum & spa-
tiosum necessariò su-
blevata, micans méri-
tis, illustrans exem-
plis.

℞. Sicut cedrus exal-
tata sum in Libano,
& sicut cypressus in
monte Sion : quasi
myrrha electa, * Dedi
suavitatem odoris.

℥. Et sicut cinnamó-
mum, & balsamum
aromatizans. Dedi sua-
vitatem odoris.

Lectio V.

O Quisquis te in-
telligis in hujus
 sæculi profluvio magis
inter procéllas, &
tempestates fluctuare,
quàm per terram am-
bulare, nè avertas ócu-
los à fulgóre hujus sí-
deris, si non vis óbrui

procéllis. Si insurgant
venti tentationum, si
incurras scópulos tri-
bulationum, respice
Stellam; voca Mariam.
Si iracúndia, aut ava-
ritia, aut carnis illé-
cebra naviculam con-
cússerit mentis, respi-
ce ad Mariam. Si
críminum immanitate
turbátus, consciéntiæ
foeditate confusus, ju-
dicii horróre pertérri-
tus, bárathro incípías
absorbéri tristitiæ, &
desperatiónis abyssó,
cógita Mariam.

℞. Quæ est ista, quæ
procéssit sicut Sol, &
formósa tanquam Je-
rúsalem : * Vidérunt
eam filiæ Sion, &
beáram dixerunt, & re-
ginæ laudavérunt eam.

℥. Et sicut dies ver-
ni circúmdabant eam
flores rosárum; & lília
convállium. Vidérunt.

Lectio VI.

Lectio VI.

IN periculis, in angustis, in rebus dubiis Mariam cōgita, Mariam invoca: non recēdat ab ore, non recēdat à corde, & ut impetres ejus orationis suffrāgium, non dēseras conversatiōnis exēplum. Ipsam sequens non dēvias; Ipsam rogans non despēras; Ipsam cōgitans non erras; Ipsā tenēte non cōrruis; Ipsā protegēte non mētuis; Ipsā duce non fatigāris; Ipsā propitiā pēvenis, & sic in temetipso experiris quā meritō dictum sit: Et nomen Virginis Maria. Quod quidem venerābile Nomen, jam pridem in quibūsdam Christiāni orbis partibus speciali ritu cultum, Innocētiū

Undécimus Romānus Pōntifex, ob insignem victōriam sub ejūdem Virginis Mariæ præsidio de immanissimo Turcārum Tyrāno cervicibus Pōpuli Christiāni insultāte, Viēnnæ in Aūstria partam, & in perēnne tanti beneficii monumentum, in Ecclēsia Universāli singulis annis Dominicā infrā Octāvam Nativitātis Beatæ Virginis Mariæ celebrāri præcepit.

R. Ornātam monilibus filiam Jerūsalem Dōminus concupivit: Et vidētes eam filiæ Sion, beatissimam prædicavērunt, dicētes: * Unguentum effusum nomen tuum.

V. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et vidētes.

Glória Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

✠. Elégit eam Deus, & praelégit eam.

℞. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. I.

IN illo tempore, Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen erat Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen Virginis Maria.

Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Serm. 142. Annunt.

Audistis hodie, Fratres charissimi, Angelum cum muliere de hominis reparatione tractantem.

Audistis agi, ut homo cursibus eidem quibus dilapsus fuerat ad mortem, rediret ad vitam. Agit cum Maria Angelus de salute, quia cum Eva Angelus egerat de ruina. Audistis Angelum de carnis nostræ limo Templum divinæ Majestati arte ineffabili construendum. Audistis in terris Deum, in cœlis hominem sacramento incomprehensibili collocari. Audistis inauditam ratione in uno corpore Deum hominemque misceri. Audistis fragilem nostræ carnis naturam ad portantam totam Deitatis gloriam Angelicâ exhortatione roborari.

℞. Felix namque es, sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima : * Quia ex te or-

tus est Sol iustitiæ, Vocat ergo Angelus
Christus Deus noster. Dóminam; ut Domi-

✠. Ora pro pópulo, natóris Genitricem tre-
intéveni pro Clero, pidatio déserat servitú-
intercéde pro devoto tis, quam nasci &
foemíneo sexu, fén- vocári Dóminam ipsa
tiant omnes tuum ju- sui gérminis fecit &
vámén, quicúmque cé- impetrávit autóritas.
lebrant tuam sanc- Nè tímeas, María, in-
tam commemoratió- venísti enim grátiam;
nem. Quia ex te. verum est, quia qui

Lectio VIII.

D Enique nè tanto
pónderi coeléstis
fábrica in María subtí-
lis nostri córporis aré-
na succumberet, & in
Virgine totius géneris
humáni portatúra fruc-
tum, virga ténuis fran-
gerétur, fugatúra me-
tum vox Angeli mox
præcéssit dicens: Nè
tímeas, María. Ante
causam dignitas Virgi-
nis annunciátur ex Nó-
mine; nam María He-
bræo sermóne, latínè
Dómina nuncupátur.

invenit grátiam, nescit timére: Invenísti grátiam.

R. Beátam me dí-
cent omnes generatió-
nes: * Quia fecit mihi
magna, qui potens est,
& sanctum nomen ejus.

✠. Et misericórdia
ejus à progénie in
progénies timéntibus
eum. Quia fecit. Gló-
ria Patri. Quia fecit.

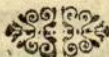
*Lectio 9. de Homil.
Dom. occur.*

*Si autem idem Offi-
cium juxta Rubric.
Breviar. Rom. trans-*

ferendum sit , nona Ad Benedictus Antiph.
Lectio sumat. eo anno Beata es , Maria ,
ex Officio B. Mariæ in quæ credidisti ; perfi-
Sabbato mensis Sep- ciëntur in te , quæ dic-
temb. ta sunt tibi à Dómino,

Ad Laudes & per alleluia.
Horas Antiph. Dum Orat. Concède, quæ-
esset Rex , &c. cum sumus, ut suprà , dein-
reliquis ut in Officio de sit com. Dom. occur.
B. Mariæ in Sabb. Ca- In secundis Vesp.
pitul. Ab initio. Hym- omnia ut in I. præter
nus O Gloriosa. V. Ant. ad Magnif. Beá-
Diffusa est grátia in tam me dicent omnes
lábiiis tuis. generatiónes , quia an-

R. Propterea bene- cillam humilem respé-
dixit te Deus in ætér- xit Deus , alleluia.
num. Com. Dom. tantum.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

IN FESTO B.V. MARIÆ DE MERCEDE
Redemptionis Captivorum,

Duplex majus.

*Omnia ut in festo B. Mariæ ad Nives, die V.
Augusti, præter hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEus, qui per Gloriosissimam Filii tui Matrem ad liberandos Christi fideles à potestate Paganorum, novâ Ecclesiâ tuam prole amplificâre dignatus es: præsta, quæsumus, ut quam piè venerâmur tanti operis institutricem, ejus pâriter méritis & intercessiône, à peccâtis omnibus & captivitate demonis liberémur. Per eundem Dóminum,

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

QUO tẽpore major feliciórque Hispaniârum pars diro Sarracenorum opprimebâtur jugo, innumerique fideles sub immâni servitute, máximo cum periculo Christiânæ fidei abjurandæ, amittendæque salutis æternæ, infelicitè detinebântur, beatissima coelorum Regina, tot tantisque benigniter occurrens malis, nímiam charitâ-

tem suam in iis redimendis ostendit. Nam Sancto Petro Nolasco pietate & opibus florenti, qui sanctis vacans meditationibus, iugiter animo recogitabat, quâ ratione tot Christianorum ærumnis sub Maurorum captivitate degentium succurri posset, ipsamet beatissima Virgo, serenâ fronte se conspiciendam dedit; & acceptissimum sibi, ac Unigenito suo Filio fore dixit, si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumbere captivos à Turcarum tyrannide liberandi. Quâ coelesti visione vir Dei recreatus, mirum est quo charitatis ardore flagrare coeperit, hoc unum servans in corde suo,

ut ipse ac instituenda ab eo Religio maximam illam charitatem sedulò exercerent, ut quisque animam suam poneret pro amicis & proximis suis.

℞. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cyprèssus in monte Sion: quasi myrrha electa: * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum & balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio V.

EA ipsâ nocte, eadem Virgo sanctissima Beato Raymundo de Pennafort, & Jacôbo Aragóniæ Regi apparuit, idipsum de Religiosis instituendis admonens, suadensque, ut opem pro constructione tanti operis ferrent. Petrus

autem statim ad Ray- Reginæ laudaverunt
mundi pedes, qui ipsi eam.

erat à sacris Confessi- y. Et sicut dies ver-
onibus, advolans, ei rem ni circumdabant eam
omnem aperuit, quem flores rosarum, & li-
etiam coelitus instruc- lia convallium. Vidé-
tum reperit, ejusque runt eam.

Lectio VI.

Die igitur decimâ
Augusti, anno
Dómini millésimo du-
centésimo decimo-oc-
tavo, Rex idem Jacó-
bus eam institutionem
jampridem ab illdem
sanctis viris concep-
tam exequi statuit,
Sodálibus quarto voto
adstrictis manendi in
pignus sub Paganorum
potestate, si pro Chris-
tianorum liberatione
opus fuerit. Quibus

R. Quæ est ista, quæ
processit sicut Sol, &
formosa tanquam Je-
rusalem : * Vidérunt
eam Filia Sion, &
beátam dixerunt, &

Rex ipse arma sua ré-
gia in pectore defer-
re concessit, & á Gre-
gório Nono illud tam
præcellentis erga pró-
ximum charitatis insti-

tutum & Religionem dem Ordini privilégia confirmári curávit. Sed páriter contulisset.

& ipse Deus per Virginem Matrem incrementum dedit, ut talis institutio celérius, ac felicius totum per orbem divulgaretur, sanctisque viris floreret, charitate ac pietate insignibus, qui eleemósynas à Christi

fidélibus colléctas in prætium Redemptionis suorum proximorum expenderent, seque ipsos interdum darent in Redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii, & institutionis, debitæ Deo & Virgini Matri referantur grátia, Sedes Apostólica hanc peculiarem Festivitatem celebrári, & Officium recitari indúlfit, cum alia ferè innúmera ei-

dem Ordini privilégia páriter contulisset. R. Ornátam monilibus Fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam Fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguentum effusum nomen tuum.

Y. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et vidéntes. Glória Patri. Unguentum.

Missa de eadem B. Maria ad Nives.
In secundis Vesp.
omnia ut in 1.

Ant. ad Magnif.
Beátam me dicent omnes generatióes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus, allelúia.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.

IN FESTO SANCTI EXUPERII
Episcopi Tolosani & Confessoris,

Duplex majus.

*Omnia de Comm. Conf. Pont. prater hac que
sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

OMnipotens sempiternus Deus, qui Beatum Exuperium Confessorem tuum atque Pontificem doctrinis ac virtutibus clarere fecisti: concede plebi tuæ, ut ejus assiduâ intercessione, particeps fiat coelestis gratiæ. Per Dominum nostrum.

*In primo Nocturno
Leet. de Script. occur.*

In secundo Nocturno.

De Epistola Sancti Hieronymi Presbyteri, ad Rusticum Monachum.

SANCTUS Exuperius Tolosæ Episcopus, viduæ Sareptensis imitator, esuriens pascit alios, & ore pallente jejuniis, fame torquetur alienâ, omnemque substantiam Christi visceribus erogavit. Nihil illo ditius, qui corpus Domini canistro vimineo, sanguine

nem portat in vitro.

Qui avaritiam ejecit è templo, qui absque funiculo & increpatione, cathedras vendentium columbas, id est, dona Sancti Spiritus, mensasque subvertit, mammonæ, & numulariorum æra dispersit, ut domus Dei, domus vocetur orationis, non latronum spelunca. Hujus è vicino sectare vestigia, & cæterorum qui virtutum illius similes sunt, quos sacerdotium & humiliores facit, & pauperes.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim mea,

De ejusdem Sancti Hierónymi Presbyteri Epístola ad Geruntiam viduam.

QUOD rari hucusque residemus, non nostri mériti, sed Dómini misericórdiæ est. Innumerábiles & ferocíssimæ Natiónes univérsas Gállias occupáverunt. Quidquid inter Alpes & Pyrenæum est, quod Oceáno & Rheno inclúditur, Quadus, Vándalus, Sármatæ, Aláni, & (ó lugénda respública) hostes Panónii vastáverunt. Etenim Assur venit cum illis. Maguntiácum nobilis quondam civitas capta atque subvérsa est, & in Ecclesiá multa hóminum millia trucidáta.

℞. Pósum adjutórium

super potentem , & exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Inveni David servum meum , oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

VAngiones longâ obsidione deléti, Rhemórum urbs præpotens , Ambiáni , Atrebatæ , extremique hominum Morini, Tornacus , Nemètes , Argentoratus translâti in Germaniam. Aquitaniæ , Novémque populórum , Lugdunénsis & Narbonénsis provinciæ , præter paucas urbes populata sunt omnia : quas & ipsas foris gladius , intus vastat fames. Non pos-

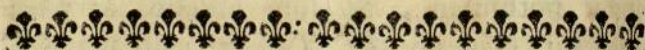
sum absque lacrymis Tolosæ facere mentionem , quæ ut hucusque non rueret , Sancti Episcopi Exuperii mérita præstitérunt.

Ÿ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est , & omnis terra doctrinâ ejus repléta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populórum.

Ÿ. Iste est qui contempsit vitam mundi , & pervénit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Glória Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno
Hom. in Evang. Homo peregrinè , de Comuni.

In Missa quæ est ,
Statuit , dicitur , Credo.

DOMINICA I. OCTOBRIIS.

IN FESTO SANCTISSIMI
Rosarii Beatae Mariae Virginis,

Duplex majus.

*Omnia ut in festo B. Mariae ad Nives die V.
Augusti, prater haec quae sequuntur.*

Ant. ad Magnificat.
Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove debiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto foemineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Solemnitatem.

ORATIO.

Solemnitatem Rosarii Beatissimae Virginis Mariae Genetricis tuae celebrantes, quaesumus, omnipoten-

tens Deus, benigno favore prosequere, quatenus ita ipsius sacra mysteria contemplémur in terris, ut post hujus vitae cursum, eorum fructus percipere mereámur in coelis. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

Fit com. Dom. occur.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Sermon. 18. de Sanc-

tis, qui est 22. de myrrha electa : * Dedi
Annunc. Dominica. suavitatem odoris.

Lectio IV.

Adest nobis, Dilectissimi, optatus dies beatæ ac venerabilis semper Virginis Mariæ : ideo cum summa exultatione gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata Solemnitate. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum lilium convallium, per cuius partum mutatur natura protoplastorum, deletur & culpa. Precisum est in ea illud Hevæ infelicitatis elógium, quo dicitur : in dolore paries filios tuos ; quia ista in lætitia Dóminum péperit.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypréssus in monte Sion : quasi

✠. Et sicut cinnamomum & balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

HEva enim luxit ; ista exultavit : Heva lácrymas, Maria gáudium in ventre portavit ; quia illa peccatórem, ista édidit innocentem. Mater géneris nostri poenam intulit mundo, Génitrix Dómini nostri salutem intulit mundo : Auctrix peccati Heva, auctrix mériti Maria. Heva occidendo obfuit, Maria vivificando profuit. Illa percussit, ista sanavit. Pro inobedientia enim obedientia commutatur, fides pro perfidia compensatur.

R. Quæ est ista quæ processit sicut Sol, &

formosa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiae Sion, & beatam dixerunt, & Reginae laudaverunt eam.

Ÿ. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Vidérunt eam.

Lectio VI.

P Laudat nunc organis Maria, & inter veloces articulos tympana Puérperae concrepent. Concinnant latantes chori, & alternantibus modulis dulcisona carmina misceantur. Audite igitur quemadmodum tympanistria nostra cantaverit. Ait enim: Magnificat anima mea Dominum: & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancillae suae: ec-

ce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igitur invalescentis errati miraculum novi partus evicit, & Hevae placentum Mariae cantus exclusit.

R. Ornatae monilibus filiam Jerúsalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

Ÿ. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Glória Patri. Unguentum.

Nona Lectio legitur de Homil. Dom. occurr. & fit com. ejusd. in Laud. & Missa, quae est de eadem B. Maria ad

*Nives, cum orat. pro-
pr. & in Praef. dicit. Et
te in Solemnitate, cum
Evang. Dom. in fine.
In secundis Vesp.
omnia ut in primis.*

*Ant. ad Magnificat.
Beátam me dicent om-
nes generatiónes, quia
ancillam humilem res-
pexit Deus, alleluia.
Fit com. Dominice.*

DIE X. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTI FRANCISCI
Borgie Confessoris,

Semiduplex.

*Omnia de Communi Confessoris non Pontif.
præter hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

D Omine Jesu-
Christe, veræ
humilitatis & exem-
plar & præmium:
quæsumus, ut sicut
Beátum Franciscum in
terréni honóris con-
témptu imitatorem tui
gloriosum effecisti; ita
nos ejusdem imitatio-
nis gloriæ tribuas esse

consórtes. Qui vivis
& regnas.

In primo Nocturno.

Lect. de script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

F Ranciscus Gán-
diæ Dux Quartus,
Joánnâ Aragóniâ Fer-
dinándi Cathólici nep-
te génitus, post pue-
rilem ætatem inter

domésticos mirâ innocentia & pietate transactam in Aula primum Caroli Quinti Cæsaris, mox in Catalauniae administratione admirabilior fuit Christianae virtutis & vitae austerioris exemplis. Ad Granatense sepulchrum Isabellam Imperatricem cum detulisset, in ejus vultu foedè commutato, mortalium omnium caducitatem relegens, voto se astinxit, rebus omnibus, cum primum liceret, abjectis, Regum Regi unice inserviendi. Indè tantum virtutis incrementum fecit, ut inter negotiorum turbas, religiosae perfectionis simillimam imaginem referens, Miraculum Principum appellaretur.

R. Honèstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

MOrtuâ Eleonórâ de Castro conjugé, ingressus est Societatem Jesu, ut in ea latéret securius, & praeclúderet dignitatibus áditum, interpósitâ voti religione: dignus quem & viri principes complures in amplectendo severiori instituto fuerint secuti, & Carolus Quintus ipse in abdicando Imperio hortatórem aut sibi ducem extitisse non diffiteretur. In eo

arctioris

arctioris vitæ studio ,
 Franciscus jejuniis ,
 catenis ferreis , asper-
 rimo cilicio , cruentis
 longisque verberatio-
 nibus , somno brevissi-
 mo , corpus ad extrê-
 mam usque maciem re-
 degit ; nullis præterea
 parcens laboribus ad
 suam victoriam , &
 ad salutem animarum .
 Tot itaque instructus
 virtutibus , à Sancto
 Ignatio primùm Gene-
 ralis Commissarius in
 Hispaniis , nec multò
 post Præpositus Gene-
 ralis Tertius à Socie-
 tate universa , licet in-
 vitus , eligitur . Quo
 in mûnere Principibus
 ac Summis Pontifici-
 bus prudentiâ ac mo-
 rum sanctitate appri-
 mè charus , præter
 complura vel cõdita ,
 vel aucta ubique do-
 micilia , Socios in reg-

num Poloniæ , in Insu-
 las Océani , in Mexi-
 canam & Peruânâ
 provincias invexit :
 missis quoque in alias
 regiones Apostolicis
 Viris , qui prædicati-
 one , sudoribus , san-
 guine , Fidem Catho-
 licam Românâ pro-
 pagarunt .

R. Amavit eum Dó-
 minus , & ornávit
 eum : stolam gloriæ
 induit eum : * Et ad
 portas paradísi coroná-
 vit eum .

Y. Induit eum Dó-
 minus lorícâ fidei , &
 ornávit eum . Et ad .

Lectio VI.

DE se ita demissè
 sentiēbat , ut pec-
 catóris nomen sibi pró-
 prium faceret . Româ-
 nam pûrpuram , à
 Summis Pontificibus
 sæpiùs oblâtam , in-
 victâ humilitátis cons-

tantiâ recusâvit. Ver-
rere sordes, emendicâ-
re victum ostiâtim,
ægris ministrare in no-
socomiis, mundi ac
sui contempтор in de-
liciis habuit. Singu-
lis diâbus multas con-
tinenter horas, fre-
quenter octo, quando-
que decem, dabat cœ-
lestium contemplatiô-
ni. Cënties quotidie
de genu Deum adorâ-
bat. Nunquam à sa-
crificando abstînuit:
prodebâtque sese divi-
nus quo æstuâbat ar-
dor, ejus vultu sacram
Hóstiâ offerentis aut
concionantis interdum
radiante; Sanctissimum
Christi Corpus in Eu-
charistia latens, ubi as-
servaretur, instinctu
cœlesti sentiebat. Car-
dinâli Alexandrino ad
conjungendos contra
Turcam Christianos

Principes Legâto co-
mes additus à Beâto
Pio Quinto, arduum
iter, fractis jam pe-
ne viribus, suscepit ex
obediëntia, in qua &
vitæ cursum Romæ,
ut optârat, feliciter
consummâvit, anno
ætatis suæ sexagésimo
secundo, salutis verò
millésimo quingentési-
mo septuagésimo se-
cundo. A Sancta The-
résia, quæ ejus utebâ-
tur consiliis, Vir Sanctus;
à Gregório Décimo-
tértio Fidélis Ad-
ministrer appellatus:
demum à Clemente
Décimo pluribus mag-
nisque clarus miracu-
lis, in Sanctórum nú-
merum adscriptus.

R. Iste homo perfê-
cit ómnia quæ locu-
tus est ei Deus, & di-
xit ad eum: ingredere
in réquiem meam: *

Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno ;
Homil. in Evang. Ec-
 v. Iste est qui contempsit vitam mundi , ce nos reliquimus omnia , *ut in Commun.*
 & pervénit ad coeléstia regna. Quia te vidi. *Abbat.*

DIE XIII. OCTOBRIIS.

IN FESTO SANCTI EDUARDI
 Regis Angliæ, Confessoris,

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

DEus , qui Beatum Regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloriâ coronasti : fac nos , quæsumus , ita eum venerari in terris , ut cum eo regnare possimus in coelis. Per Dóminum.

In primo Nocturno,
Lect. de Scriptura occur.
In secundo Nocturno.

Lectio IV.

EDuárdus cognomento Confessor; nepos Sancti Eduárdi Regis & Mátyris, Anglo-Saxonum Regum ultimus, quem futurum regem Bri-

tuáldo viro sanctissimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit , decénis à Danis Angliam vastántibus quæsitus ad necem , exuláre cógitur apud Avúnculum Normániæ Ducem , ubi in médiis vitiorum illécebris talem se exhibuit integritáte vitæ morúmque innocéntiâ , ut ómnibus admiratióni esset. Elúxit in eo , vel tum , mira píetas in Deum ac res divínas ; fuitque ingénio mitíssimó , atque ab omni dominándi cupiditate aliéno , cuius ea vox fertur , mal-le se Regno carére , quod sine cæde & sanguine obtinéri non possit.

&. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimi-

cis, & à seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem æternam.

ix. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio V.

EXtinctis mox Tyránnis , qui fratribus suis vitam & Regnum eripuerant , revocátur in pátriam , ubi summis ómnium votis & gratulatióne Regno potitus , ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit , à sacris exórsus , ac Divórum Templis , quorum ália à fundaméntis eréxit , ália refécit , auxítque redditibus ac privilégiis , in eam curam potíssimùm inténtus , ut refflorésceret collápsa Religio, Ab aulæ Pro-

Lectio VI.

céribus compúlsum ad nuptias, constans est assertio Scriptórum, cum Virgine sponsa virginitatem in matrimonio servasse. Tantis in eo fuit in Christum amor & fides, ut illum aliquando inter Missarum solémnia videre meruerit blando vultu & divinâ luce fulgentem. Ob profusam charitatem, orphanórum & egenórum pater passim dicebatur, nunquam lætior, quam cum Régios thesauros exhausisset in pauperes.

℞. Amávit eum, Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Prophétia dono illústris, de Angliæ futuro statu multa coelitus prævidit, & illud imprimis memorabile, quòd Suvéyni Danórum Regis in mare demérsi mortem, dum Angliam invadendi ánimo classem cécenderet, eodem quo accidit momento, divinitus intelléxit. Joán- nem Evangelístam mirificè coluit, nihil cuiquam, quod ejus nómine peteretur, negare solitus. Cui olim, sub lácera veste, suo nómine stipem rogánti, cum nummi deessent, detráctum ex digito ánnulum porréxit, quem Divus non ita post multò Eduárdo remísit, unâ cum núntio secutúre mortis; quare Rex, in-

dictis pro se precibus ,
 ipso ab Evangelista
 predicto die , piissime
 obiit , Nonis videlicet
 Januarii , anno salutis
 millesimo sexagesimo
 sexto , quem sequenti
 saeculo , Alexander
 Papa Tertius , miraculis
 clarum , Sanctorum
 fastis adscripsit. At
 ejus memoriam Inno-
 centius Undecimus of-
 ficio publico per uni-
 versam Ecclesiam eo
 die celebrari precepit,
 quo annis ab obitu sex
 & triginta translatum
 ejus corpus , incorrup-
 tum , & suavem spi-

rans odorem repertum
 est.

R. Iste homo perfe-
 cit omnia quae locu-
 tus est ei Deus , & di-
 xit ad eum : ingredi-
 re in requiem meam : *
 Quia te vidi justum co-
 ram me ex omnibus
 gentibus.

Y. Iste est qui con-
 tempnit vitam mundi ,
 & pervenit ad coelestia
 regna. Quia te.
 Gloria Patri. Quia te.

*In tertio Nocturno,
 Homilia in Evangel.
 Sint lumbi , &c. de
 Comm.*

DIE XVI. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTI BERTRANDI
Episcopi & Confessoris,

Duplex.

*Omnia de Communi Conf. Pontif. prater hæc
quæ sequuntur.*

ORATIO.

DA, quæsumus, Vascónibus Athónem
omnipotens Deus, Raymúndem, matrem
ut Beáti Bertrándi Con- verò filiam Guillelmi
fessoris tui atque Pon- Cómitis Tolosáni. Na-
tificis veneránda so- tus est apud Ictium
lémnitas, & devoti- Castrum, quod Jor-
nem nobis aúgeat & dánis Insula in præsens
salutem. Per Dómi- vocátur. Licèt à pue-
num nostrum. rítia virtútis aman-
tissimus fuerit, militiæ

*In primo Nocturno,
Lect. de Script. occur.
In secundo Nocturno.*

Lectio IV.

Betrándus Con- Vascónibus Athónem
venárum Epíscopus, matrem Raymúndem, Guillelmi
parrem hábuit Cómitis Tolosáni. Na-
nobilissimum virum in tus est apud Ictium
procul amandáret. Suis Castrum, quod Jor-
dánis Insula in præsens
vocátur. Licèt à pue-
rítia virtútis aman-
tissimus fuerit, militiæ

ópibus egenórum inó-
piam sublevábat , in
álios satis liberális. His
artibus nobílium igno-
biliúmque grátiam sibi
conciliábat.

R. Invéni David
servum meum , óleo
sancto meo unxi eum : *
Manus enim mea au-
xiliábitur ei.

Ÿ. Nihil proficiet ini-
micus in eo , & filius
iniquitátis non nocé-
bit ei. Manus enim.

Lectio V.

IN tanta bonórum
& honórum , qui-
bus in sæculo gaudé-
bat , affluéntia , cum
transgredi posset , non
est transgressus. Imò
Beárum Mártinum imi-
tátus , cingulum mili-
táre abjécit , militiæ
pertæsus. Quare quæ
surtum sunt quæsitú-
rus, Ecclesiæ Tolosánæ
Canonicórum regulá-

rium cœtui religiósó
se adjúnxit ; in quo
pietáti , prudéntiæ , si-
léntio , & discipli-
næ Religiósæ sédulam
óperam navávit. Cha-
ritáte & humilitáte
cunctórum ánimos &
benevoléntiam sibi de-
vinciébat. Archidiá-
coni Tolosáni gradu
insignítus , tam strénuè
hujus dignitátis partes
obívit , ut Convená-
rum Epíscopo mórtuo ,
unum Bertrándum sibi
postuláret in Antísti-
tem univérsus Conve-
nárum Clerus.

R. Pósi adjutórium
super poténtem , &
exaltávi eléctum de
plebe mea : * Manus
enim mea auxiliábitur
ei.

Ÿ. Invéni David ser-
vum meum , óleo sanc-
to meo unxi eum. Ma-
nus enim.

Lectio VI.

Sic Convenarum
Præful renunciatus,
à Guiliélmo Aufcitano
Archiepiscopo Avunculo suo,
in Divæ Mariæ Aufcitane
Templo, charactèrem
& insignia consecra-
tionis accepit. Inde
ad gregem suum cum
se recepisset, Cathedra-
le Templum clau-
stro cingi curavit. Ca-
nonicorum Sancti Au-
gustini regulam pro-
ficientium coetum in eo
coegit: Clero & pó-
pulo vitæ exem-
plo præluceære stúduit.
Dioecésim, Paroecias
singulas adeundo, vi-
gilantissimus obívit.
Quod officii genus,
cùm jam senex, sédu-
lus tamen urgéret, in
febrim lapsus, ad Ec-
clésiám Cathedralem

deferri voluit. Ibi cum
Deo & Deiparæ Vir-
gini animam commen-
dasset, suosque ponti-
ficiâ benedictione mu-
nivisset, sanctitate cla-
rus diem clausit extré-
mum.

℞. Iste est qui ante
Deum magnas virtutes
operatus est, & omnis
terra doctrinâ ejus re-
pléta est: * Ipse in-
tercedat pro peccatis
omnium populorum.

℣. Iste est qui con-
témpnit vitam mundi,
& pervénit ad coelés-
tia regna. Ipse inter-
cedat. Glória Patri.
Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.
Homil. in Evang. Ho-
mo peregré, de Com-
mun. Conf. Pontif.

Missa, Státuit, de
Comm.

DIE XVII. OCTOBRI.

IN FESTO SANCTÆ HEDUVIGIS

Reginæ Poloniae, Viduæ,

Semiduplex.

*Omnia de Commun. nec Virg. nec Mart. præter
hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

DEus, qui Be-
atam Heduvigem
à sæculi pompa, ad
humilem tuæ Crucis
sequelam toto corde
transire docuisti: con-
cede ut ejus meritis &
exemplo discamus pe-
rituras mundi calcare
delicias, & in amplé-
xu tuæ Crucis omnia
nobis adversantia su-
perare. Qui vivis &
regnas.

HEduvígis Régis
clara natalibus,
innocentiâ tamen vitæ
longè clârior, Sanctæ
Elisabeth Filix Regis
Hungariæ matertera,
Bertoldi & Agnétis
Moraviæ Marchionum
Filia, animi ab ineün-
te ætate moderatiõnem
protulit; adhuc enim
puellula puerilibus ab-
stinuit; & duodennis
Henrico Poloniæ Du-
ci à parentibus nuptui
tradita, thalami fide
sanctè servatâ, prolema

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

indè fuscèptam in Dei timóre erudivit. Ut autem commodiùs Deo vacàret, ex pari voto & consénsu unánimi ad separatióem thori virum induxit; quo defuncto, ipsa in Monastério Trebicénsi, Deo, quem assíduis precibus exoràverat, inspirante, Cisterciensem devóra sumpsit hábitum; in eoque contemplatióni inténta, Divinis Officiis & Missarum solénniis à Solis ortu ad meridiem usque assídua assístens, antiquum humáni generis hostem fortis contempsit.

✠. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

✠. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, intén-

de, próspere procède, & regna. Et dedúcet te.

Lectio V.

Sæculi autem commércia, nisi divína, vel animarum salutem attingerent, audire vel loqui non sustinuit: prudentiâ in agendis sic emicuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in ordine: comis alióqui, & mansuéta in próximum. Grandem autem de se triumphum jejuniis, & vigiliis, vestimque asperitate austerâ carnem máce-rans, repórtavit. Hinc sublimióribus florens virtutibus Christiánis, consiliórum gravitate, animique candóre & quiéte, in eximium Religiosæ pietátis evásit exéplar. Omnibus se ultrò subjicere,

E e ij

atque viliora præ cæ-
teris Monialibus alacriter munia subire ; pauperibus etiam flexo genu ministrare , leproforum pedes abluerre & osculari , ipsi familiare erat ; neque illorum ulcera sanie manantia sui victrix abhorrui.

R. Dilexisti justitiam , & odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus , Deus tuus oleo lætitiæ.

V. Propter veritatem , & mansuetudinem , & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

Mira fuit ejus patientia animique constantia ; præcipue verò in morte Henrici Ducis Silésiæ , sui quem maternè diligebat filii , in bello à Tartaris cæsi enituit :

potius enim grátias Deo , quàm filio lacrymas reddidit. Miraculorum denique glóriâ percrebuit : puerum enim demersum , & molendini rotis allisum , & prorsus atritum , invocata vitæ restituit , aliæque prestatit , ut ritè iis Clemens Quartus probatis , Sanctorum numero eam adscripserit , ejusque festum in Poloniâ , ubi præcipuâ veneratione uti Patrona colitur , die decimâ - quintâ Octobris celebrari concesserit ; quod deinde ut decimâ - septimâ in tota Ecclesiâ fieret , Innocentius Undecimus ampliavit.

R. Fallax grátia , & vana est pulchritudo : * Mulier timens Deum , ipsa laudabitur.

Ÿ. Date ei de fructu *In tertio Nocturno.*
 manuum suarum, & *Homil. in Evangel.*
 laudent eam in portis *Simile est regnum coe-*
 operam ejus. Mulier ti- *lorum thesauro, de*
 mens. Gloria Patri. *Comm.*
 Mulier timens.

DIE XXI. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTARUM URSULÆ
 & Sociarum, Virginum & Martyrum.

Semiduplex in Diocesi Tolosana.

Omnia de Commun. Virg. & Mart. præter
 hæc quæ sequuntur.

In utrisq. Vesp. ad
 Magnif. & in Laud.
 ad Benedict. ant.

Prudentes Virgines,
 aptate vestras lâmpa-
 des; ecce sponsus ve-
 nit, exite obviam ei.

Ÿ. Adducuntur Re-
 gi Virgines post eam.

R. Proximæ ejus af-
 ferentur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsu-
 mus, Dómine
 Deus noster, sanctá-
 rum Virginum & Már-
 tyrum tuarum, Ursu-
 læ & Sociarum ejus,
 palmas incessábili de-
 votióne vanerári; ut
 quas dignâ mente non
 póssumus celebráre,
 humilibus saltém fre-

quentemus obsequiis.
Per Dominum.

*Fit com. s. Hilario-
nis Abbat.*

*In primo Nocturno,
Lect. de script. occur.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

GRATIÃO Impera-
tore, Flavius Cle-
mens Máximus, Ro-
máni exercitûs in Bri-
tannia Dux, arreptâ
tyrânnide, Imperátor
à militibus acclamatur.
Inde cópias in Gállias
transmítens, ab in-
fênsis Gratião legiô-
nibus excéptus, Im-
périum sibi corróbo-
rat. Cumque Armo-
ricórum úberem regiô-
nem, ejéctis antiquis
habitatoribus, Britân-
nicis militibus, quos
secum dúxerat, divisís-
set: quò, novas colô-
nias propagáret in pòs-
teros, Connáni Bri-

tannici Réguli, quem
Britannórum ducem
habébat in exercitu,
consílio, missâ lega-
tione in Británniam,
singulis militibus no-
vis colónis, singulas
vírgines conjúgio foe-
derandas póstulat.

R. Propter veritá-
tem, & mansuetúdi-
nem, & justítiam: *
Et dedúcet te mirabí-
liter dextera tua.

Y. Spécie tuâ & pul-
chritúdine tuâ, intén-
dé, prósperè procéde,
& regna. Et dedúcet
te.

Lectio V.

HAUD vísa Britân-
niæ Régulis ab-
súrda petítio: unde in
grátiam novi Impera-
tórís, & quòd filias
suas nonnisi gentilibus
suis, úisque donátis no-
vâ Provinciâ prædivíti-
bus honestíssimè col-

locandas scirent, pro militibus delictæ sunt Virgines, quarum Princeps erat Ursula Dionoci Cornubiæ Regis filia, desponsata Connanno Duci Britannorum militum in exercitu Máximi. Cunctæ igitur Londini collectæ, impositæ sunt invitæ navigiis. Solvèntes nautæ dum Armoricorum regionem cogitant, à sæva procella in Germanicum littus projiciuntur.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

Y. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunno-

rum copias, quas à Gratiâno Imperatore adversus Máximum evocatas ferunt. Nacti igitur Bárbari præclaras illas Virgines, impotenti libidinis æstu furèntes in eas irruunt. Sed cum hortante Ursulâ mortem potius oppetere quam virginei pudoris jacturam pati, invicto animi vigore decrevissent, Hunni in rabiem immanitatis conversi, ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super comitum suarum, velut coeléstium margaritarum pretiosum acervum, gloriósa víctima procumbens, purpurâ pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot Virginum exercitum, géminis, nempe Virginitatis & Martyrii

laureis insignem ducens, cœlum victrix intravit. Quarum corpora Colonienses summo honore condiderunt: earumque illustrem agônem Christiānus orbis florēti semper memoriā celebrat.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in læticia & exultatione.

Ÿ. Spécie tuâ & pulchritudine tuâ, intēde, prospère procéde

& regna. Afferentur tibi. Glória Patri. Afferentur tibi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, 9. Lect. s. Hilarionis, ex duabus fiat una. In Laud. com. s. Hilar.

Missa, Loquébar, de Com. Virg. & Mart. cum Epistola, De Virginibus præceptum, & orationibus propriis.

DIE III. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI PAPULI
Martyris ,

Semiduplex.

*Omnia de Communi unius Martyris , præter
hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

PRæsta, quæsumus,
omnipotens Deus,
ut qui Beati Pápuli
Mátyris tui natalícia
cólimus, intercessióne
ejus, in tui nóminis
amóre roborémur. Per
Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

PApulus adolés-
cens Antioché-
nus, cum Sancto Sa-
turníno primo Tolosa-
nórum Epíscopo Ro-

mâ proféctus, Toló-
sam civitátem ire có-
gitans, Carcassónæ à
Carcassonénsi júdice
Ruffino, in cárcerem
ambo conjécti, ope
diviná ex illo liberári,
Tolósam tandem per-
venérunt. Illic cùm
plúrimos Evangélii fa-
ce collustrássent, Sa-
turnínus Hispánias pe-
titúrus à Pápulo dis-
césit, Tolosanúmque
gregem ipsi commen-
dávít. Dum autem per
biénnum in illis oris
moram facit Saturní-

F f

nus, strénuam óperam
Pápus, tum Tolósæ,
tum vicinis in locis
amplificádo Christi
gregi navávit.

R. Honéstum fecit
illum Dóminus, &
custodívit eum ab ini-
mícis, & à seductóri-
bus tutávit illum : *
Et dedit illi claritátem
æternam.

Y. Descenditque cum
illo in foveam, & in
vinculis non dereliquit
eum. Et dedit.

Lectio V.

QUámobrem dum
amplificándæ fi-
dei Christiánæ impén-
sius incumberet, à
Gentilibus compre-
hensus, contumeliis-
que ac suppliciis váriis
affectus, abscissióne cá-
pitis martyrium com-
plévit, eo in loco,
qui postea ipsius Sanc-
ti Páuli nomen reti-

nuit. Caput abscíssum
mánibus sublátum, ad
vicinum fontem, An-
gelo duce, Martyr dé-
tulit. Ibi vestigia gé-
num ac mánuum,
quibus incumbébat,
cápite truncándus, lá-
pidi impréssa reman-
sisse dicuntur.

R. Desidérium ani-
mæ ejus tribuísti ei,
Dómine : * Et volun-
tate libiõrum ejus non
fraudaísti eum.

Y. Quóniam præve-
nisti eum in benedic-
tiónibus dulcédinis :
posuísti in cápite ejus
corónam de lápide
pretiósó. Et voluntá-
te.

Lectio VI.

AD sepúlchrum
Páuli cum in-
dique numerósa hómi-
num multitúdo conve-
niret, propter vária,
quæ illic edebatur

miracula , Templum
ingens excitatum fuit ,
atque in eo Páuli ca-
put asservatum , reli-
quo corpore Tolóam
translato ; quod con-
ditum in marmóreo tú-
mulo diu jácuit apud
ædem Sancti Saturni-
ni , donec ex eo mul-
tis post annis , unà
cum corpóribus Sanc-
tórum Antístitum To-
losonórum Honorati ,
Sílvi , Hilárii invén-
tum est. Tantum ve-
rò honóris tanti Már-
tyris monuménto há-
bitum est à pósteris ,
ut non modò præclá-
rá basilicâ , sed & am-
plíssimo Coenóbio ho-
nestatum sit , quod ad
Episcopátus fastigium ,

Joánes Vigésimus-se-
cúndus Póntifex Má-
ximus póstmodum eve-
xit.

℞. Stola jucundita-
tis induit eum Dómi-
nus : * Et coronam
pulchritudinis pósuit
super caput ejus.

℣. Cibavit illum
Dóminus pane vitæ &
intelléctus : & aquâ
sapientiæ salutáris po-
tavit illum. Et coró-
nam. Glória Patri. Et
coronam.

In tertio Nocturno ;
Hom. in Evangelium ,
Si quis venit ad me ,
de Comm. unius Mart.

Missa , In virtute ,
cum eod. Evang. Si
quis venit.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI DIDACI
Confessoris,

Semiduplex.

*Omnia de Comm. Confessoris non Pont. prater
hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

OMnipotens sem-
piternæ Deus,
qui dispositione mirá-
bili infirma mundi éli-
gis, ut fórtia quæque
confundas, concède
propitius humilitati
nostræ, ut piis Beati
Didaci Confessoris tui
précibus ad perennem
in coelis glóriam subli-
mári mereámur. Per
Dóminum, &c.

*In primo Nocturno,
Lect. de script. occurr.
In secundo Nocturno.*

DIdacus Hispánus,
ex Oppido Sanc-
ti Nicolái de Portu,
Diœcesis Hispalénsis,
ab ineunte ætate, pii
sub Sacerdotis disci-
plinâ, sanctiôris vitæ,
solitaria in Ecclesiâ,
tyrocinium exércuit.
Deinde ut firmiùs Deo
se conjungeret, in
Convéntu de Arizzá-
fa Fratrum Minórum,
quos Observantes vo-
cant, Sancti Francís-
ci Régulam in statu
laicali professus est.

Magnâ ibi alacritate fuit, multa perpessus, humilis obediëntiæ, martyrii æstuans desiderio, plures infidèles & regulâris observantiæ jugum subiens, verbo & exemplo ad contemplationi imprimis deditus, mirâ Dei luce perfundebatur, adeo ut de rebus coeléstibus, litterarum experts, mirandum in modum, & planè divinitus loqueretur.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam.

℣. Iustum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio V.

CAnáriis in Insulis, ubi Fratribus sui Ordinis præ-

fides, & grátia curationum in eo elúxit, cum lámpadis, quæ collucebat ante imaginem Beatíssimæ Dei Genitrícis, quam summâ devotiône colébat, óleo ægros inungens, signo Crucis impresso,

multorum morbos mirabiliter sanaverit.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum

℣. Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. * Et ad portas paradisi.

Lectio VI.

Demum Compluti finem sibi vitæ adesse intelligens, lacerat & obsoletat indutus tunicam, conjecit in Crucem oculis, singulari devotione illis verbis ex sacro hymno pronuntiatis ; Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera, quæ fuisti digna portare Regem coelorum, & Dominum ; animam Deo reddidit, pridie Idus

Novembris, anno Domini supra millesimum quadringentesimo sexagesimo tertio. Ejus corpus cum mentes non paucos, ut pio confluentium desiderio fieret satis, insensibile mansisset, quasi jam incorruptionem induerit, odorem suavissimum afflavit. Illum multis & illustribus miraculis clarum Sixtus Quintus Pontifex Maximus, Sanctorum numero adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum : Ingrederere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad coelestia

SAINTE ELISABETH.

Celui qui assiste les pauvres, ne manquera jamais de rien.

Proverbe. 24.

a Paris Chez Clignet rue S. Jacques

regna. Quia te vidi. *Homil. in Evangel.*
 Glória Patri. Quia Nolite timere, pusillus
 te. grex, *de Com. Conf.*
In tertio Nocturno, non Pontif.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ ELIZABETH
Vidua,

Duplex.

*Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. præter
 hæc quæ sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

TUorum corda fi-
 delium, Deus mi-
 serator, illustra, &
 Beata Elizabeth præ-
 cibus gloriosis, fac nos
 prospera mundi despi-
 cere, & coelesti sem-
 per consolatione gau-
 dere. Per Dominum
 nostrum, &c.

*In primo Nocturno,
 Lect. de Script. occur.
 In secundo Nocturno.*

ELizabeth Andréæ
 Regis Hungariæ
 filia, ab infantiâ Deum
 timere coepit, & cre-
 cens ætate, crevit
 etiam pietate. Ludo-
 vico Lantgravio Häs-
 sæ & Thuringiæ in-
 conjugem copulata,
 non minori curâ, quæ
 Dei, quam quæ viri
 sui erant, exequébatur;
 surgens enim

nocturno tempore ,
orationi diu incumbē-
bat , ac variis miseri-
cordiæ officiis dēdita ,
viduis , pupillis , ægrō-
tis , egētibz sēdulō
inserviēbat , gravique
fame urgēte , domūs
suæ frumēta liberā-
liter erogābat. Lepro-
sos hospitio suscipiens ,
manus eōrum & pedes
osculabātur. Curān-
dis autem & alēdis
paupēribz insigne Xe-
nodōchium construxit.

℞. Propter veritatem ,
& mansuetudinem , &
justitiam : * Et dedū-
cet te mirabiliter dēx-
tera tua.

℣. Spēcie tuā & pul-
chritudine tuā , intēn-
de , prōsperē procéde ,
& regna. Et dedūcet.

Lectio V.

DEsūcto cōnju-
ge , ut Deo li-
berius serviret , depō-

fitis omnibus sēcularis
glōriæ indumentis , vi-
li tunicā indūta est ,
atque Ordinem Poeni-
tētiū Sancti Fran-
cisci ingressa , patiē-
tiæ & humilitātis vir-
tute maxime enituit.
Nam bonis omnibus
exūta , à propriis ædi-
bus ejēcta , ab omnibus
derelicta , contumē-
lias , irrisiōnes , obtrec-
tatiōnes invictō animo
tolerāvit , adeō ut sum-
mōperē gauderet se
talia pro Deo pati. Ad
infima quæque minis-
teria erga pauperes &
ægrōtos se abiciens ,
eis necessaria procurā-
bat , solis olēribz &
leguminibus pro suo
victu contenta.

℞. Dilexisti justitiam ,
& odisti iniquitatem :
* Propterea unxit te
Deus , Deus tuus oleo
lætitiæ.

℣. Propter

Ÿ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

Cum verò in his aliisque plurimis sanctis operibus vitam religiosissime transgisset, finis tandem suæ peregrinationis advenit, quem domesticis suis antè prædixit. Cumque defixis in cælum oculis divinæ contemplationi vacaret, à Deo mirabiliter recreata, sacramentis refecta, obdormivit in Domino. Statimque plurima ad ejus tūmu-

lum miracula patrata sunt: Quibus auditis, & ritè probatis, Gregorius Nonus Sanctorum numero eam adscripsit.

R. Fallax grátia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

Ÿ. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in pottis ópera ejus. Mulier. Glória Patri. Mulier.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile est regnum cœlorum thesauro, de Comm.

DIE XX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI FELICIS
Valesii Confessoris,

Duplex.

*Omnia de Commun. Conf. non Pont. præter hæc
quæ sequuntur.*

ORATIO.

Lectio IV.

DEus, qui Beatum
Felicem confes-
sorem tuum ex eremo
ad munus redimendi
Captivos coelitus vo-
care dignatus es: præ-
sta, quæsumus, ut per
gratiam tuam ex pec-
catorum nostrorum
captivitate, ejus in-
tercessione liberati, ad
coelestem Patriam per-
ducamur. Per Domi-
num nostrum.

*Lect. primi Nocturn.
de Script. occurr.*

In secundo Nocturno.

Felix, Hugo antea
dictus, ex regali
Valesiorum Familia or-
tus in Gallia, ab ineun-
te ætate, non levia de-
dit futuræ sanctitatis
indicia, præsertim mi-
sericordiæ erga paupe-
res; nam adhuc in-
fantulus manu propriâ,
ac si grandior esset, &
judicii maturitate pol-
lèret, nummos egenis
distribuit. Jam gran-
diusculus, solèbat ex
appòsitis in mensa dà-
pibus ad ipsos mittere,

& fermè eo quod sapidius erat, obsonio pauperculos pueros recreabat. Adolèscens non semel vèstibus se spoliàvit, ut inopes cooperiret. Ab Avunculo Theobáldo Campaniæ & Blésii Cómite vitam reo mortis impetrávit, prædicens hunc infamem hætenus sicarium, mox sanctissimis præditum moribus evasurum. Veridicum testimónium monstrávit événtus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Post exáctam laudabiliter adolescèntiam, cœpit ex cœléstis contemplationis studio solitudinem cogitare: prius tamen vóluit sacris initiári, ut omnem Regni, à cujus successióne, jure Legis Sálicæ, non longè distabat, spem sibi præcideret. Sacerdos factus, & primâ Missâ devotissimè celebratâ, non multò post in erémum secéssit, ubi summâ abstinentiâ victitans, cœléstium charismatum abundantiâ pascebatur. Ibí cum Sancto Joánnè de Matha Parisiensi Doctóre, à quo ex divína inspiratióne quæsitus & invéntus fuerat, per aliquot annos, sanctissimè vixit, donec ambo per Angelum à

Deo mōniti , Romam petiérunt , speciālem à Summo Pontífice vivēdi régulam impetratūri. Factā igitur Innocéntio Papæ tertiō inter Missarum solēnnia revelatiōe Religionis & Institūi de redimēdis Captivis, ab ipso Pontífice, simul cum Sócio, candidis vēstibus, bicolōri Cruce signātis induitur, ad eam formam, quā Angelus indūtus apparuit, & insuper vóluit Póntifex, ut nova Religio, juxta triplicem colorem, quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decoraretur.

R. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum; stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas Paradisi coronávit eum.

Y. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Leção VI.

Regulā propriā ex Summi Pontíficis Innocéntii confirmatiōe accēptā, in Dioecesi Meldénsi, apud locum qui Cervus-FrígíduS dicitur, primum Ordinis paulò ante à se & Sócio extructum Coenóbium ampliávit, ubi Religiosam observántiam, & redemptionis institutum miríficè coluit, ac inde per Alúmnos in álias Provinciās diligentíssimè propagávit. Illústrem hic à Beáta Vírgine Mátre favórem accēpit; dormiéntibus síquidem cunctis Frátribus, & ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis

Deiparæ mediâ nocte anno post Christum recitandas , Deo sic natum ducentésimo duodécimo suprà mil-
lésimum , sub eodem Pontifice Innocéntio tertio.

Chorum ingressus , réperit Beátam Virginem in médio Chori , hábitu cruce Ordinis insigni-
to indutam , ac Cœ-
litibus similiter indutis sociatam : quibus per-
mixtus Felix , præci-
nente Deiparâ , laudes
divinas concinuit , ri-
téque persolvit. Et
quasi jam à terrêstri
ad coeléstem Chorum
evocarétur , instantis
mortis ab Angelo cér-
tior factus , filios ad
charitatem erga pau-
peres & captivos ad-
hórtans , ánimam Deo
reddidit , ætate ac
méritis consummatus ,

℞. Iste homo perfé-
cit omnia quæ locutus
est ei Deus , & dixit
ad eum : Ingrédere in
réquiem meam : * Quia
te vidi justum coram
me ex ómnibus gén-
tibus.

℣. Iste est , qui con-
témpsit vitam mundi ,
& pervénit ad coelés-
tia regna. Quia te vi-
di. Glória Patri. Quia
te vidi.

*In tertio Nocturno ,
Hom. in Evangel. No-
lite timére , &c. ut in
Commun. Conf. non
Pont.*

*Missa , Justus ut Pal-
ma , &c.*

COMMEMORATIO SANCTI

*Stephani Protomartyris, extra Adventum
& tempus Paschale, quando non est duplex,
nec infra Octavam, in Laudibus & Vesperis
post commemorationem Sanctorum Apostolo-
rum Petri & Pauli, inter Suffragia.*

In Laudibus.

S Téphanus autem
splenus grátia &
fortitúdine, faciēbat
signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Sté-
phanum viri timoráti.

℞. Et fecérunt plan-
ctum magnum super
eum.

ORATIO.

O Mnípotens sem-
pitérne Deus,
qui primitias Mártýrum
in Beáti Levítæ Sté-
phani ságuine dedi-
cásti: tribue, quæsu-
mus, ut pro nobis in-

tercēssor exístat, qui
pro suis étiam persecu-
tóribus exorávit Dó-
minum nostrum Je-
sum-Christum Fílium
tuum.

In Vesperis.

Sepeliérunt Stépha-
num viri timoráti,
& fecérunt planctum
magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit
coelos apértos.

℞. Vidit & introívit;
beátus homo cui cœli
patébant.

Oratio. Omnípotens
sempitérne Deus, &c.
ut supra.

*Orationes dicenda in Missa Assumptionis B.M.V.
die XV. Augusti, de Mandato Illustriss. &
Reverend. Dom. Dom. Archiepiscopi.*

ORATIO.

Secreta.

DEus Regum ,
Regnórum Rex,
moderátor & custos,
qui Unigénitum Fí-
lium tuum, Beatíssimæ
Vírginis Mariæ Fí-
lium, eíque subditum
esse voluísti, fámuli
tui Ludovíci Christia-
níssimi Francórum Re-
gis, fidélis Pópuli &
totíus Regni sui vota
secúndo favóre prosé-
quere; ut qui ejúsdem
Vírginis fervitúti de-
votâ se sponsíone cón-
secrant, perénis in
terra pacis, & in cœlo
æternæ libertátis præ-
mia consequántur. Per
eúndem Dóminum ,
&c.

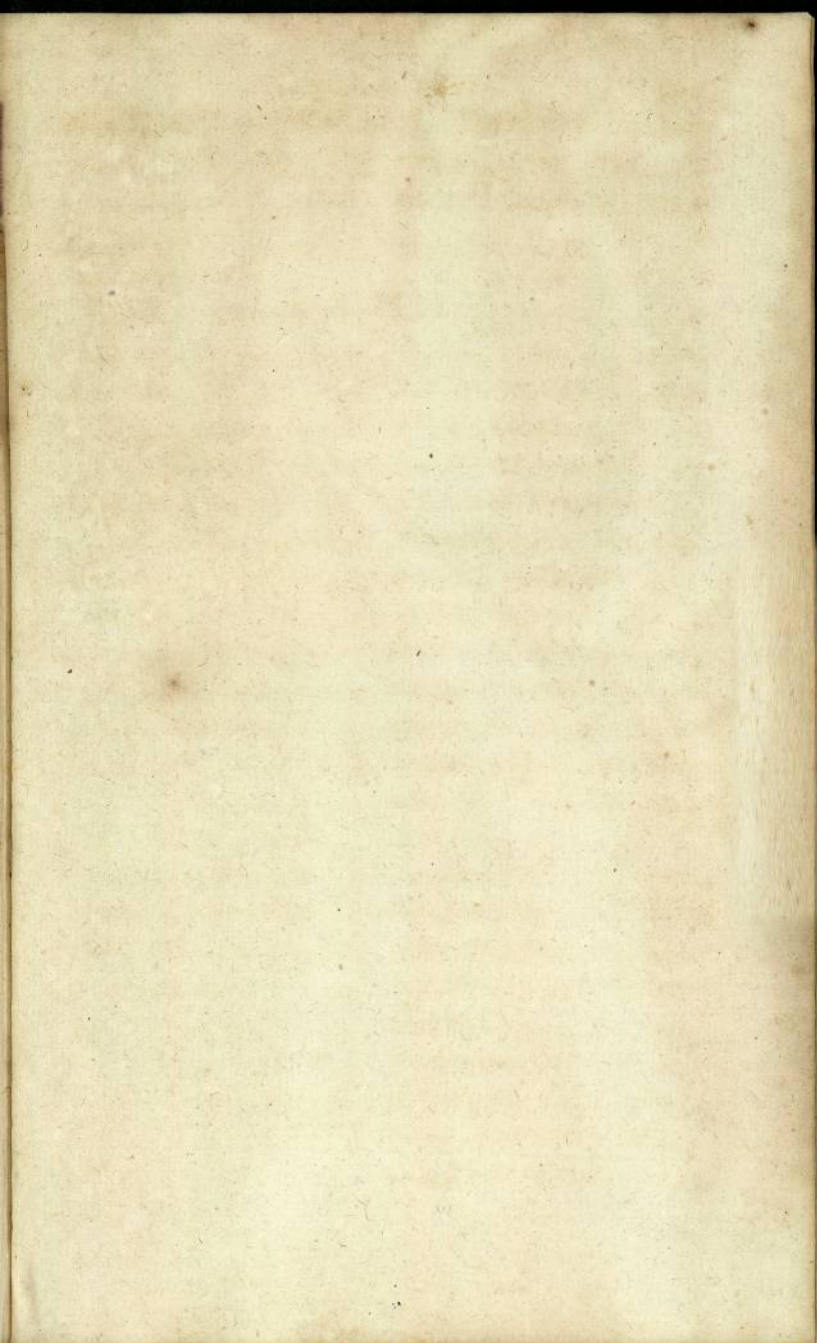
Fiat tibi, quæsu-
mus, Dómine,
Hóstia sacránda cele-
britáti pretiósí voti
Ludovíci Regis nostri,
placábilis, ut tuâ po-
téntiâ suffragánte,
universórum Hóstium
frangántur ímpetus,
populúsque tuus, ces-
sánte formídine, te
solum timére condís-
cat. Per Dóminum,
&c.

Postcommunio.

Votíva, Dómine,
Sacraménta quæ
sumpsimus, fámulum
tuum Ludovicum Re-
gem nostrum custó-
diant, ut vim æqui-
tátis perpétuò exer-
ceat, molem iniquitátis

potenter destruat, & propugnet semper &
 Sanctam tuam Eccle- protégeat. Per Dómi-
 fiam, ejusque Fidèles num, &c.

FINIS.

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME

F I N I S

